

ရဲဘော်ကြီး

ဝရင်နီဇြောက်သွယ်
သိုင်းပင်လယ်

BURMESE
CLASSIC

www.burmeseclassic.com

အိန္ဒိယ-ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ

ပဉ္စမ ဂုဏ် အဟံ ဝိဇ္ဇာမိ

- ရောင်းအောင် - ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းပင်လယ်
- မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၃/၉၈(၁၂)
- အတွင်းခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၂၉/၉၈(၁၂)
- မုံနှိပ်မှတ်တမ်း - ပထမအကြိမ်
၂၀၀၀၊ ဖေဖေ ၁ ရီလ
- အုပ်ရေး - ၅၀၀
- စာနိပိတ် - ၂၂၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ - ရေဒီယိုအိမ် (တိုင်းလင်းစာပေ) အမှတ် (၈/၆၅)၊ အုပ်စု-၃၊ အောင်သိပ္ပိလမ်း၊ စော်ဘွားကြီးကုန်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ်။
- မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးကျော်စိန် (မြ-၀၂၉၀၉) ကျောက်စိမ်းအေးဖိအက် အမှတ် (၁၇၁၊ ၃၃ လမ်း) ကျောက်တံအားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ချိရေး - မြတ်စာပေ။
- စီစဉ်သူ - ကိုလှနိုင်
- အထက်မြန်မာပြည်ဖြန့်ချိရေး - နဂါးစာပေ၊ မန္တလေး။

ဒွိတာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး - ဒွိတာရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး - ဒွိတာရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဒွိတာရေး

x x x

စည်းကမ်းလိုက်နာ ဘေးကင်းစွာ၊
စည်းကမ်းရှိမှ တိုးတက်မည်၊
စည်းမျဉ်းကိုက်ညီ ဘေးကင်းသည်။

x x x

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေဂါပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
ပခာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ရဲဝင်းအောင်

ဝရမိန့်ခြောက်သွယ် သိုင်းပင်လယ်

BURMESE CLASSIC

အခန်း (၁)

‘တလီပြည်မှ ရွှေနဂါးကျောင်း’

ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံးကား အပြာရောင် သမ်းနေပေ
သည့်။

တိမ်တိုက်ပြုများက နဂါးကြီးတစ်ကောင် သွယ်တန်းထား
သလိုပင်။

တိမ်စိုင့်ခဲများနှင့် ထုဆစ်လျက် ကောင်းကင်ပြာကြီးပေါ်၌
ရွှေလျှားလျက်ရှိ သည့်။

အလွန်လှပသော ချီတန်တောင်တန်းကြီးဘေး မျိုင်းညို
ညို နောက်ခံလျက် မြင်တွေ့နေရလေတော့သည်။

တာလီနယ်မှာ တိဗက်နှင့် တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်
နယ်မြေဖြစ်သည်။

အလွန်ပင် စိမ်းစိုလှပသော နေရာကလေးတစ်ခုပင်။
ထိုသို့ နေရာကလေး၌ လာရောက်နေထိုင်သူများမှာ တရား

ဓမ္မနှင့် မွေ့လျော်သူများဖြစ်ပြီး ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းမှုသာ
လွန်စွာ ပြတ်နိုးဖတ်သူများပင် မဟုတ်ပါ။

တၢလီတုရင်ကြီးလက်ထက်၌ ပုန်ကန်ထကြွမှုများ ရှိခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်သူလူထုမှ ငြိမ်းချမ်းသော ရေကြည်ရာ မြက်နရာကို ရှာဖွေခဲ့သည်။

မင်မင်းဆက်လက်ထက်၌တိုင်းပြည်အေးချမ်းမှုရှိသွားသော အချိန်၌ ထိုနယ်စပ်ဒေရာလေးတွင် လူဦးရေ တော်တော်များများ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

များသောအားဖြင့် တရားဓမ္မကို အားထုတ်သော ဘုန်းတော်ကြီးများပင် ဖြစ်ကြသည်။

မိုးနဂါး ကျောင်းတော်ကြီးကား တာလီနယ်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားဆုံးပင် ဖြစ်လေသည်။

အစေးကပင် ခန့်ညားထည်ဝါဆုံး ကျောင်းတော်ကြီးကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ကျောင်းဆိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ အမည်မှာ 'မင်ဝမ်'မင် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး၌ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ စိတ်ဓာတ်မှာ ပြစ်သားပြီး တရားမျှတမှုဖြင့်သာ အရာရာကို ဆတ္တိရှိစွာ ရင်ဆိုင်စာတ်သဖြင့် တစ်နယ်လုံးက ကြည်ညိုလေးစား၍ မဆုံးနိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်ပေမိသည်။

ထိုနေ့ကား ဆရာတော်ကြီးမင်ဝမ်၏ သိက္ခာထပ်ပွဲကျင်းပသည့် နေ့မြတ်မင်္ဂလာပင် မဟုတ်ပါလား။

ဒုကျောင်းဆိုင်ချုပ်ကြီး ထိန်ကျင်းနှင့်အတူ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ကျယ်ဝန်းသော ဘုရားဝတ်ပြုသည့် ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း စီတန်းဝိုင်းရံလျက် ဆရာတော်ကြီးအား ပူးဇော်ဂါရဝပြုနေမိကြသည်။

တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်မှုအား အရှုပ်ပြုနေဆဲအချိန်၌ ခန်းမဆောင်အတွင်းသို့ ညီတော် ကျွန်ကျင်းချည် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး မင်ဝမ်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ညီတော် ကျွန်ကျင်းချည်ကို မြင်လိုက်ရဆဲဖြင့် အံ့အားသင့်သော မျက်လုံးများဖြင့် အကဲခတ်ရင်း လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

'သိက္ခာထပ်ပွဲကို ညီတော်ဘိုယ်တိုင် ရောက်ရှိလာတာဟာ အင်မတန်မှ ဝမ်းမြောက် ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ။ ကိုင်း... ညီတော်အထဲကို ကြ'

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ပြုံးရွှင်ကြည့်သာစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

'နောင်တော်ကို သတိပေးစရာရှိလို့ ရောက်လာခဲ့တာပဲ။ သိက္ခာထပ်ပွဲကို အလယ်သက်သက် လာတားမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။'

ဦးရီးတော်စကားကြောင့် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးမင်ဝမ်မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားမိသည်။

'ဆိုပါဦး ညီတော်'

'တာလီပြည်မှာရှိတဲ့တိပင်မိုးနဂါးကျောင်းဟာ မကြာခင် ပြီးတော့မယ်။ တိုင်းပြည်လဲ ပျက်မယ်။ ဒါကြောင့် အိမ်အရေး

ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ဖို့အတွက် သိုင်းတစ်ကျွမ်းသူ လူတစ်ဦး ရှာရလိမ့်မယ်။

အထိတ်နိမိတ်မကောင်းသေးစကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် အထူးပင် တုန်လှုပ်မိသွားသည်။

မိုးနဂါးကျောင်းမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် လေးမြှော်စွာ ပူဇော်ရသည့် ကျောင်းဖြစ်ပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီး မင် ဝမ်းတား အထူးသြဇာအပ်ညွှန်သည် မဟုတ်ပါလား။

အခုတော့ ထိုစကားကို အဘယ်ကြောင့်လာရောက်ပြောဆို ရသည့်ကို စဉ်းစားလို့ မ နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်မိသည်။

ဒီကိစ္စတွေ သားလုံးကို အာကွပ်ဖို့အတွက် သိုင်းသောက သားအစီအယာတ်ကို ရှေးဖွဲ့ရမယ်လို့ ဦးရီးတော် ဆိုလိုချင်တာ ပေါ့။

ဟုတ်တယ်။ အဲဒီ သိုင်းသောကသားက မီးညွှန်စားသိုင်း ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကွက်ကို ထတ်မြောက်ပြီး ကိုယ်ပိုင် တီထွင်နိုင်တဲ့ မြတ်သိုးညွှန်ရုံယူဖြစ်ရမယ်။

သူတို့ယှဉ်ရုံမှာက ဝရဲနိခြောက်သွယ်သိုင်းပဲ။ ဒါကြောင့် အဆင့်မြင့်ဆုံး သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်နေဖို့ လိုအပ်တယ်။ အသက်အရွယ်အစွမ်းကြောင့်သည့်အလျောက် အာရုံအမြင် ထဲမှိုနေသမျှကို တိတိကျကျ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှဝမ်းမှာ ခေါင်းအညိုတညိုနီ နှင့် နားထောင်ရင်း ပြောဆိုသမျှကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားမိ သည်။

ပြောဆိုနေခြင်းမှာ မင်္ဂလာရှိသောစကားများ ဟုတ်ပေ။ အဲဒီမင်္ဂလာ ဖြစ်စေတတ်စေသကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်။

တရားဓမ္မနှင့် မွေ့လျော်နေသူများဖြစ်၍ ငြိမ်းချမ်းစွာပဲ နေလိုသည်။

သိုင်းသောကအကြောင်းကို ခေါင်းထဲ သိပ်မထည့်တား ချင်တော့ပေ။

သို့ပေမယ့် အခုတလော ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းနေသည့် အနက်ရှောင်သိုင်းသမားများက နဂါးသိုင်းကျွမ်းကို အလိုရှိ ကြသည်။ အဲဒီသိုင်းကျွမ်းနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် မိုးနဂါး ကျောင်း၏ အပေးအနှစ်စာစီအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထိန်း သိမ်းလာခဲ့ရသောကြောင့် ထိုအပြစ်မျိုးကြုံလာလျှင် ရင်ဆိုင် ရပေတော့မည်။

မိုးနဂါးကျောင်းဟာ ဝရဲနိငါးသွယ် သိုင်းကွက်ကို သာ တတ်မြောက်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် အစွမ်းသက် အဆင့် မြင့်ဆုံးဖြစ်တဲ့ နေလက်ညှိုးသိုင်းကွက်ကို တထူးအောင်လှကောင် ရဦးမယ်။

တလီပြည်က ညီအစ်ကို ကွပ်ယီကိုခရာ လှကောင်ခိုင်းပြီး အိမ်ရှေ့စံထီးနန်းအရာကို လှပေးလိုက်လို့မဖြစ်ဘူးလား။

ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီး မင်ဝမ်း၏စကားကို ဦးရီးတော် က ပြုံး၍ ဖြည်းဖြည်းစွာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ရင်း...

ညီတော်ကွပ်ယီဆိုတာ သိုင်းကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့ ဟောတံပါ ဘူး။ အလျှင်အပါးကို ခိုခင်လိုက်စားသည့်ကံသက်ပဲ။ အဲ ထိုထိုစားရင် ပြည်ပျက်သွားလိမ့်မယ်။

မကြာခင် ကျရောက်လာမည့် အန္တရာယ်တစ်ခုအတွက် နှစ်
ခယောက်သား ဆွေးနွေးကြရင်း သက်ပြင်းများချလိုက်သည်။
ရန်သူသိုင်းသမားများက သတိရှိနေသည် ကြားကပင်
အချိန်မရွေး တိုက်ခိုက်ရန် ရောက်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါ
လော့။

ထိုကိစ္စမှာ မိုးနဂါးကျောင်းအတွက် ဝေးနက်စွာစဉ်းစား
ရမည့်အရေးပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

အခန်း (၂)

'အပြေးအလွှား ရှေ့မင်းသား'

ဧကရာဇ်ဆီသို့ မောကြီးပန်းကြီးနှင့် မင်းသားတစ်ပါး
ပြေးလာသည်။

အဘယ်ကြောင့် ပြေးလွှားနေရသနည်း မသိနိုင်သေး။ သူ၏
ချက်နှာပေါ်၌ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှု အပြည့်ရှိနေလေတော့သည်။
သစ်ပင်တစ်ခုနောက်၌ ပုန်းကွယ်ရင်းပင် အမောအပန်း
ပြေးနေလိုက်မိ၏။

ရှေ့၌မြင်နေရသော ဧကရာဇ်ကား 'အဆိပ်စိမ်းစောအုပ်'
ဖြစ်သည်။

အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါပေါင်းများစွာ ထိုဧကရာဇ်ထံ၌
ပျံ့နှံ့စေပြီး တောထဲသို့ဝင်လိုက်မိရုံနှင့် အသက်ရှင်လျက် ဖြစ်
ထွက်နိုင်သူကား ရှားပါးလှ၏။

သူ့အနေနှင့် ထိုဧကရာဇ်အား မဖြတ်ဆန်း၍ လွှတ်မြောက်
နိုင်မည်မဟုတ်မုန်း သိသည်။

ရန်သူ လက်တွင်း အသက်အပ်နှင်း အသေခံရသည်စက် စကလွင် ထိုစောအုပ်ထဲ သေကြေပျက်စီးနေသည်က ပိုမြတ် သေးသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်မိ၏။

‘ဗျတ် ဗျတ်’
‘ဗျတ် ဗျတ်’
‘ရုပ် ရုပ်’
‘ရုပ် ရုပ်’

ချိုများကတိုးတွေ့ရင်း ဇောနင်းလျှောက်လာသော သူ များ၏ အထိတ်လန့်မှုကြောင့် အမောအမင်းပြေးရာမှ ချောက် ချောက်ချားချား ဖြစ်သွားမိလေတော့သည်။

‘ဟင် လိုက်လားကြပြီ’
‘ဟင် သားမှာ စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကတိုင်း တောအုပ်ထဲသို့ ဖြတ်သန်းရန် ရှိနေမိသည်။’
‘ဟိတ် မပြေးနဲ့’

ရန်သူတစ်ဦးက သူ့အားတွေ့သွားသဖြင့် တစ်ဟုန်ယိုးပြေး လာသည်။

လက်ခနဲမြင်လိုက်ရသော ဓားရောင်ကို လွတ်အောင် မနည်း ရှောင်နေရသည်။

သုကိုးမိတိုင်က သိုင်းမကတ်။

ရန်သူဓားရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက် ရှောင်တိမ်းလိုက်ရင်း တောအုပ်ထဲသို့ အတင်းဝင်ပြေးသွား လေသည်။

အသက်အန္တရာယ်ဘေး တစ်ခုမှ လွတ်မြောက်အောင်ပင် ရုန်းထွက်ရှောင်ပြေးနေသော မင်းသားနောက်သို့ လက်နက် တိုင်ခန့်သူများက မျက်ခြည်မပြတ် လိုက်နေကြသည်။

အသက် တစ်ချောင်းအတွက် အရေးကြီးဆုံးအချိန်ပင် မဟုတ်ပါလား။

‘ခဲ ကြည့်၊ ယုန်ကိုဆတ်ဖို့အတွက် မျောက်တစ်ကောင် ဖမ်းရတာထက် ခက်နေပါလား။ ဒါတွေောင် ဒီမင်းသားစာ သိုင်းစာထဲကမဟုတ်ဘူး။’

အဆိပ်စိမ်းတောအုပ်ထဲသို့ စတင်ဝင်ချက်ရင်း ရန်သူ တစ်ယောက်က စကားရွှေ ပြောဆိုလိုက်၏။

‘အဆိပ်စိမ်းတောအုပ်ထဲ ဝင်ပြေးတာ ဒီမင်းသားအတွက် သူ့အချိုး သူ့ရှာသလိုဖြစ်နေမှပေါ့ကွာ၊ ဆက်လိုက်နေလို့လဲ အပိုပဲ။ မကြာခင် ဝူအောင်နေထု အဆိပ်ဖျားကြီးတွေကလေး သံ ကြောင့် သူ့သေမှာပဲ။ ဖားတော်သံတူဟာ ဒီတောအုပ် အတွက် အထူးဆန်းဆုံး အဆိပ်ဓာတ်မျိုးပဲ။’

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက အဆိပ်စိမ်းတောအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ရင်းလင်းပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း တောအုပ်ထဲ ဖြတ်သန်းလာရသော် အည်း အဆိပ်ရှိသတ္တဝါပေါင်း လေရင်သောင်းမက ရှိတတ် ကြောင်း သိရှိထားသဖြင့် ကြောက်လန့်နေမိကြသည်။

‘ဆက်မလိုက်လို့ မပြန်ဘူးနော်၊ ဒီမင်းသား မသေဘဲ အဆိပ် စိမ်းတောအုပ်ထဲက ထွက်ပြေးသွားရင် ကျုပ်တို့ ခုလိမ့်တွေ့ မကုန်လိမ့်ပေ။’

'ခါဆိုလဲ သတိနဲ့ ဆက်လိုက်ကြကွာ'
အားလုံးမှာ ကျိန်စာသင့် အော့အုပ်ကြီးထဲ ရောက်ရှိနေရ
သလိုပင် ထင်မိကြသည်။

မင်းသားလေးနှောက်သို့ မျက်ခြည်ပြတ်မခံဘဲ ဆက်လိုက်
ရလေတော့သည်။

စာပြည်းဖြည်း တောနက်စပြုလာသည်။

မင်းသားလေးမှာ ပြေးလွှားလာရသဖြင့် အားအင်ကုန်ခန်း
လေသည်။

အဆိုးရွားဆုံးကား ဆာလောင်မုတ်သိပ်မူတစ်ခုပင်ဖြစ်လေ
တော့သည်။ ထိုပြုထဲနာကို မခပြုရှင်းနိုင်သေးသရွေ့ တောအုပ်
ထဲက လွတ်မြောက်နိုင်မည် မဟုတ်ဟု သဘောပေါက်မိသည်။

မောမောပန်းပန်းနှင့် မြေပြင်ပေါ်လှဲ၍ အိပ်စက်လိုက်မိ၏။
တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲနေသောကြောင့် မွေးခနဲ အိပ်စက်
နေရာမှ သတိမေ့မြောသွား၏။

ထိုအခိုက် ကင်းနက်တစ်ကောင်နှင့် အနီးရောင်သမ်းနေသည်
အဆိပ်ဖားတစ်ကောင်က သူ့ ပါးစပ်ထဲမှ ခမ်းထဲသို့ ဝင်သည်။

မကြာမီ မျက်ခွံများ လေးလံလာသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
အင်အားပြည့်ဝဆုံး ဖြစ်လာသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ခမ်း
ဆက်၍ လုံးဝ မရနိုင်သေး။

ဘာဖြစ်မှန်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်မသိ။ ထိုအခြေအနေကို
သဖြင့် သင့်အော်ရာနေရာ၌ လှဲအိပ်လိုက်မိသည်။ အိပ်စက်
လည်း လုံးဝမရနိုင်ပေ။

ကြောက်လန့် စိုးရိမ်စိတ်များကို ချက်ချင်း လျှော့ချပစ်လိုက်
သာကြောင့် ခေါင်းချလိုက်မိရုံနှင့် အိပ်ပျော်သွားလေတော့
သည်။

သူ့အနေနှင့် ရန်သူများနေအိပ်စက်လာလိမ့်မည်ဆိုသော
ရိမ်စိတ်ပင် ခေါင်းထဲ၌ မရှိတော့ပေ။

မနက်လင်းသည်အခါ...

နားထဲ ခြေသံလိုလိုကြားရ၍ ဖျတ်ခနဲလန့်နိုးမိသည်။

'အား... ပူလိုက်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်'

အဆိပ်ကင်းနှင့် အဆိပ်ဖားနှိပ်ခမ်းထဲသို့ ရောက်နေခြင်း၊
ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်၌ အပြင်းဆုံးအဆိပ်များက သွေးကြောထဲ
နှံ့နေပါ။

မီးကျိုးခဲတစ်ခု ရင်ထဲထည့်ထားရသလိုပင် ပူလောင်စွာ
ပေးနေစေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဘာဖြစ်မှန်းမသိသေး။

ဘာထဲသို့ ရန်သူများလိုက်လာကြောင်းကို သတိမပြု
နိုင်။ ပူလောင်စွာ ခံစားနေရသော ဝေဒနာကား သတိမပြု
ဘဲ ခြေဦးတည့်ရာသို့ ဆက်ပြေးရလေတော့သည်။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ အင်အားပြည့်လာသောကြောင့် ပြေးလွှား
နိုင်မှာ ပုံမှန်အနေအထားအတိုင်းပင် ဖြစ်နေပြန်သည်။

ကြောင်းရွှေတည့်တည့်၌ ချောင်းလေးတစ်ခုကို နတ်ဒေဝါ
ဖန်ဆင်းပေးလိုက်သလို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ခမ်းသာ
မိသည်။

ချောင်းထဲသို့ဆင်းလိုက်၍ ကိုယ်သက် ဆေးကြောလှည့်စင်
အောင်ခွတ်နေသောရေကို ဝအောင်သောက်ပစ်လိုက်၏။

တစ်ကိုယ်လုံး ဆန်းဆန်းပေါ့ပေါ့သွားလောက်လည်း ပူလော့
မှုကား မပျောက်နိုင်သေး။

‘ပူလို့က်တာ ဂုဏ္ဍပါပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ရေထဲမှာပဲ မိ
နေလို့က်ချင်တာပဲ’

တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲစိုအောင် ရေများဖြင့်ဖျန်းပတ်လိုက်မိ၏
ပူလောင်မှုမှာ ရေနှင့်ထိတွေ့လိုက်သောအခါ မီးခဲအားရေဖြင့်
ပက်ဖျန်းလိုက်သလိုပင် အခဲခဲကလေးသား၊ ခြံတံမြိတ်ခဲအားရေ
ပူလောင်မှုပျောက်သွားအောင် ရေဖြင့်ဖျန်းပတ်နေလိုက်မိ၏။

‘ဟင်... လိုက်လာကြပြန်ပြီ’
ထူးနောက်ဆီ ရန်သူအုပ်စုမှာ သဲသဲမဲမဲလိုက်လာကြပြန်
တို့ ထိတ်လန့်ဖိတ်လန့်ပြန် ဝါးရောင်စော့အုပ်ဆီသို့ ကပ်
တန်းပင် ခြားပြန်သည်။

ရန်သူများက သူ့ကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားလေတော့သည့်
ဝါးရဲစိမ်းစော့အုပ်ကြီးက ထုထပ်သိပ်သည်းစွာ ပေါက်စ
သည်အတွက် သူ့အား အတားအကွယ် ပေးထားနိုင်စေသည့်

စတာတင်သို့ နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်ရောက်လိုက်မိသည်။
အောက်ဘက်၌ ထူးဆန်းသောလှိုက်စွဲကြီးထစ်လှိုက်ကို တွေ့
လေတော့သည်။

ထိုစွဲကြီးတစ်လုံးအတွင်းသို့ သက်ဖြင့် စစ်ထုမ်းချွမ်း
ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုနေရာကား သူ့အတွက် လုံခြုံစွာ မူ
အောင်းနိုင်မည့်နေရာဟု နားလည်မိသည်။

အထဲ၌ ကျောက်သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသော နတ်သမီး
ရုပ်တုကြီးကို မမေ့ရှက်လင့်ဘဲ တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ အားကိုးရာတစ်ခု
အဖြစ် နက်သမီးရုပ်တုအား ပူးဇာရင်း...

‘ကပည့်တော်အား ကယ်ပါ၊ ဂုဏ္ဍအပေါင်းက လူ့စစ်
မြောက်အောင် စောင့်စေပါ၊ ရန်သူများ မျက်ခြည်ပြတ်သွား
အောင် ဖုံးကွယ်ပေးပါ၊ ယုတ်ပျော့နေတဲ့ အင်အားတွေကို
ပေးပါ အရင်နတ်သမီး’

နတ်သမီးရုပ်တုအား ပူးဇာရင်းပင်နေမိသည့်ဘာသာ
တရားကို ပေးမြသာစွာ ကိုးကွယ် ယုံကြည်သူဖြစ်၍ ဂုဏ္ဍ
အပေါင်းမှ ဆုတ်ခြေတစ်ရပ်အတွက် မှန်းကြပ်နေသောစိတ်ကို
ထွက်ပေါက်တစ်ခုခေးလိုက်မိသည်။ မတတ်ပါလား။

ထိုခဏ်က နတ်သမီးရှင်တို့ကြားမှ စာအုပ်ကစစ်အုပ်အား
မမေ့ရှက်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

စာအုပ်အား ကပျာကယာ ကောက်ယူကြည့်လိုက်မိ၏။
‘သိုင်းကျမ်းစာအုပ်ပါလား’

ရှေးနှစ်စပါးများစွာက သိုင်းဆရာကြီးထစ်ဦး ထားခဲ့
သော ‘လွင်ပြင်ခြေကုတ်ခွန် သိုင်းကျမ်း’ပင် မဟုတ်ပါလား။
သူ့ကိုယ်တိုင်က သိုင်းမတတ်သော်လည်း ထိုသိုင်းကျမ်းမှာ ဆွဲနှင့်
ထိုက်၍ ရရှိခဲ့သည်ဟု မှတ်ယူမိသည်။

ထိုသိုင်းကျမ်းအား လေ့ကျင့်ရပေဦးမည်

ရန်သူအုပ်စုမှာ မျက်ခြည်ပြတ်မခံ လိုက်နေဆဲ။

ထုတိုအတွက် ကျယ်ပင်စုတ် ကျယ်ပင်ပစ်မကျန်အောင် ရှင်းပစ်
နိုင်ဖို့ကိစ္စက အရေးကြီးဆုံး စာဝန်တစ်ရပ်ပင် မဟုတ်ပဲ
လား။ မင်းသားလေး လွတ်မြောက်သွားလို့ လုံးဝမဖြစ်သေး
'ဒီစောအုပ်ထဲက ပြေးမလွတ်နိုင်ပါဘူး'

'အဲဒါတော့ မှန်တယ်။ ဖားနီထွေပြီ။ အဆိပ်သင့်ရင်
တစ်နေရာရာ လဲကျန်နေမှာပဲ'

ခေါင်းဆောင်လုပ်ထွက် ထောက်ခံပြောဆိုလိုက်၏။

'ဒါမေ့ဖို့ ဝိကောင်လေး အခုလို ဇွဲကောင်းကောင်း
ပြေးနေနိုင်တာကိုက ထူးဆန်းအယ်နော်။ သူ့ကို လျော့တုန့်
ထားလို့ မဖြစ်ဘူး'

အေးလုံးအတွက် စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်နေမိသည်။

အများနှင့် တစ်ယောက် လိုက်လံဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်ခံ
ရသည့် ကိစ္စ၌ သူတို့တက်မကိစ္စပြီးခြောက်အောင် ဆောင်ရွက်
မမေးနိုင်လျှင် အလွန်၌ ထွင်းရာ ကျနေလေတော့မည်။

မင်းသားစေးကို လိုက်လံသတ်ဖြတ်ရန် ကိစ္စအတွက် ရန်သူ
များထက်မှလည်း နောက်ဆုတ် လှည့်ပြန်သွားဖို့ လုံးဝမ
နိုင်သေး။

ကံကြမ္မာကား မည်သို့ဖန်လာလေဦးမည် မသိသေး။

* * *

လွင်ပေါ် ခြေကုန်ချွန် သိုင်းကျမ်းကို ထွေကျင့်နေမိသည်။
ထူးဆန်းလည်မှာ ဆူကိတ်တိုင် သိုင်းမကတ်ဆော်လည်
ဆိုသိုင်းကျမ်းအား ဖတ်မှတ်လေ့လာ၍ လေ့ကျင့်သည့်အခ
သိုင်းကုန်များက ခေါင်းထဲ၌ သူ့ အလိုလို လင်းလက်လာပြီ

လှုပ်ရှားမှုမှာ သွက်လက်ပေါ့ပါးမှု ရှိနေကြောင်းကို အံ့ဩ
ဖွယ် ရွှေ့မြင်ရသည်။

နတ်သမီး၏ ဖန်ဆင်းထားသော တန်ခိုးတော်ကြောင့်
လေလား မသိ။

'လွင်ပေါ် ခြေကုန်ချွန် သိုင်းကုန်များက သူ့ အပေါ်
ဝိညာဉ်တစ်ခု ဝူးကပ်နေသလိုလိုပင် ဖြစ်နေမိသည်။

အနောက်မှ လိုက်လာသော ရန်သူအုပ်စု၏ ခြေသံများကို
ကြားလိုက်ရသဖြင့် သစ်ပင်ပေါ်သို့ လွှားခနဲခနဲတက်လိုက်၏။

သစ်ပင်ပေါ်ထိုင်၍ သိုင်းကျမ်းစာအုပ်အား လှန်လှေ့
ဖတ်ရှုနေမိသည်။

မင်းသားလေးရှိနေသော တောအုပ်အတွင်းသို့ ရန်သူများ
ရောက်ရှိလာကြလေပြီ။

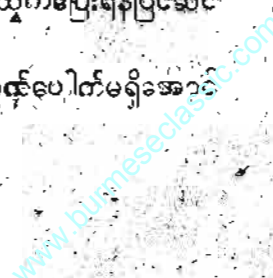
'ဟော ဟို ဟိုမှာ'
'ဟင်'

သစ်ပင်ပေါ်၌ထိုင်ရင်း သိုင်းကျမ်းဖတ်ရှုနေသောမင်းသား
လေးကို တွေ့ရှိလိုက်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားကြသည်။

'ယား'
သစ်ပင်ပေါ်မှ လွှားခနဲခနဲချ၍ ထွက်ပြေးရန်ပြင်ဆင်
လိုက်၏။

ရန်သူများက ထက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ထွေပေါက်မရှိအောင်
ဝိုင်းရံထားကြလေတော့သည်။

'ယား'
'ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်'

ထူးဆန်းသည်မှာ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေသမျှ ပူတ်ကာ သိကာလေး လွဲချော်နေသဖြင့် ရန်သူများမှာ ဒေါသထွက်နေမိသည်။

သို့လော်သည် မင်းသားကလေးကို လုံးဝ လွတ်ထွက်စေသွားစေရန် ပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်နေဆဲ၊ အမျိုးနှင့်တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်၍ တစ်ဂ်အတွင်း၌ မင်းသားကလေးအား ငါတို့ပြုတ်မိသွားနိုင်သည်။

ဝိုး

ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်

တိုက်ခိုက်စား တဖြည်းဖြည်း ပြင်းထန်စပြုလာသည်။ ဝိုင်း၍ တိုက်ခိုက်နေဆော့ လက်နက်များအကြား မင်းသားကလေးမှာ မျက်စိရှင်ရှင်သား၍ ကြောက်ခန်းလိလို့ ချောင်းတမ်းနေရသော တော့သည်။

ယား

ဟင်

ထိုအခိုက် မျှော်လင့်မထားဘဲ တောအုပ်ထဲမှ လွှားခနဲ ရန်ထွက်လာသူ သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦးက မင်းသားကလေး တက်မှ ဝင်ရောက်ကာကွယ် တိုက်ခိုက်စေခဲ့တာ့သည်။

ရန်သူများမှာ ရုတ်တရက်မိ အင်္ဂုဏ်မိခံလိုက်ရလေသည်။ ထိုလူမှာ အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာအား ကျမ်းကျင်အထိမြောက် ထားသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း မြင်ရုံနှင့် သိသာသည်။

ယား

ဝန်း

ခားဖြင့် တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသည့် ရန်သူ တစ်ယောက်အား ရုတ်တရက် ကပ်ရောင်လိုက်ရင်း လက်ဝါး နှစ်ဖက်ကို စွန်ကုပ်ပုံသဏ္ဍာန်လုပ်ရင်း အတွင်းအားအပြည့်ဖြင့် ဝန်းခနဲ တွန်းလိုက်သဖြင့် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေ့တော့ သည်။

ထိုတိုက်ကွက်ကြောင့် ရန်သူများအား အထူးပင် ဟုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားကြသည်။ ထိုသိုင်းသမား၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ အလွန် လျင်မြန်တိုးပျံ့မှု ရှိသည်။

မင်းသားကလေးအနေနှင့် သိုင်းမတတ်သောကြောင့် ဝင်၍ တိုက်ခိုက်ပေးရန်မဖြစ်နိုင်သော်လည်း ကယ်တင်ရှင်သိုင်းသမား အပေါ် အဝေးအားကြည့်ညှိမိသည်။

ရန်သူများက ထိုသိုင်းသမားကြီးအား အနိုင်တိုက်ခိုက်၍ မနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်နားလည်အားမိသည်။ ရန်သူက လျှော့တွယ်၍မရနိုင်မန်း သဘောပေါက်နားလည် သွားကြသည်။

သိုင်းသမားကြီးနှင့် မင်းသားကလေးအား စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝိုင်းရံထားလိက်သည်။

ထားလုံးက တစ်ပြိုင်နက်တိုက်ခိုက်မည့်သဘော ရှိနေသော် ထို့ကြောင့်

ရန်သူ၏ လှုပ်ရှားဟန်ကို လုံးဝမျက်ခြည်ဖြတ်မခံဘဲ မမှိုက် မသန် စောင့်ကြည့်နေမိသည်။

ယား

ထန်း ထန်း ထန်း

တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဝိုင်းခန်းတိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ဓားချင်း ထိခတ်သံများ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ကယ်တင်ရှင် သိုင်းသမားကြီးက မင်းသားကလေးကို စက်ဝိုင်းအပြင်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားစေရန် အရှိန်ဖြင့် ဝန်းခန်း တွန်းလိုက်ရင်း ရန်သူအား ကြမ်းတမ်းစွာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် လေတော့သည်။

‘မား...ဝန်း’

တည့်တည့်ရောက်လာသော ဓားသမား နှစ်ယောက်အား ပွတ်ကကသီကာ ရှောင်တိမ်းရင်း ရင်ဝသို့ အတွင်းအားဖြင့် တွန်းကန်လိုက်လေသည်။

ရင်တတ် မီးပွင့်ထွက်သွားမတတ် အသံမြည်ဟည်း ပေါ်ထွက်လာရင်း အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

ထိုးစစ်ဆင်ထားသောကျန်သူများပင် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်မှုဖြင့် အလိုလိုနောက်ဆုတ်မိလျက်သား ဖြစ်သွားလေတော့၏။

ထိုသိုင်းကွက်စစ်ကွက်တည်းနှင့်ပင် ရန်သူ၏စိတ်ဓာတ်အား အကြီးမားဆုံး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရအောင် အနိုင်ယူလိုက်ပြီ မဟုတ်မီလား။

ရန်သူအားလုံးမှာ အရှုံးအနိုင်အတွက် ချက်ချင်းပင် အဖြေတစ်ခု ဆုံးဖြတ်၍ ရရှိသွားသဖြင့် အားလုံးမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ဝေးကြည့်ရင်း နောက်ဆုတ်သွားလေတော့သည်။

ကယ်တင်ရှင် သိုင်းသမားကြီးနှင့် မင်းသားကလေးအား တွဲပြန်မကြည့်ရဲတော့ဘဲ တောအုပ်အတွင်းမှ လှစ်ခနဲ ထွက်ပြေး သွားကြလေတော့သည်။

သိုင်းသမားကြီးက ကျောက်ဆစ်ရုပ်ဘစ်ရုပ်လို ရပ်နေ၏။ အောက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်၍ မင်းသားလေးမှာ ရွှေသို့ ကပ်လာရင်း....

‘ကျွန်တော် အသက်ကို ကယ်တင်လိုက်တဲ့အတွက် အရမ်း ကျေးဇူးအင်မိပါတယ်’

‘မလိုပါဘူးကွာ၊ မတရားတာ မြင်ရင် ကယ်တင်ရမှာပဲ’ ကယ်တင်ရှင် သိုင်းသမားကြီးကိုယ်တိုင်က သူ့ကိုယ်သူပင် လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်အနေနှင့် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားမှု မရှိလေဟန် ပြတ်ပြတ်သားသားပင် ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘မင်းနဲ့ သူတို့က ရန်ငြိုးရန်စ ရှိလို့လား’

မင်းသားကလေးအား လှမ်းကြည့်ရင်း မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိသည်။

‘မရှိပါဘူး’

မင်းသားကလေးက ခေါင်းယမ်းပြရင်း ဖြေဆိုလိုက်မိသည်။ သူ့အဖြေအား ဘဝင်မကျလေဟန် မျက်မှောင်ကုတ်၍ လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း....

‘ဒါဆို သူတို့က ဘာကြောင့် မင်းကို လိုက်လံသတ်ဖြတ်နေရတာလဲ’

ထိုအမေးကို ဖြေဆိုရန် ခက်နေသည်။

ကယ်တင်ရှင် သိုင်းသမားကြီးကိုယ်တိုင် သူ့အား ဘာရင့်သားတော်ခင်းသားလေးတစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း သိရှိနေပုံမရပေ။

‘အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လဲ မသိပါဘူး’

ကယ်တင်ရင် သိုင်းသမားကြီးက သူ့အပေါ် အလေး
အနက်ထား၍ မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့ဘဲ ထွက်ခွာသွားလေ
တော့သည်။

ထိုလူက မည်သူနည်း။
ဖြစ်ပျက်သမျှ အရာအားလုံး အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုထဲ တိုးဝင်
ရောက်ရှိနေသလိုပင် စိတ်မှာထင်ရသည်။

ခင်စဉ်၌ ပူလောင်စွာ ခံစားနေရသော ဝေဒနာကား လုံးဝ
မပျောက်နိုင်သေး။

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ အဆိပ်အသွေးများဖြင့်လည်း လည်ပတ်
နေသည့် မဟုတ်ပါ။

ဘစ်ကိုယ်လုံး နေမင်းရွှေမောက်အချိန်ကြာမြင့်စွာရှိနေရသူ
တစ်ယောက်လို ခြစ်ခြစ်ခတ်ကံ ပူနေသည်။

သတိမှာ မရတစ်ချက် ရတစ်ချက်ပင် ဖြစ်နေမိသည်။

နောက်ဆုံး၌ အိပ်မက်ဆိုး သံသရာထဲမှ အစာင်းရုန်းထွက်
နိုင်ရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပင် ကြိုးစားလိုက်မိသည်။

‘အားပူလိုက်တာ’

ပူလောင်မှုကို ညည်းညူလိုက်ရင်း မျက်စိနှစ်လုံးကို ဖွင့်၍
အကြည့် မြင်ကွင်းရှေ့၌ ဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါးကို မြင်လိုက်
ရသည်။

‘ကော့ကြီး... သတိရသားပြီလား’

‘မှန်ပါ။ ကပည့်တော် အခု အယ်တိုရောက်နေတာလဲတုရား’
အခန်းဆီသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုရင်း နားမလည်နိုင်စေဟန်
မေးမြန်းလိုက်လေတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီး တိမ်ကျင်းချက်က သူ့ အား ကရုဏာသက်
စွာ ဝေးကြည့်ရင်း...

‘ဘာမှ အားငယ်အနေနဲ့ သားတော်ငယ်၊ မင်းအရခေရက်ရှိ
နေတာ မိုးနဂါးကျောင်းပဲ’

‘ဘယ်လို... မိုးနဂါးကျောင်း ဟုတ်လား’

လွန်စွာ အံ့ဩသွားမိသည်။

ဝေးလံသောအရပ်၌ နာမည်အလွန်ကြီးသော မိုးနဂါး
ကျောင်း ရှိနေမိန်း သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ဗမာ့ကတည်းက သိရှိ
ထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်ဟု
လုံးဝထင်မိခဲ့။

‘မင်းဟာ ဘုရင့်အမျိုးအနွယ် သားတော်တစ်ပါးမိ၊ စီနု
ရာမာ မင်းအတိုက် လုံခြုံစိတ်ချမှန်လှသော အားလုံးက
ကယ်တင်စားကြမှာပဲ၊ ဘာမှစိတ်မပူနဲ့’

ဟု ကျောင်းထိုင်ချုပ် တိမ်ကျင်းချက်က သူ့ အား အတတ်
နိုင်ဆုံး ပြောသိမြော်ဆိုလိုက်လေသည်။

‘ဟဲပည့်တော် အဆင်မီသားတပေါ့ ဘုရား’

‘ဟေ... ခါဆို စီအတိုင်းထားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကိုယ်တော်
တို့ မင်းသားလေး မိုးနဂါးကျောင်းကို အဆိပ်မိပြီး ရောက်
လာတယ်ဆိုတာ ဘုရင့်ဆီသွားအကြောင်းကြားပေးစမ်း’

ဘုန်းတော်ကြီး နှစ်ပါးအား ဘုရင့်ထံသို့ သွားရောက်
အကြောင်းကြားခိုင်းလိုက်လေတော့သည်။

ကိုယ်အော်နှစ်ပါးက မကြာမီ အစကောင်တော်အဖွဲ့အစည်းသို့

‘ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ လူ ကိုယ်တော်တို့’

၃၀ x ရဲခင်းထောင်

ဟု ကျောင်းထိုင်ချုပ်ကြီးက ဘုန်းတော်ကြီး နှစ်ပါး၏ အမှုအရာအားကြည့်ရှုရင်း မေးမြန်းလိုက်သည်။
'မိုးနဂါးကျောင်းကို ရန်သူတွေလာနေကြပါဘယ်' ဟေ'

ကျောင်းထိုင်ချုပ်ကြီးမှာ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားမိလေသော သည်။

အတိတ်နိမိတ်ဆန်း ခပြောဆိုခဲ့သည်ကို ပြေး၍ သတိရမိလိုက် သည်။

ပျက်စီးခြင်း တစ်ခုနှင့် မလွဲမသွေ ကြုံရပေဦးတော့မည်။
'ဦး ဦး'

မင်းသားလေးမှာ အချက်ပေးမောင်းသံကို နားထောင် နှင့်ရင်း သွေးပျက်ကြောက်လန့်စ ပြုနေသည်။

မည်သည့်ရန်သူများ ဖြစ်မည်နည်း။

အားငယ် ဘာမှမကြောက်နဲ့၊ ဘုရားခန်းထဲမှာ ခဏဝင် ပုန်းနေလိုက်'

ကျောင်းထိုင်ချုပ် ဘုန်းတော်ကြီး တိမ်ကျင်းချက်က ဘုရား ခန်းထဲသို့ မင်းသားလေးအား ခေါ်ဆောင်လာလေသည်။
'ဘုရားစင်အောက် ခဏဝင်ပုန်းနေစမ်း'

အခန်း (၃)

'ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကြုံရပြီလော'

မင်းသားလေးက ရပြောဆိုသည့်အတိုင်း ဘုရားစင်အောက် ဝင်ပုန်းနေလိုက်၏။

ရော့—သားငယ်၊ ဟောဒီသိုင်းကျွမ်းစာအုပ်ဟာ မိုးနဂါး ကျောင်းအတွက် အလွန်အရေးကြီးဆုံး မစ္စည်းလေးတစ်ခုပဲ—

'အဲဒီစာအုပ်ကို ယူထားလိုက်၊ အရေးကြုံလာရင် ဒီသိုင်း ကျွမ်းကို ရန်သူ့ လက်ထဲ ဆယ်တော့မှ အရောက်မခံနဲ့၊ မီးရှို့ ပစ်လိုက် ကြားလား'

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာတော်'

ဆရာတော်က အခြေအနေကိုသိသဖြင့် မင်းသားလေးအား သေသေချာချာ မှာကြားလိုက်လေသည်။

မင်းသားလေးက မိုးနဂါး သိုင်းကျွမ်းစာအုပ်ကို ယူ၍ အက်လက်ပုန်းနေမိသည်။

မိုးနဂါးကျောင်းဝင်းအတွင်း ကုန်ကုန်ရီ ခေါင်းဆောင်
သည့် ရန်သူများ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ညာလက်ရုံးခေါင်းတုံးနှင့် နေသူဘုန်းကြီးကား ကျောင်း
ထိပ်ဝင်း၏ အခြေအနေကို အကဲခတ် လေ့လာကြည့်ရှုနေကြ
သည်။

မိုးနဂါးကျောင်းနှင့် ဂိုဏ်းပြိုင်ဘက် ဘုန်းတော်ကြီးများ
ဖြစ်နေ၍ နေသူဟု ဆတ်မှတ်တိုက်ခိုက်၍ မရနိုင်သေး ခု
ကျောင်းဆိုင်ဆရာတော်မှာ အပြုံးပျောက် ထွက်ကြိုဆိုလိုက်လေ
သည်။

ကိုယ်တော်တူမိကျင့်ရိက နောက်လိုက် အဖော်များအား
အလံသို့ဝင်မလာရန် ထောက်ခံပြလိုက်ရင်း ဆရာတော် ထိမ်
ကျင်းချက်နှင့် တွေ့ဆုံလိုက်သည်။

ဘယ်လိုလဲ ကိုယ်တော်တူမိကျင့်ရီ၊ အကြောင်းမကြားဘဲ
မင်ဝမ် ဆရာတော်ဘုရားကို လာဖူးတာထင်ပဲ ရဲ့

ဟုတ်ပါတယ် ဘုန်းတော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်အမြင်
ကြီးမြင့်ပြီး အပ္ပမာယ်ကြည်ညိုဖို့ကောင်းတဲ့ မိုးနဂါး ကျောင်းက
ဘုရားကို ပူးမြော်ရအောင် အမြန်ဆုံးရောက်လာရအောင်
ဘုရား

မင်ဝမ်ဆရာတော်၏ မျက်နှာမှာ မယိမသာ ဟန်ဆောင်
ထိန်းချုပ်ထားသေး အဘယ်ကြောင့် ရောက်သောကြောင်း
သိရှိပြီးသားမင် ဖြစ်သည်။

ဝဇေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကို ပြုစုပြီးတော့ ကုလုံရယ် မုယု
ရယ် သေဆုံးသွားတယ်လို့ ကြားမိတယ်

တူမိကျင့်ရိက လာရင်းကိစ္စအတွက် ပရိယာယ်မရှိဘဲ ပွင့်လင်း
စွာ ပြောပြလိုက်သည်။

ထိုစကားက မည်သို့ဆက်လားဦးမည်ကို သိရှိထားပြီးဖြစ်
သော်လည်း စကားတုံ့ပြန်ဖို့အတွက် လေးနက်စွာ စဉ်းစား
နေစဉ်။

ဆရာတော်နှစ်ပါး၏ အခြေအနေအား နှစ်ဖက်စလုံးက
ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ကြည့်နေမိကြသည်။

ရှင်းရှင်းလုံလုံခင်းကံပြောခေင် မိုးနဂါးကျောင်းနဲ့ သိုင်း
ပညာချင်းဖလှယ်ဖို့ ရောက်လာတာပဲ

ကျောင်းပြုလေ၊ ကိုယ်တော်က ဘယ်လိုသိုင်းပညာမျိုး
ဖလှယ်ချင်တာလဲ

ကျုပ်တို့ ဗရှောင်လင်ကျောင်းတော်ရှိ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကုတ်
သိုင်းနဲ့ မိုးနဂါးကျောင်းက ဝဇေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကွက်ကို
ပညာချင်းအလဲအလှယ်လုပ်ချင်တာပဲ ဆရာတော်

ဆရာတော်မင်ဝမ်နှင့် ချိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ကိုက ဖာစ်
ယောဂ်မက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ရေဝ ရှိလားဟု ကိုယ်တော်ကမိကျင့်ရီ အမူအရာက
ရိုးသားပုံမပေါ်ဘဲ ကေးကံကုန်စဉ်းလဲသော အတွင်းစိတ်ကို
တာရုံခံကြည့်ရုံနှင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းပညာချင်းဖလှယ်နေ ကိစ္စအား လုံးဝ
စိတ်ချယုံကြည်ထားလို့ မပြန်သေး။

မင်ဝမ်ဆရာတော်က...

'ကောင်းပြီလေ၊ ကိုယ်တော်ပြောဆိုတာကိုလက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှောင်လှင်ကျောင်းက သိုင်းခနစ်ဆယ် နှစ်ကွက် ဆိုတာ အတုနဲ့ အစစ် ဘယ်လိုခွဲခြားလို့ ရပါ့မလဲ။ တကယ်လို့ တိုယ်တော်ပေးတဲ့ သိုင်းကွက်က အတုဖြစ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ် မလဲ....'

စကားကုန် ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်၍ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက် သွားမိလေတော့သည်။

'အို- မုသားသုံးပြီး သီခချိုးဖောက်မယ်ထင်ရင် ရှောင် လင်ကျောင်းက သိုင်းခနစ်ဆယ်နှစ်ကွက်ကို ရုပ်မဲ့စိတ်လှိုင်း သိုင်းခနစ်စင်းနဲ့ ယှဉ်ပစ်လိုက်ပေါ့!'

'ဆောင်းပြီ၊ ဒါဆို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးမယ်' ခရှောင်လင်သိုင်းကွက် ခနစ်ဆယ်နှစ်ကွက်အား အတု နှင့် အစစ် သရုပ်ခွဲစစ်ဆေးရန် မြင်ဆင်ရလေတော့သည်။

အေးလုံးက ထူးဆန်းသော စစ်ဆေးနည်းအပေါ် ငြိမ် သက်စွာ စိတ်စင်စာစား အာရုံပြုထားလိုက်ကြသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီ ဆရာတော်က တောင့်ဒတောင့်မတ်မတ် ရပ်၍ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ အစွင်းအားကို လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် နှစ်ချောင်းအား ဆန့်ထုတ်၍ အပြည့်အဝ ပို့ထားလိုက်လေ သည်။

လက်နှစ်ချောင်းဆီမှ အလင်းရောင် နေမီးဘန်းရှည်နှစ်ခုက တန်းပြီး ထွက်လာကာ ဝမ်းမင် ဆရာတော်ကြီးဆီသို့ လှစ်ခနဲ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုနေမီးဘန်းအား တန်ပြန်သည့် အလင်းတန်းတစ်ခုနှင့် တူပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မီးရှူးတန်းနှစ်ခုကဲ့သို့ အလင်းတန်းနှစ်ခုထိမိပြီး ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်မိသွားကြသည်။

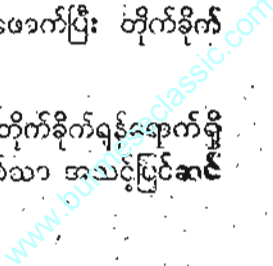
မီးပွားအသင်းများ ပြာထုတ်လာလေသည်။ ဆရာတော် ကွမ်ကျင့်ရီမှာ မီးရှုပ်တုန်လှုပ်မိသွားလေ၏။ သူ့အနေနှင့် မင်ဝမ်ဆရာတော်၏ အတွင်းအား နေမီး ဘန်ခိုးကို တံ့ဖွယ်ခက်ခင်းခလောက်အောင်ပင် မြင်တွေ့လိုက်ရ လေသည်။

အလင်းတန်းများ ထပ်မံ မစ်လှုတ်သော်လည်း တန်ပြန် ဖျက်ဆီးမည့် အလင်းမီးဘန်းက လမ်းကြောင်းပေါ် အသင်္ဃီ အသင်္ဃီရှိနေဆဲ။

ဖမ်းသပ်ရာမှ တိုက်ပွဲတစ်ခုလို ဖြစ်ပွားနေမိသည်။ ဆရာတော်နှစ်ပါး၏ အခြေအနေကြောင့် မင်းသားကလေး မှာ ဝရင်နဲခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းစာတုမ်အား မီးရှို့ ဖျက်ဆီး ပစ်နေရသည်။

'ဝရင်နဲခြောက်သွယ် ဘယ်မလဲ' ကွမ်ကျင့်ရီ ဆရာတော်က စည်းချိုးဖောက်ပြီး တိုက်ခိုက် နေရင်း စတင် မေးမြန်းလိုက်သည်။

မင်ဝမ်ဆရာတော်၏က လုံးဝမပြောဘဲ တိုက်ခိုက်ရန်အောက်ရှိ လာမည့် အာရုံတစ်ခုကို တူပြန်ရန်အတွက်သာ အသင့်ပြင်ဆင် ထားသည်။

လက်ညှိုးနှစ်ချောင်း မီးပွင့်အလင်းထွက်လာသည့်သိုင်းကွက်
အေး နင်းသားကလေးက ကြည့်ရှုရင်း လွန်စွာ ကြောက်လန့်
တုန်လှုပ်နေမိသည်။

နှစ်ညှိုးသား အခြေအနေက တင်းမာစပြုလာပြီ။
မိအတိုင်းဆို ကိုယ်ထောက်က မိုးနဂါးကျောင်းတော်ကို
လာရောက်ဖော်ကမ်းသလို နှိမ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ
လည်းမခံနိုင်ဘူး။

ခေါင်းဆောင် ဘုန်းတော်ကြီး ကွမ်ကျင့်ရီအား မိုးနဂါး
ဂိုဏ်း၏ ဒုဂိုဏ်းချုပ် တိမ်ကျင်းချင်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် စင်
ရောက် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

အဲဒီလိုထင်ရှင် ပညာချင်း ယှဉ်ကြရုံပေါ့။
စကားဆိုးသည်နှင့် ကွမ်ကျင့်ရီက လက်နက်မဲ့သိုင်းပညာကို
ထသုံးပြု၍ စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပိုင်း...
မြန်ဆန်ပြင်းထန်လွန်းသည့် တိုက်ကွက်အား တိမ်ကျင်းချင်
က လေထဲ လွှားခနဲ ခုန်ပျံ၍ တစ်ပတ်ကျွမ်းနှင့် ရှောင်လိုက်
လေသည်။

ရန်သူကိုယ်တော် ကွမ်ကျင့်ရီက အဆက်ပြေလှ လိုက်လံ
တိုက်ခိုက်နေသည်။

အခြေအနေက ရှုပ်ထွေးကျန်ပြီ။
ရန်သူများက အခွင့်သာသည်နှင့် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်
စင်ထားကြဆဲ။

မိုးနဂါးဂိုဏ်းမှ ရှောင်လင်ဘုန်းတော်ကြီးများက ရန်သူ
များ လေထဲသို့ ဝင်ရောက်မလာနိုင်ရန် ဟန်ကားပွိုကို အသုံး
ပြင်ဆင်ထားကြသည်။

တိုက်ခိုက်နေသူနှစ်ဦး၏ အခြေအနေအား စောင့်ကြည့်ရ
ပေဦးမည်။

မင်းသားလေးမှာ အပြင်မှ တိုက်ခိုက်သံကြားကတည်းက
ဆရာတော် မှာထားသည့်အတိုင်း မိုးနဂါးကျောင်း၏ လျှို့ဝှက်
သိုင်းကျမ်းစာအုပ်အား စတင်ဖိခွဲ လိုက်လေတော့သည်။

ပြင်၌ တိုက်ပွဲ အပြင်းထန်ဆုံးပင် ပြစ်နေသည်။

မိုးနဂါးသိုင်းကျောင်းမှ ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား ထိရောက်စွာ
တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူလိုက်လေပြီ။

အပြင်းထန်ဆုံး အတင်းအားဖြင့် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသော
ကြောင့် တိမ်ကျင်းချက်မှာ မချိမနေနှင့် ခံစားနေရသည်။

ရန်သူများက တိုက်ပွဲသို့ ဖော်ဖက် အာရုံရောက်သွားစဉ်
မိုးနဂါးကျောင်းထဲသို့ အခွင့်သာရတုန်း ဝင်နိုးရန် ရှောင်လင်
ဘုန်းကြီးများအား အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့
သည်။

ယား...

ဝှစ်...ဝှစ်

အဆူညံဆိုးအသံများနှင့်အတူမိုးနဂါးကျောင်းတော်ကြီး၌
တိုက်ပွဲပြပေးခဲ့လေပြီ။

အတိတ်နိမိတ်ကတိုင်း အမုန်တကယ်ပင် တိုက်ပွဲကြီးမှစားဆုံး
ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ ရန်သူဘက်မှ ခေါင်းဆောင်လာသော ကတုံးနှင့်

သိုင်းသမားကြီးက ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းပင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ရွှေခင်လင်ဘုန်းတော်ကြီးများ မယဉ်နိုင်ဘဲ ကျဆုံးနေ၏။ ကျန်ကိုယ်တော်များက တိုက်ပွဲအခြေအနေကို ကြည့်ရှုရင်း အထိတ်တလန့်ဖြစ်လျက် ရှုံးနိမ့်တော့မည်ကို သိသဖြင့် ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားကြသည်။

မိုးနဂါးကျောင်းတော်ကြီးအတွက် တိုက်ခိုက်သူဘုန်းတော်ကြီးများက ရှုံးနိမ့်ကျဆုံးနေလေသည်။

မင်းသားဝယ်မှာ သိုင်းကျမ်းကို မီးရှို့၍ ပြင်ဆင်မိ၏။ အပြင်းထန်ဆုံး တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေသည့် အခြေအနေအထားတွင် ကျင့်ရီ သဘောပေါက် နားလည်မိသည်။

ထို့ကြောင့် တိုက်ခိုက်သည့်ကြားမှ ဝေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းအား ရှာဖွေနေမိလေတော့သည်။

မင်းသားလေး စောအုပ်မီးရှို့သည့်ကို တွေ့မြင်သွားသဖြင့် ဆရာတော် ကွမ်ကျင့်ရီကိုအံ့တိုင်က လိုက်လံတိုက်ခိုက်နေသည်။ ဝေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းစောအုပ်ကပြောဖြစ်ခဲ့တာမည်း ဆရာတော်ကွမ်ကျင့်ရီက မင်းသားကလေးအား ချောင်ဝိတ်တိုက်ခိုက်ရန် ကြံလိုက်သည်။

စူးရှသော အလင်းတန်းက နှလုံးအိမ်ကို ဖောက်ထွက်သွားပေတော့မည်။ မင်းသားလေး ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်မိသည်။ သူ့ထံ၌ နေမီးစွမ်းအင် အတုမ်းအားမရှိ သို့သော်လည်း ကြံရာမှရဖြစ်ပြီး ထင်ညှိုးနှင့် လက်လှမ်းမီအား ဆန့်ထုတ်၍ နေမီးစွမ်းအင် အတုင်းအားရှိနေသလို ဖန်ပြလိုက်၏။

'ရှိုး...ဘား'

အလွန်ထူးဆန်း အံ့ဖွယ်တစ်ခုကို မေ့ရှားလင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ကင်းနှင့် ဖား ဝမ်းထဲသို့ ရောက်သွားပြီး နေမီးစွမ်းအင် အတုင်းအားက မင်းသားလေး၌ ရရှိနေပြီ။

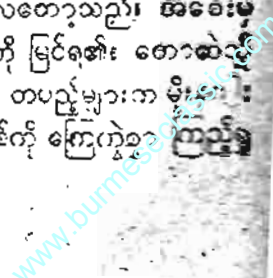
'ရှိုး'ခနဲ ထိုးထွက်လာသော အလင်းတန်းကြောင့် ကွမ်ကျင့်ရီဆရာတော်မှာ အပူမီးနှင့်ထိမိပြီး ဝှန်းခနဲ လန့်ဖျပ်လဲကျသွားတော့သည်။

အသက်အရွယ်အားဖြင့် ဝယ်ရွယ်သော မင်းသားကလေး ထံ၌ပင် နေမီးစွမ်းအင်အတုင်းအား ရရှိနေပြီ မဟုတ်ပါလား။ အခွင့်အလမ်း ထွက်ပေါက်တစ်ခုခုခိုက် မင်းသားကလေးမှာ မိုးနဂါးကျောင်းမှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်း၍ ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

မိုးနဂါးကျောင်းအတွင်း တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသံများ ဆူညံစွာ ဆက်လက် ပေါ်ထွက်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

မင်ဝမ်ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် တပည့်များက မိုးနဂါးကျောင်းကို ထားရစ်ခဲ့စဉ် ထွက်ပြေးသွားရလေတော့သည်။ အခေးမှ မီးခိုးများ တလိပ်လိပ်စက်လာသည်ကို မြင်ရ၏။ စောဆဲသို့ ရောက်ရှိနေသော မင်ဝမ်ဆရာတော်နှင့် တပည့်များက မိုးနဂါးကျောင်းကြီး မီးရှို့ခံစားရသည့်အဖြစ်ကို ကြေကွဲစွာ ကြည့်ရှုနေသည်။

မင်ဝမ်ဆရာတော်က....

'ငါ့ကို တီဗက်ကိုပြန်လို့ မရတော့ဘူး။ မိုးနဂါးကျောင်းကို ကောက်ကျွတ်စဉ်းလဲတဲ့ ကွမ်ကျင့်ရီ ကိုယ်တော်က မီးရှို့၊ ဖျက်ဆီးလိုက်ပြီ။ ငါ စိုးရိမ်တာက တုမ်ယီ မင်းသားလေးပါ။ သူ့ကို သွားကယ်ချင်တယ်။ သူက သိုင်းလဲ မတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ရန်သူ့လက်က လွတ်နိုင်ပါ့မလား မသိဘူး'

အားဝေးသို့ ဝေးကြည့်ရင်း ဆွေးမြေ့စွာပင် ပြောဆိုလိုက်လေတော့သည်။

'သူ့ကို သွားကယ်လို့ မဖြစ်ဘူး ဆရာဘော်၊ သူ့အတွက် ကြောင့် အသက်တွေအားလုံး စေအားရလိမ့်မယ်။ ကွမ်ကျင့်ရီ ကိုယ်တော်က အငြိုးကြီးတယ် ရက်စက် ယုတ်နာတယ်။ သူ့လက်ထဲရောက်သွားရင် မလွယ်ဘူး'

'မင်းသားလေးတုမ်ယီလဲ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေတုန်း လွတ်ရာ လွတ်ကြောင်း ထွက်ပြေးမှာပါပဲ'

'အိမ်...သူက ပါးနှပ်လိမ္မာစွာနဲ့ လွတ်အောင် ပြေးနိုင်ရင်တော့ ဝမ်းခြောက်စရာပေါ့ကွာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆကြပ်ကပ်စက်တဲ့ ကွမ်ကျင့်ရီကိုယ်တော် လက်ထဲကို စရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျွမ်း ပါမသွားဘဲ မီးရှို့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လို့ တော်သေးတာပေါ့။ စရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျွမ်းသာ သူ့ထိုလက်ထဲ ပါသွားရင် သိုင်းသောကတစ်ခုလုံးတော့ လုံးပျက်စီးရတော့မှာ အမှန်ပဲ'

'ဒါပေမယ့် မင်းသားလေးတုမ်ယီကို ကြည့်ရတာ စရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်း ဓာတ်နေသလိုပဲနော်'

'အဲဒီကိစ္စက ပြောရခက်ဘယ်၊ စရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းဟာ တာလီပြည်ရဲ့လျှို့ဝှက်ရတနာတစ်ပါးပဲလေ။ သိုင်းခြောက်ကွက်လုံးကို မင်းသားလေးတုမ်ယီသာ တတ်မြောက်ထားမယ် ဆိုရင် မီးရှို့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာဟာ အလကားဖြစ်မသွားနိုင်ဘူး'

ဆရာတော်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးများက မိုးနဂါးကျောင်းကြီး မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသဖြင့် ပျောက်ဆုံးသွားရခဲသော်လည်း စရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းမှာ မင်းသားလေးတုမ်ယီထံ၌ နှိမ့်နေပေဦးမည်ဟု ဝင်မိလေသည်။

အခန်း (၄)

‘သိုင်းဘုရင်ရူး မုယုံဝါ’

နံနက်ဝင်းသို့ နောက်လာပြန်သည်။

ဘဝမှာ ပြေးလွှားခြင်းနှင့် အဆုံးမသတ်နိုင်သေး။

ခေတ္တ ကွန်းခိုးဖူးသည် မိုးနဂါးကျောင်းကြီးလည်း မရှိတော့။

သူ့အတွက် ခြေစရာမြေပင် ရှိနိုင်ပါ့မလားဟု စိုးရိမ်မိ၏။

မြို့ထဲသို့မဝင်မီ ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခြံကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုခြံကြီးထဲသို့ ခုဏခိုလှုံချင်စိတ် ပေါ်လာမိ၏။

ထို့ကြောင့် မင်းသားလေးတစ်ယောက် သက်လက်ပေါ့ပါးစွာ

ဖြင့် ခြံကြီးအတွင်းသို့ ကျော်ဝင်ခဲ့သည်။

တိတ်ဆိတ် နှိပ်သက်သော ခြံကျယ်ကြီးအတွင်း၌ လူရိပ်

လူယောင် လုံးဝမမြင်မိပေ။

အခန်းစာစခန်းရွေ့သို့အရောက် စကားပြောဆိုနေသည်ကို မြင်ရသည်။

ထိုလူများ မမြင်နိုင်အောင် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်၍ အသံကြွားအောင် ကိုယ်ဖော့ရင်း အနောက်ဘက်သို့ လျှောက်လာမိသည်။

ခေါင်မိုးပေါ်မှ ပုန်းခိုချင်စရာကောင်းလှသော တောအုပ်စိမ်းစိမ်းကလေးတစ်ခုကို ခြံအနောက်ဘက်၌ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လွှားခနဲ ခုန်ချလိုက်ရင်း တောအုပ်ကလေးဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်သည်။

ထိုတစ်ညတော့ တောအုပ်ကလေးထဲ စိတ်ချလုံခြုံစွာ အိပ်ခဲ့ပေးသည်။

* * *

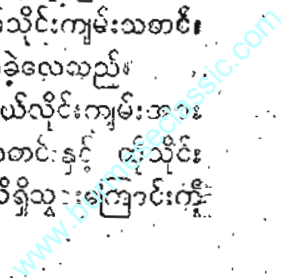
မုယုံဝါကိုယ်တိုင် သိုင်းပညာရှင် အကျော်အမော် ဖြစ်လိုလှသူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

သိုင်းကျမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ရူးသွပ်နေသူ ဖြစ်၏။

မိုးနဂါးကျောင်းမှ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းသစ်၏။

ကား သူ့ထံသို့ ချက်ချင်းပင် ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

တပည့်တစ်ယောက်က ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းအား မီးရှို့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည် ဆိုသော သတင်းနှင့် ထိုသိုင်းခြောက်ကွက်အား မင်းသားလေးတစ်ယောက် သိရှိသွားကြောင်းကို မုယုံဝါအား ပြောပြလိုက်သည်။

သူက ထိုကိစ္စအား လေးနက်စွာ စဉ်းစားလိုက်၏။
'ဒီအတိုင်းဆိုရင် ဝေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းဟာ လုံးဝပျောက်
ကွယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိုးနဂါးကျောင်းက ထွက်လာတဲ့
သတင်းအရဆိုရင် တွမ်ယီမင်းသားကိုလိုက်ရှာပြီး သိုင်းခြောက်
ကွက် ပြန်ချေးခိုင်းလဲ ရတာပါပဲ'

စိတ်ထဲပေါ်လာသည့် အကြံအား ပြောပြလိုက်၏။
'တွမ်ယီမင်းသားက ဝေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကွက်တွေကို
ပြန်ချေးခမ်းပါ့မလား။ ခေါင်းမာမာနဲ့ ငြင်းနေရင် ဘယ်လို
လုပ်မလဲ'

'တွမ်ယီမင်းသားက သိုင်းခြောက်ကွက်ကို ပြန်မခမ်းဘူး
ဆိုရင် ထူ အဖေ အုတ်ဂူခေမ္မာ ကားဆင်ကင် မီးရှို့ ပစ်လိုက်ရဲ့
ပဲပေါ့'

မယုံ့ ကိုယ်တိုင်က အတ္တကို ရွှေစာနားတင်လိုသော သိုင်း
သမားကစံယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

ညီမဖြစ်သူ ဝမ်းမင်းသမီးကလေးနှင့် စရိုက်ချင်း လုံးဝ ဆန့်
ကျင်နေသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက လူတိုင်းအပေါ် ဦးအကြင်နာတရား
ရှိသည်။ ဝါရုဏာစိတ်ရှိသည်။

သိုင်းလောကအား လွမ်းမိုးနိုင်ရန် ရှေးသူပဲ မိုက်မဲသော
လောကတကြီး လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေသော အစက်ဖြစ်သူ
အပေါ် အမျိုးမျိုး တားမြစ်ပျောက်ဖျက်သင်္ဘောလည်း မရနိုင်ပေ။

မယုံ့ စိတ်ဓာတ်ကား အစွန်းအစပ်ဖက်သို့ ရောက်နေသပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုနယ်၌ ရှိသမျှ သိုင်းကျမ်းဇပေါင်းအားစွာကို သူ့အက်ဝယ်
ထားရှိပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်လျက် သိုင်းသောဓာတ်
သို့ အထွတ်အထိပ် ရောက်လာအောင် ဖြတ်လမ်းနည်းဖြင့်
ကြိုးစားလိုသူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

'တန်ယန်ကျမ်းနဲ့ အကြောပြန် နဂါးနိုင်သိုင်းကွက် ဆယ်
လေးကွက်ကိုလဲ ဝါ ထင်လိုချင်အေးအေးနားနား အဲဒါကို မင်း ရှာ
ပေးပါ'

တပည့် ကေခင်မလေးမှာ အတော် ကို စိတ်ပျက်နေမိသည်။
သသလို များပြားလှသည့် သိုင်းကျမ်းများအား မယုံ့ဝါ
စုဆောင်းလို့ မပြီးစီးနိုင်သေး။

တွမ်ယီမင်းသား အိပ်ရာမှနိုးလာပြီး သူ့ ရောက်ရှိနေသော
ခြံ၏အခြေအနေကို အကဲခတ် စုံစမ်းရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။
ဗကောင်မလေးတစ်ယောက် အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို

မြင်လိုက်ရသဖြင့် အနောက်မှ အသားလေး လိုက်လံချောင်း
ခြောင်း ကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။

ချောမော လှပသော မင်းဘမီးလေးတစ်ပါး အခန်းထဲမှ
ထွက်လာသည်။

'မမဝမ်း... အစက်မယုံ့ဝါက သိုင်းကျမ်းမိတ္တူ ကူးခိုင်းသား
တာ ပြီးပြီလားလို့ မေးခိုင်းလိုက်ပါ့ဟယ်'

'အေး... အေး... အခုပဲ မမဝမ်း လာခဲ့မယ်လို့ ပြောလိုက်
ထိုအခိုက် တပည့်ဖြစ်သူ ကျင်စန်းက သူ့ကိုပြောဆိုနေသည်
ကို ချောင်းကြည့်နေသော တွမ်ယီမင်းသားကလေးကို တွေ့မြင်
သွားသဖြင့် ဓားနှင့် မထင်ရှားစွာ ခေါ်လာခဲ့သည်။

လုံးဝ မလှုပ်ခဲ့၊ မင်း ဘယ်ကလဲ'

မင်းသားလေးက အခြေအနေကိုအကဲခတ်ရင်း မတုန်မလှုပ် ပြန်မြှောက်လိုက်သည်။

'ရုက္ခဒရာဏ်လာတဲ့ လူ့ဘစ်ယောက်ပါ'

'အို...မယ့်ဘူး၊ ခြံထဲကို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ဝင်လာတာဟာ အကြံအစည် တစ်ခုခုတော့ ရှိရမယ်၊ ကိုင်း...အထဲကိုကြ'

ဝမ်မင်းသမီးကလေးက ကျင်စန်း ဓားနှင့်ထောက်၍ 'ခေါ် လာသော မင်းသားလေးအား မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံး အဝိုင်းသား ဖြစ်သွားမိလေအည်း

'ဘာဖြစ်လာတာလဲ တျှင်စန်း'

'ခြံထဲကို ခိုးဝင်လာပြီး မမဝမ်တို့ စကားပြောနေတာကို ဈေးဝင်းနားထောင်နေလို့ ဖမ်းလာတာလေ'

မင်းသားလေး၏ မျက်နှာလေးကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မင်းသမီးကလေးမှ ဘုန်းကရုဏာသက်သွားမိလေသည်။

'နေစမ်းပါဦး၊ မင်းက ဘာကြောင့် ခြံထဲအထိ ခိုးဝင်တာ ရတာလဲ'

'ကျွန်တော် ရုက္ခဒရာဏ်လာလို့ ခဏခိုလှုံမိတာပါ'

ကျင်စန်းက အမူအရာကောင်းလှသည့် မင်းသားလေးအား မယ့်သင်္ဘောမျက်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း--

'အို...သူပြောတိုင်း မယ့်ပါနဲ့ မမဝမ်ရယ်၊ မယ်တော်ကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်း ခြံထဲကျူးကျော်လာတဲ့ ရန်သူ့ကို ဆတ်ပစ်လိုက်ရ ခဲ့ပါ!'

'ဒီ...ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် လူဆိုး သူခိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ လူ့ကောင်းပါ'

မင်းသားကလေးကဟန်ဆောင်၍ ကျင်စန်းအားစောင်းမန် လိုက်၏။

ဝမ်မင်းသမီးလေးက....

'ဒီဘစ်ခါတော့ လွတ်ပေးလိုက်ပါ ကျင်စန်းရယ်၊ တော်ကြာ အစ်ကိုကြီးသိသွားရင် ပြဿနာတွေက ပိုရှုပ်ထွေးကုန်ဦးမယ်'

ဝမ်မင်းသမီးကလေးကိုယ်တိုင်က 'ဖျောင်းဖျ...မြွေဆီလိုက် သဖြင့် ကျင်စန်း မကျေနပ်နှင့် လွတ်ပေးလိုက်ရသေတော့၏။'

မင်းသားလေးက ကျေးဇူးတင်၍သောအကြည့်ဖြင့် တူပြန် ကြည့်ရှုရင်း လှစ်ခနဲ ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

x x x

မယ့်ဝါအခန်းတွင်းသို့ သိုင်းကျမ်း မိတ္တူစာအုပ်အား ယူ ဆောင်၍ ဝမ်မင်းသမီးလေး ရောက်လာခဲ့သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က အစ်ကိုဖြစ်သူဆန္ဒအား သဘောမကျသော် လည်း မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် စိတ်ချမ်းသာအောင် ဆောင်ရွက် ပေးနေသည် မဟုတ်ပါသား။

မယ့်ဝါက ညီမငယ်မေးသော သိုင်းကျမ်းမိတ္တူအား စစ် ဆေး ကြည့်ရှုနေမိသည်။

'သိုင်းကျမ်းတွေကို ဘာလို့ ဝေသာဘတ်ကြီး ထပ်လူးခိုင်း နေရတာလဲ အစ်ကိုရယ်၊ ဒီလောက် သိုင်းကျမ်းတွေ တတ်နေ တာတောင် ဘာလို့ ထပ်ပြီး လိုချင်နေရတာလဲ...'

၄၈ x ရဲဝင်းအောင်

'သူတစ်ပါးကို သတ်ဖြတ်ချင်တဲ့စိတ်ဟာ ကိုယ့်အတွက်လဲ လုံခြုံမှု မရှိနိုင်ပါဘူး။ အန္တဇာန်များပါတယ်'

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက မယုံဝါကိုကြည့်ရင်း ပြောဆိုလိုက်လေတော့သည်။

'ညီမလေး အာမေသိဘဲ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ အစ်ကိုက ကာဇ်နဲ့ကျွန်ုပ်တို့အရင်ကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် ရသမျှ သိုင်းကျမ်းတွေကို ရှားပစ္စည်းဆောင်းရမယ်။ လေ့ကျင့်ရမယ်။ ကိုယ်ပိုင်သိုင်းကွက်တွေကို တီထွင်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်...'

'ခါမှ အစ်ကို့ကို စာယ်သမ္မ မယှဉ်နိုင်မှာလေ။ သိုင်းဘုရား လုပ်ပေးလှူဆိုတာ ကိုယ့်ဘဏ်က ပြည့်စုံစွာ ရှိထားမှ ဖြစ်မှ ညီမလေးရဲ့...'

'အခုဆိုရင် သိုင်းကျမ်းပေါင်း များစွာ စုဆောင်းလာတာ အထဲမှာ နဂါးနိုင်သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်နဲ့ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ် သိုင်းပဲ လိုတော့မယ်...'

'ပသာတစ်ခုဆိုတာ ပင်လယ်ပြင်ကြီးလို အဆုံးအစ မရှိ ဈာန်ဝန်းတယ်။ အဲဒီသိုင်းကျမ်းနှစ်ခုသာရရင် အစ်ကို သိုင်း ဘုရင်ဖြစ်ပြီ။ တပည့်တပန်းတွေနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ညီမလေးပါ အေးတေးဆေးဆေး နေလိုရပြီလေ'

မယုံဝါက သူပြောဆိုနေကျစကားကို မင်းသမီးလေး ဝမ်းအား ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြ ပြောဆိုလိုက်မိသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးလေးကိုယ်တိုင်က အစ်ကိုဖြစ်သူအား ကြည့်ရ ရင်း စိတ်ပျက်မိသည်။

အစ်ကို မယုံဝါအား သတိပေးအပေါ် စိန်ခေါ်အတိတ်တို့ကို နှိုက်နေသည့် သိုင်းဘုရင်ဖြစ်သူမှ မြင်ချင်ပေ။ သို့သော်လည်း တစ်စုတည်းထိုးနိုင်လွန်းလှသည့်အစ်ကိုကြောင့် တားမြစ်ရခက်လှသည်။

'အစ်ကို့ မော့ဒေပြီ၊ ရေနှေး သောက်မလား၊ ရေနှေး သောက်မလား ပြော'

စကားကို ဖြတ်လိုသော သဘောဖြင့် ပြောလိုက်မိ၏။ 'ရေနှေးပဲ ယူလာခဲ့လေ'

မယုံဝါက ညီမကိုကြည့်ရင်း မျိုးစင်းစွာပင် ဖြေလိုက်လေ၏။ ရေနှေးနံ့ကန်ကိုယူရင်း ခွက်ထဲထည့်ပေးလိုက်သည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုံဝါက ရေနှေးခွက်မှတစ်ဆင့် သောက်ချ လိုက်၏။

'ဟင်... ထိုအခိုက်...'

မင်းသားမလေးအား ကျင့်စနစ်က ဓားနှင့်ထောက်၍ အခန်းထဲသို့ ခေါ်လာသည့်ကို ဖြစ်လိုက်ရသဖြင့် ထိုစဉ် ဖြစ်သွားမိသည်။

'အခန်းထဲ စကားပြောဆိုနေတာကို ချောင်းနားထောင် နေလို့ ဖမ်းလာတာပါ'

ကျင့်စနစ်က ပြောဆိုလိုက်၏။ မင်းသားလေး တစ်ယောက် အဖမ်းခံခြင်းမှာ ဒုတိယကြိမ် ဖြစ်နေကြောင်း ဝမ်းမင်းသမီးလေး နားလည်လိုက်မိသည်။

မင်းသားလေးက မတုန်လှုပ်ပင်။

မယ့်ဝါက စိမ်းစိမ်းကြည့်လျက်

မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ၊ ငါတို့စံအိမ်ကို ဘယ်လိုလျှို့ဝှက်
ချွက်ခဲ့ ရောက်လာရတာလဲ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း၊
အမိန့်အာဏာသံအပြည့်ဖြင့် ပြောဆိုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။
ကျွန်တော် နာမည် တွမ်ယီပါ၊ ဗုက္ခရောက်လို့ ခြံထဲ ခဏ
ခိုလှုံမိတဖမ္မာ

ကျွန်စန်းက ကြားဝင်၍

‘သူ့ကို ဖမ်းမိတာ နှစ်ခါရှိပြီ၊ မေးလိုက်တိုင်း ဗုက္ခရောက်
လို့ ခိုလှုံခနဲတာလို့ပဲ ပြောနေတယ်၊ ပြီးတော့ သူက ခြံထဲမှာ
ရှိနေတဲ့ ကိစ္စကို လိုက်စပ်နေတာပဲ’

မယ့်ဝါက သူ့ ရွှေမောက်ရောက်လာသောက်စွအား ရှည်
ရှည်ခဝးခဝး ခေါင်းရွပ်ခဲ စဉ်းစားထတ်သူတစ်ယောက်မဟုတ်
ပေ။

သိုင်းကျမ်းများအကြောင်းကလဲ့၍ သူ့ ခေါင်းထဲတွင် ဘာမှ
မရှိ။

ထို့ကြောင့်

‘ဒါဆို ဆူ့ကို သတ်ပစ်လိုက်’

ကျွန်စန်းအား ပြစ်သားစွာပင် အမိန့်မေး ပြောဆိုလိုက်
လေ၏။

ကျွန်စန်းက သတ်ပစ်ရန် ဓားဖြင့် ရွယ်လိုက်၏။

‘ကျွန်စန်း...မသတ်နဲ့၊ နေဦး’

ဝမ်းမင်းသမီးလေးက မခနဲသဘာ ကြားဝင်၍ ဟန့်အား
လိုက်မိသည်။

မယ့်ဝါက နားမလည်နိုင်လေဟန် ကြည့်ရှုရင်း...

‘ဘာလို့ မသတ်ခိုင်းတာလဲဝမ်း၊ သူက အပြစ်ရှိတဲ့တရားခံပဲ’
‘အပြစ်ရှိတဲ့ လူတိုင်းကိုသာ သတ်ရမယ်ဆိုရင် လောကမှာ
အသက်ပေါင်း ရာထောင်သောင်းမက သေ ကုန် လိမ့် မယ်၊
အသက်တစ်ချောင်းကို ကယ်ထင်ဖို့ဆိုတာ အင်မတန် ရတော့နို့
ရခဲပါ...’

‘ဒါကြောင့် သူ့ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ အစ်ကိုရယ်၊ မသတ်
ပါနဲ့နော်’

ဝမ်းမင်းသမီးလေးက တွမ်ယီဘက်မှ ကာကွယ် ပြောဆို
လိုက်သဖြင့် မယ့်ဝါ ဆုံးဖြတ်ရခက်နေမိသည်။

တွမ်ယီက မင်းသမီးလေး ဝမ်း၏ အကြင်နာစိတ်နှိပ်အား
စိတ်ထဲကျေနပ် ပီတိဖြစ်နေမိ၏။

ကျွန်စန်းကတော့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖမ်းမိသော တရားခံ
တစ်ယောက်အပေါ် သတ်ဖြတ် အပြစ်မပေးသဖြင့် မကျေနပ်
နိုင်သော အမှုအရာနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။

မယ့်ဝါ စဉ်းစားရင်း ခေါင်းရွပ်လာမိသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာသည့် ပြဿနာကြောင့် သူ့ ခေါင်း
ထဲမှ သိုင်းကျွန်များကို လုံးဝ အပျောက်မခံနိုင်ပေ။

‘ကဲ...ကဲ...ဒါဆိုရင် ညီမခလေးဝမ်းထဲ ကျေနပ်သွားအောင်
ကျွန်စန်းလဲ ကျေနပ်သွားအောင် သူ့ကို အပြစ်ဒဏ်အခဲခဲ
ပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား’

တွမ်ယီမင်းသားလေး မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။
သူ့အား မည်သို့ အပြစ်ဒဏ်ခံစားမည်နည်း။

၅၂ * ရဲစမ်းအောင်

မင်းကို ခြံထဲမှာ အလုပ်ကြမ်းခိုင်းမယ်၊ ငါတို့ခြံအထွက်
အလုပ်သမား လိုနေတာနဲ့ အတော်ပဲ။

ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ ကြိုက်သလို ခိုင်းပါ။ အသက်ဆွမ်းသာ
ပေးရင် တော်ပဲ ပြီး။

မင်းသားလေးက မုယုံဝါကိုကြည့်ရင်း ကြောက်လန့် လှုပ်
လှုပ်မိသော အမူအရာဖြင့် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဘယ်လိုသင်တော့ရသလဲ ညီမလေး ဝမ်း
အစ်ကို့ သင်တော့အတိုင်းမပါပဲ။

ဝမ်းမင်းသမီးလေးမျက်နှာမှာ ချစ်ချင်း ဝမ်းပသွားလေ
သည်။

အနားစရာကောင်းလှသည့် မင်းသားလေး၏ အသက်
တစ်ချောင်းကို ကယ်တင်လိုက်ရသည့်အတွက် အလွန်ပင် စိတ်
ကျေနပ်မိသည်။

မင်းသားလေးက နတ်မိမယ်ကလေးလို ချော့မျော လှပ
သော မင်းသမီးလေးဝမ်းခြံထဲ၌ လူ့ဘဝကိုစားစမြဲပြနေလိုက်
ရင်း အလုပ်ကြမ်းသမားအဖြစ် အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခံရသည်ကိုပင်
အထူး ကျေးဇူးတင်မိလေသည်။

မင်းသားလေးဘဝအတွက် လုံခြုံမှုရှိသွားသည်။

မုယုံဝါကိုယ်တိုင်က သူ့သား ဝဇေန်မြောက်လွယ်သိုင်း
ကျမ်း မှတ်မိသော မင်းသားစစ်မီးဟု မထင်ခဲ့။

မင်းသားလေးကိုယ်တိုင် ထိုခြံ၌ အလုပ်ကြမ်းလုပ်နေရသည်
ကို ကျေနပ်မိလေသည်။

ဝဇေန်မြောက်လွယ်သိုင်းပင်လယ် * ၅၃

ချော့မျောလှပသော နတ်မိမယ်ကလေး ဝမ်းအား နေ့စဉ်
မြိုင်အတွဲနေရပြီး အလုပ်လုပ်ကိုင်ရခြင်းမှာ သူ့အတွက် ထူးခြား
သော ကုသိုလ်ကံတစ်ခုကြောင့်ပင် ထင်မိသည်။

မင်းသားလေးကိုယ်တိုင်က ချော့မျောလှပသည့် နတ်မိမယ်
ကလေး ဝမ်းအား စွဲလမ်းမိသည့် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေး ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်ရင်း ခြံထဲသို့
ဆင်းလာသည်။

ထုမ့်ယီက အမြဲတမ်း ဝမ်းမင်းသမီးကလေး အား သတိထား
နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ စကားသွားပြောဆိုရန် အနီးအဝေး
တိုးကပ်လာမိသည်။

‘မေ့တယ်မယ်’
‘ဟင်...’

သူ့အား နတ်မိမယ်ကလေးထစ်မီးလိုပင် ထင်စားခေါ်
လိုက်သဖြင့် ဝမ်းမင်းသမီးကလေးမှာ အရမ်းအံ့အားမင်းသား
ခဲ့လေသည်။

‘မင်းက မြောက်မြောက်တတ်သားပဲ’

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက ပြုံးရင်း ပြောဆိုလိုက်လေသည်။
‘မေ့က ကျွန်တော် အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ပွဲတဲ့ ကျေးဇူး
ရှိပါတယ်၊ ဝါကြောင့် မြောက်ပင် ပြောစရာ မလိုပါဘူး’

‘ဝါဆို မေ့တယ်မယ်လို မင်းက ဘာကြောင့် ခေါ်ရတာလဲ’
‘တကယ်ကို နတ်သမီးတစ်ပါးနဲ့ တူလို့ပါပဲ၊ ကျွန်တော်
ဘောထဲကို ခြေးလွှားနေရင်း ဆောထဲက လိုက်ဂုဏ်တစ်လုံး
ထဲမှာ နတ်သမီးရုပ်တုကြီးတစ်ခုကို တွေ့ခဲ့တယ်လား၊ အဲဒီရုပ်တု၌

ဈေးမောလှပတဲ့ အဆင်းသဏ္ဍာန်ဟာ မမနတ်မိမယ်နဲ့ အရမ်းကို တူတာပဲ—

‘အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် အဖကို အယ်တင်ခဲ့တဲ့ မမနတ်မိမယ်ကို အရမ်းကြည့်ညှိလေးစား ခင်တယ်ခဲတာပေါ့’

တုမိယီက ရိုးသား ပွင့်လင်းစွာဖြင့် ရင်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ရှမ်းရှမ်းဝေအောင် ပြောပြနေသည်။

သူ့အမူအရာက အလုပ်ကြမ်းအမား အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခံရသူတစ်ယောက်နှင့် လုံးဝမဆူဘဲ နှစ်လိုပွယ်ကောင်းလှသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက ငေးကြည့်နေရင်း—

‘မင်းကို မမစမိ မေးစရာတစ်ခုရှိတယ်၊ မှန်မှန်ပြေးမလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောမိမယ် မေးလေ’

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက သူ့၏ မျက်နှာကို ငေးစိုက်ကြည့်တာ—

‘မင်းပုံစံက မျိုးရိစဉ်ဆက်တစ်ခုက ဆင်သက်ပေါက်ဖွား၊ ဇာတိပဲ၊ ဘယ်မျိုးရိုးကလဲ’

ဝမ်းမင်းသမီးကလေး၏ အမေးစကားကြောင့် ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။

‘ကျွန်တော်က တုမိမျိုးရိုးကပါ’

‘ဟင်...ဒါဆို မင်းဟာ တုမိမင်းသားလေးတစ်ပါးပေါ့၊ ဟုတ်လား’

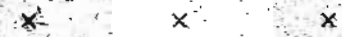
သူက အမှန်အတိုင်း ခေါင်းညိတ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

ဝမ်း မင်းသမီးကလေးကိုယ်တိုင် လန့်ဖျပ် တုန်လှုပ်မိသလို ဖြစ်သွားသည်။

‘အို...အားနာစရာကောင်းလိုက်တာ၊ မင်းကိုတုမိမင်းသားလေးမှန်းမသိလို အခုလို မရိုမသေ ဆက်ဆံမိတာကို ခွင့်လွှတ်နေနော်’

ဝမ်းမင်းသမီးကလေး မျက်နှာမှ ချက်ချင်းပင် အရောင်ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

မျိုးရိုး၏ဂုဏ်နှင့် ရိုသေလေးစားမှုအား တန်ဖိုးထားရမည့် ခေတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ့အား အလုပ်ကြမ်းဒဏ်ခတ်သည်မှာ မှားယွင်းမှုတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

ထိုအခိုက်... မယုံဝါက သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောဆိုနေကြပုံကို အခန်းစဲမှ ကြည့်ရှုရင်း—

‘ညီမလေး ဝမ်း... ဒီကို ခဏလာစမ်း’

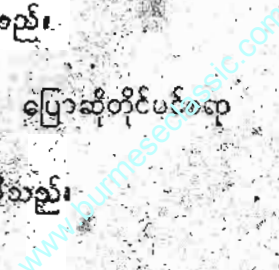
‘ဟုတ်ကဲ့’

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက သူ့အား နှုတ်ဆက်ရင်း မယုံဝါ အခန်းဆီသို့ ပြေးထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

‘ဘာခိုင်းမလို့လဲ အစ်ကို’

‘ညီမလေးကို အရေးကြီးတဲ့ စကား ပြောဆိုတိုင်ပင်စရာကလေးရှိလို့’

ဝမ်းမင်းသမီးကလေး တော့စေသွားမိသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ မုယုံဝါပြောသည် ဆေးခန်းစရက်စွဲအား
စိတ်ဝင်စားစွာ နားစိုက်စောင့်လိုက်မိသည်။

‘အရေးကြီးတယ်၊ သေသေချာချာ နားထောင်နော်၊ ကြား
ဖြတ် မမေးနဲ့
‘ဟုတ်က’

မုယုံဝါက စကားမပြောဆီမီ စည်းကမ်းချက်များ ထုတ်
ပြောလိုက်သဖြင့် ဝမ်းမင်းဆမ်းလေး ပို၍ပင် စိတ်ဝင်စားလာ
မိသည်။

‘တုခယ်ကာ အညာအရ လူကမ်းယောက်မဟုတ်ဘူး၊ တွမ်
မင်းသားလေးအစားပါ။ ဤ အကြောင်းကို ဆရာတော် ကွမ်
ကျွန်းရဲပြောလို့ အစ်ကို အားလုံးသိပြီပြီ၊ အများကို အံ့ဩစွာ
မိတယ်၊ သူဟာ အစ်ကို အဘွား တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်စရာ လူ
တစ်ယောက်ပဲ’

ဝမ်းမင်းဆမ်းကလေးက သည်အကြောင်းကို သိရှိပြီး ဘား
ဖြစ်နေ၍ အံ့ဩစွာ ပုံမပြတ် မုယုံဝါ ပြောဆိုပျက်သား
ဆစ်လက်နားထောင်နေမိသည်။

‘တုခယ်ဆီမှာ ဝရဲဇိန်ခြောက်သွယ် သိုင်းကွက်တွေ ရှိနေ
တယ်၊ သူဟာ ဘာလဲပြည်က မင်းသားအစားပါပဲ၊ မမယျှင်လင့်
တဲ မိနာ ကျောင်းအဖေ သိုင်းအဖေတွေ ရထားသုပဲ။

‘အဖါကြောင့် ညီမအနေနဲ့ သူ့ကို စည်းရုံးပြီး ဝရဲဇိန်
ခြောက်သွယ် သိုင်းကွက်တွေကို ချေးခိုင်းပါ
ဝမ်းမင်းဆမ်းကလေး တုန့်လှုပ်သွားမိသည်။

မင်းသားလေးထံမှာ ရှိနေသော သိုင်းခြောက်ကွက်ကွက်
အစ်ကိုမုယုံဝါက သူ့ကို မကောင်းကောင်းအသုံးချ၍ ခိုင်းစေ
နေသည် မဟုတ်ပါလား။

‘ဒီသိုင်းကွက်ခြောက်ကွက်သာရရင် သူ့ကိုမသတ်ဘဲ အသက်
ချမ်းသာစွာ လွှတ်ပေးလိုက်မယ်’

အစ်ကိုမုယုံဝါ၏ စိတ်ဓာတ်အား သိရှိနားလည်ပြီး သားပင်
ဖြစ်သည်။

ဝယ်စဉ်ကတည်းက ယူချင်တာကို ရဲအောင် ယူတာပဲသော
အတ္တမိအိဒါ၏။

အနည်းနှင့် အသုံးချခြင်းကို လက်မခံယူ၍ အခြေအနေတ
မို၍ ဆိုးရွားလာအောင်ကို သိသည်။

မင်းသားလေးက အထူးပင် စိုးရိမ်တုန့်လှုပ်သွားမိ၏။
ထို့ကြောင့်...

‘အစ်ကိုတက်က ကတိတည်မယ်ဆိုရင် ညီမလေး သူ့ကို
တာဝန်ယူပါမယ်’

ဝမ်းမင်းဆမ်းကလေးက မင်းသားလေးတံကံမှ ကာကွယ်
သော သဘောနဲ့ ပြောဆိုလိုက်လေတော့သည်။

‘အို... ဒီအတွက် စိတ်ချ၊ အစ်ကို ကတိတည်ပါတယ်’
မုယုံဝါက ညီမ ယုံကြည်လောက်အောင်ပင် ပြောဆိုလိုက်
သည်။

ဝမ်းမင်းဆမ်းက ပြောနေရာမှ ဝရဲဇိန်သိုင်းခြောက်သွယ်
အဆ - တုခယ်ဆီ မေးမြန်းရန်အတွက် အခန်းအပြတ်တက်သို့
ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

မင်းသမီးကလေးက အရေးကြီးသောစကား ပြောဆိုစရာ ရှိသည်ဟု ပြောပြီး မင်းသားလေးအား အခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

လုံခြုံစိတ်ချရသော အခန်းထဲသို့ အဆောက်...

'မင်းသားလေးဟာ ဝရဲဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းအမွေရထား ဇာတိဆိုတာ ဟုတ်သလား'

မင်းသားလေး ရင်ခွန်သံ မြန်သွားမိသည်။

ထိုကိစ္စမှာ...

လူတစ်ယောက်၏ ဘဝအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုပင်ဖြစ်၏ ထိုကိစ္စအား...

ဝမ်းမင်းသမီးလေး မည်သို့ သိရှိသွားသဖြင့် လာရောက် မေးမြန်းနေရသနည်း။

စဉ်းစားလို့ မရနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေမိသည်။

'မမကို ကျွန်တော် မညာချင်ပါဘူး၊ ဒီသိုင်းမျိုးဟာ မျိုးရိုး စဉ်ဆက် အမွေထစ်မှအနေနဲ့ ထိန်းသိမ်းလာရတဲ့သိုင်းကျမ်းပါ။ မျိုးရိုးအမွေအနှစ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရခြင်းဟာ မျိုးဆက်သစ်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တာဝန်ဓမ္မစားပါပဲ။ ဝရဲဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းအမွေကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်မှ အမျိုးဂုဏ်မပျက်မှာပါ'

လိမ္မာပါးနပ်စွာ လှည့်ပတ် ပြောဆိုနေလိုက်သည်။

မင်းသမီးလေးက ဆက်၍ နားထောင်နေသည်။

'ဒါကြောင့် ဝရဲဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းအမွေနဲ့ မတ်သက် လာရင် အဲဒီသိုင်းကွက်တွေကို အမျိုးဂုဏ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တဲ့အနေနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးပါရစေနဲ့ မမဝမ်းရယ်' ဝမ်းမင်းသမီးကလေး တော့ဝေမိသွားသည်။

အစ်ကိုမယုံဝါ၏ ဆန္ဒအတိုင်း သိုင်းခြောက်ကွက် တောင်း မေးရန် ကြံရွယ်မိသော်လည်း မင်းသားလေး၏ ပြောဆိုတင်ပြ ချက်က သင့်ဖြတ်မှန်ကန်မှုရှိနေသဖြင့် ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ စိတ်ကို လျော့ချပစ်လိုက်ရလေသည်။

မင်းသားလေး စိတ်ပြောင်းလဲလာမည့်အချိန်ကို စောင့်ရ ပေဦးမည်။

'ယခုလောလောဆယ် ဌ္မနစ်ယောက်စလုံးကပြောစရာစကား မရှိဘဲလုပ် အခန်းတွင်း ငြိမ်သက်သွားကြလေတော့သည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကိုယ်တိုင် တစ်ယီ၏ စိတ်အငြိမ်အငြင်ခံ ကာ ဝရဲဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကွက်ကို လုံးဝ တောင်းယူလိမ့် မည်တော့ မဟုတ်ပေ။

အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုံဝါနှင့် ထိုကိစ္စအား အကျိုးအကြောင်း ပြောဆို ရင်ဆိုင်ရလေတော့သည်။

'သူကရေးမပေးနိုင်ဘူးလို့ စကားအပြတ်ပြောလာသလား' မယုံဝါ၏စိတ်ဓာတ်ကို သိထားပြီးဖြစ်၍...

'ဟုတ်ပါတယ်၊ မျိုးရိုးဂုဏ်အတွက် အမွေအနှစ်တစ်ခုအဖြစ် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူအနေနဲ့ စရေးမပေးနိုင်တာပါ'

ဝေခင်းခြောက်ယုယ်သိမ်းကျမ်းကို မရယူဖြင့် ဒေါသထွက်မိ
မသွန်သား ဝမ်းမင်းသမီးမေး ရွေးမှာကိစ္စ တာထက်နိုင်ဆုံး
ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရသေးသည်။

ကောင်းပြီလော၊ သူ့ဘတ်က သက်သေပြချက် ခိုးလုံစွာနဲ့
မရေးပေးနိုင်ဘူးလို့ ပြင်းနေရင်လဲ ဇွတ်အတမ်း မရေးခိုင်း
ပါနဲ့၊ အစ်ကိုနဲ့ညှိ၊ အစ်ကို့ ဟန်နဲ့ သူ့ကို ရေးခိုင်းလိုက်ရပါ
ဧါ့

ဒေါသတကြားပြောဆို၍ တွယ်ယီထံသို့ ထွက်သွားလေတော့
သည်။

ဝမ်းမင်းသမီးမေး ရင်စာထိတ်ထိတ်ဖြင့် စိုးရိမ်နေခဲ့သေး၏။
မယုံဝါးက သူလိုချင်တာကို ဒေအောင်ယူတတ်သူ၏ယေဘုယျ
ပင်ဖြစ်၏။

သူ့အခန်းသို့ ရောက်ရက် ရောက်ရှိ ဟာသော မယုံဝါးက
ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်သဖြင့် သန့်ဖျပ်တုန်လှုပ်သွားမိသေး၏။
ဝေခင်းခြောက်ယုယ်သိမ်းကျမ်း ကိစ္စဖြင့် ရောက်လာသည်
ဖြစ်ကြောင်း အကဲခန့် သိလိုက်မိသည်။

ဝေခင်းခြောက်ယုယ်ကို မင်းက ရေးမပေးနိုင်ဘူးလို့ မပြော
တယ်ဆို

အဲဒီနဲ့ ဘာကလေးသံအပြည့်ဖြင့် ဟိန်းဟော့က မေးမြန်းလိုက်
တယ်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’
မင်းသားကလေးက တည်ငြိမ် ရှေးဆေးစွာပင် တုံ့ပြန်
ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

‘စကားရည်မနေနဲ့ တွယ်ယီမင်းသား၊ မင်းဘတ်က ဝါ
လိုချင်တဲ့ သိမ်းခြောက်ကျွန်ကို မနက်လင်းစာနေနဲ့ မရဘူးဆိုရင်
မရေးပေးနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ မင်းရဲသက်ကို ဝါပြတ်ပစ်မယ်’

ခြိမ်းခြောက်ပြောဆို ကြိမ်းမောင်းလိုက်၏။
‘ဒီလောက်ထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မရေးပေးနဲ့ အစ်ကို့ရယ်’
ညီမလေး ဝမ်း ဝင်မပြု စမ်းနဲ့၊ နင်မင်းစပ်ကို ပိတ်
ထားမယ်’

မယုံဝါက ညီမဖြစ်သူဘက် လှည့်၍ ဟိန်းဟော့ကန်သည်။
မင်းသားလေးက ဒေါသတကြား ပြောဆိုနေသော မယုံဝါ
အား လုံးဝတုံ့ပြန်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ခန့်လိုက်လေတော့သည်။

‘မနက်ဖြန်မနက်ဟာ မင်းဘားဟာတုတ် နောက်ဆိုပါ’
အစ်ကိုဖြစ်သူက ဒေါသစိတ်ပြေသွားစေရန် ဝမ်းမင်းသမီး
လေးက ကြားဝင်ပြောရမ်းရတော့သည်။

‘အစ်ကို့ဆန္ဒ ပြည့်ဝအောင် တွန်မင်းသားကို မနက်ဖြန်
မိုးသောက်လင်းအထိ စောင့်ပါ။ ညီကို့လိုဆိုလို့ ရေးခိုင်းထား
ဧါ့မယ်’

‘ကောင်းပြီလော၊ ကတိမချည်ရင်ဟော့ ဝါမခံကြောင်း
သိမယ်’

မယုံဝါက ဝေခင်းခြောက်ယုယ်သိမ်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ
ဆတ်လွတ်ဆုံးရှုံးခံမည် မဟုတ်ကြောင်းကို ဝမ်းမင်းသမီး သိရှိ
ထားပြီးဖြစ်သည်။ အစ်ကို့ကိုလည်း သိုင်းကျွန်များ ရေးပေး
ရန် မတိုက်တွန်းချင်။

အစ်ကိုဖြစ်သူလက်သို့ မအောင်လင့်ဘဲ ခရောက် ရှိနေသော တူမမင်းသားလေးအတွက် စိတ်ဆင်းရဲစရာကို မပေးအပ်လိုက် ချင်စေပ။

တူမမင်းသားကလေးရှိသော ကခန်းဆီသို့ မီးအိမ်အလင်း ရောက် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

‘ဟင်...မမနတ်မယ်’

တူမမင်းသားလေးက မြင်လိုက်ရသဖြင့် အရမ်းအံ့အားသင့် သွားမိသည်။

‘ဒီစရာက ထွက်ခွာပြီး ငမားပြပေးမလို့သာခဲ့တာ တူမ မင်းသား’

စကားကို လိုရင်းပြောဆို၍ မီးအိမ်နှင့်အမ်းပြုကာ အစောင့် များ မရှိနိုင်သော နောက်ဖေးပေါက်မှ နှစ်ယောက်သား ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

တူမမင်းသားလေးအဖေနှင့် မတတ်သာ၍ ထွက်ခွာသွား ရမည့်ဖြစ်စေသော်လည်း သူ့ဘက်က အမြဲရပ်တည်ပေးသော ဝမ်းမင်းသမီးလေးအပေါ် နားလည်ခံစားရသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူနှင့် စရိုက်ချင်းလုံးဝမတူဘဲ နူးညံ့သော နှလုံး သားနှင့် အကြင်နာတရားတို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ဝမ်းမင်း သမီးကလေးအပေါ် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်စော့မည်မဟုတ်ပေ။

နှစ်ဦးစလုံးက နှုတ်ဆက်စကားပင် ပြောဆိုချိန် မရဘဲ အခနာကံပေါက်မှ ခပ်ဆွက်ဆွက်ကလေး လျှောက်သာသည့် တိုင်အောင် ရင်ခုန်သံတ မြန်ဆန်နေတုန်းပင် ဖြစ်သည်။

အခန်း (၅)

‘ကယ်ဆင်ရှင် နတ်မိမယ်’

ညဉ့်သန်းကောင်ယံအချိန်...

လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုက ခြံဝင်းအတွင်း ရှိနေလေသည်။

အစောင့်အကြပ်များ မသိအောင် မီးအိမ်နီတစ်လုံးကို ကိုင် ဆောင်၍ ပုန်းကွယ် ရောက်ရှိလာသူမှာ ဝမ်းမင်းသမီးကလေး ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုည မင်းသားအား ကယ်ဆင်ရန် ဖြစ်၏။ သူမကိုယ်တိုင် စရဇိန်ခြောက်သွယ် သိုင်းကွက်များကို ရေးပေးဖို့ မင်းသား အပေါ် လုံးဝ မထိုက်တန်းခဲ့။

အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုခါ၏ အန္တရာယ် စက်ကင်းအတွင်းမှ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် ပထမနည်းထမ်းတစ်ခု စဉ်းစားရတော့ သည်။

အစ်ကိုမယုခါအ သိုင်းဘုရင်ဖြစ်ရန် ရှေးသွပ်နေသူပင်ဖြစ်၏။

မြန်မြန်လေးလေး
ဖက်ပြင်သို့ထွက်နိုင်မည့် တံခါးပေါက်ရွှေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့
လေပြီ။

တစ်မင်းသားလေး၊ ဒီနေရာက မြန်မြန်ပြေးပေးတော့၊ မမ
ဝမ်းမက်စိန္တေမှာ မင်းကိုအတိတ်ပြန်တာ မမြင်ရက်ဘူး၊ မကြည့်
ရက်ဘူး။

လွတ်အောင်သာပြေးပါကွယ်၊ လွတ်မြောက်သွားရင် မမ
ငမ်းပျောက်လွှာပြီ။

ကျေးဇူးတင်ပါကွယ်။

တစ်မင်းသားလေးက ကျေးဇူးတင်စကားပြောဆိုနှုတ်ဆက်
ရင်း အမှောင်ထဲသို့ လှစ်ခနဲပြေးဝင်သွားတော့သည်။

မီးအိမ်ကိုကိုင်ရင်း တစ်မင်းသားမီးလေးက မျက်စိတစ်ဆုံး
ဝေးကြည့်ကာ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုဖြစ်နေမိလေတာ၏။
လရောင်အောက်၌ တွေ့မြင်ရသော လမ်းကလေးအတိုင်း
ပြေးလွှားနေမိသည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဆက်သော ဝန်းကျင်သို့ ပြေးလွှားသံများက
လွှမ်းခြုံလာနေလေသည်။

လရောင်ကို မခံစားနိုင်။

ဘေးပြင်ရင်းကို သိန်းလှည့်ခတ်လည်း မင်းသားလေး
မှာ လွတ်ရာ လွတ်မြောက်ရေးကိုသာ အသက်လှ ပြေးလွှား
နေရလေသည်။

ဟေ့ မင်းသား လွတ်သွားပြီ၊ လိုက်စမ်း
ပိုင်းထား၊ မလွတ်စေနဲ့။

ဗျံ့များကို တိုးဝှေ့၍ ထူနေခက် လိုက်လာသော အသံ
ပလံများကို အတိုင်းသားကြားနေရသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးအပေါ် အထူးပင် ကျော့စူးစာင်ရှိ
သော်လည်း နောက်ပိုင်း ငြိမ်သောအံ့တွက် ငြိမ်းအေးမှုရှိပါ
မဲလားဟု စိုးရိမ်မိသည်။

သူ့အပေါ် ထွက်ပေါက်တစ်ခု ရှာဖွေပေးသူမှာ ဝမ်း
မင်းသမီးလေးဖြစ်ကြောင်း မုယုံဝါဆာသိလျှင် လွယ်မည်
မဟုတ်ပေ။

မင်းသားလေးမှာ ခြေဦးတည်ရာ ပြေးလွှားနေလျှင် ချွေ
အား မြန်လှည့်ဖမ်းဆီးမိသွားနိုင်ကြောင်း ဆန္ဒစောပေါက်
နားလည်လိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့်-

နောက်မှလိုက်လာသော ရန်သူများ မျက်ခြည်ပြတ်သွား
စေရန် ခြေစစ်ခဲထဲ တိုးဝင်လိုက်မိသည်။

လမ်းတစ်ဖက်၌ရှိသော ခြံထဲတိုးဝင်၍ အသာလေး ရောင်း
ကြည့် နေလိုက်မိသည်။

နောက်မှလိုက်လာသော ရန်သူများက သူ့ရှိသောနေရာကို
ကျော်သွားကြသည်။

ထိုခြံမှာ အထဲသို့ ဖောက်ထွင်း မမြင်နိုင်လောက်အောင်
ထူထပ်နေသေးကြောင့် လှိုင်လှိုင်ရှားရှား လှိုင်လှိုင် ထူရှိနေ
ကြောင်းကို အလွယ်တကူသိရှိရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

ခွက်ခွင်း အပြင်သို့ထွက်ရဲဘဲ ခြံထဲ၌ပင် ခင်ကိုးကုပ်
ကလေးထိုင်ရင်း အင်ပြင်းတိုချကာ စဉ်းစားလိုက်မိသည်။

ငါကြောင့် မမဝမ်ဘော့ သူ့အစ်ကိုနဲ့ ပြဿနာအကြီး
အကျယ် တက်နေတော့မှာပဲ၊ မမဝမ်ရဲ့ကျေးဇူးကို ငါ တယ်လို့
ဆပ်ရမလဲ

ငါ့အဆက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိခဲ့ပြီ
စစ် မင်းသမီးကလေးအတွက် မာတ်အာရှီ ထွက်ပြေး
လာရသော်လည်း နောက်ဆုံးဘင်းလျက် ရှိသည်။

သို့အား မုန့်သားလေးတစ်ပါးဟု မသိခင်ကတည်းက
စောနာသနားသောစိတ် ရှိခဲ့သော ဝမ်းမင်းဆီမီးကစားအား
ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

ရှုပ်... ရှုပ်... ရှုပ်
တို့အခိုက်...

ခြေသံကြားရ၍ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။
ထူးလက်စစ်တဲကူးအား လေထဲလွင့်ပစ်လိုက်ရင်း သူ့ခြေ
ရွေ ရောက်နေသော ခြေသံနှင့်နှစ်ဦးကို ကသာလေး ချောင်း
ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

နှစ်ဦးလုံးမှာ မယုံ့ဝါ၏ဘာညွှန်းများ မဟုတ်ပေ။
သူ့ကယ်တိုင် ဝမ်းမင်းသော မျက်နှာစိမ်းများ ဖြစ်နေ၏။
ထိုနှစ်ယောက်ကား ပျံကျရိုက်မှ စုဂိုဏ်းချုပ် ယိုမိုးနှင့်
ဂိုဏ်းချုပ် ချောင်ဖုန်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ယိုမိုးက မျက်နှာမောင်ကြွတ်ကာ
ချီတန်ဂိုဏ်းကလေးက ယမ်းအောင်ဂိုဏ်းကို ဘာသဘောနဲ့
ခင်ရူးကလေး ဝိုရိုဏ်းနှစ်ခုဟာ တယ်လို့သိသိနဲ့မှ ပတ်သက်စရာ
မရှိဘူး။

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။
ဂိုဏ်းချုပ် ချောင်ဖုန်းက...

အဲဒါ ငါ့အလုပ်ပါ။ မင်း ဘာမှဝေဖန်စရာမလိုဘူး။ ငါက
ယမ်းကောင်ဂိုဏ်းနဲ့ ဆိုင်တယ်၊ ပတ်သက်တယ်၊ ချီတန်ဂိုဏ်းနဲ့
မဆိုင်ဘူး။

ခါဆိုလဲ ပြီးတာပဲဗျာ

နှစ်ယောက်စလုံးက မပြေမလည်ဖြစ်လာကြလေဟန်ရှိသည်
ဟု မင်းသားလေးက အကဲခတ်ကြည့်ရင်း နားလည်မိလေ၏။
မည်သည့်အတွက် ထိုသို့ဖြစ်ရသနည်း။
ပျံကျရိုက်သားများဖြစ်သော်လည်း ချောင်ဖုန်း၏ပြောဆို
ပုံမှာ အဆင့်အတန်းရှိလှသည်။

အထင်အမြင်ဆေးလို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်မှန်း မင်းသားလေး
နားလည်မိသည်။

မြို့ပေါ်၌ လူတန်းစားအလွှာအသီးသီးရှိသည့်အနက် ပျံကျ
ဂိုဏ်းသားများအပေါ် အောက်တန်းအလွှာဟု သတ်မှတ်ထား
ကြသည်။

အမန်စင်စစ်...
ထိုပျံကျဂိုဏ်းမှပင် သိုင်းသမားခကောင်းများ ပေါ်ထွန်း
လာနိုင်သလို သိုင်းလောကအား အကျိုးပြုနိုင်သူများလည်း
ရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်ဟု မင်းသားလေးက ယုံကြည်ခံလေသည်။
သူတို့နှစ်ဦး ပြောဆိုနေပုံအရဆိုလျှင် ချီတန်ဂိုဏ်းနှင့် ယမ်း
တောင်ဂိုဏ်းမှာ အချင်းချင်းမသင့်မတင့်ဖြစ်ထားသောလုပ်ငန်း
တူ အဖွဲ့ခင်များပင် ဖြစ်ရမည်။

၆၈ x ရဲစင်းစောင်

ချောင်းပုန်းမှာ ခေါင်ပြင်ပြေစိမ်း၊ ချောခနဲလှည့်ဆွက်
လာသဖြင့် လိုမျိုးတစ်ယောက် ကြောင်တစ်ကောင်နှင့် ဝေး
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဒုဂိုဏ်းချုပ် ယိုမျိုးက ထိုသို့ ထင်ပိုင်းပြောဆိုသွားသည်ကို
မကျေနပ်ပေ။

အခန်း (၆)

တစ်ကိုယ်တော် သံမဏိသက်ဝါး ချောင်းပုန်း
ချောင်းပုန်း လမ်းမပေါ် တစ်ယောက်တည်း လျှောက်လာ
မိလေသည်။

သူကိုယ်တိုင် ချောင်ပျံကျဂိုဏ်း၌ ဂိုဏ်းချုပ် လုပ်ကိုင်နေရ
ဆော်လည်း စိတ်ဓာတ်ချင်း မတိုက်ဆိုင်ဘဲ ဆန့်ကျင်မှုများ
ရှိလာသဖြင့် စိတ်ညစ်ရသည်။

ဘဝအခြေအနေအရ သူတတ်မြောက်ထားအောင်ပညာ
နှင့် ချောင်ပျံကျဂိုဏ်းကို တည်ထောင်ခဲ့မိသော်လည်း ချိတ်
မတူညီသောသူများ လာပေါင်းစုနေပြီး အမှန်တရားအတိုင်း
ထက်မြက်စွာ လုပ်ကိုင်အောင်ရွက်လိုသော သူ့အပေါ်
ကွက်တစ်ခုကိုစောင်၍ ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးမှ ချိတ်ညှိထိ
ပစ်ရန် အမြဲကြံစည်နေကြသည်။

သူ့လုပ်သမျှ အရာရာတိုင်းအပေါ် အာဏာမရှိဘဲ
အပြစ်တစ်ကဲ့ရှိမှုများ ရှိလာစေမိသည်။

ကြာတော့ လုပ်ကိုင်အောင်ရွက်နေရသော ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူး
အပေါ် မက်မောတယ်တာလို့စိတ်မနှိပ် စိတ်ဓာတ်ကျလာ၏။
သိုင်းဇညာ၌ သူ့ကို ယှဉ်ပြိုင်ကျော်လွန်၍မရသည့်အတွက်
ကြောင်သာ အချောင်ပျံကျရိုက်၌ မကြေလည်သူတချို့က ငြိမ်
နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ချောင်ဖုန်းက လူငယ်ပီပီ ထက်မြက်စွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
မဟုတ်မခံစိတ်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်...
တော်ရုံတန်ရုံလှက အမှားကို ထောက်မပြုရဲဘဲ ဖြစ်နေမိ၏။
ယခုကစ၌ ဝုဂိုဏ်းချုပ် ယိုမျိုးကပင် သူ့ဘက်က မပါ
တော့ပေ။

ထိုကိစ္စကို စဉ်းစားမိတိုင်း ဒေါသထွက်နေမိလေသည်။
ထိုဒေါသကို တခက်ပျက်သွားအောင် မညှိသို့လုပ်ရမည်
နည်း။

သူ့ထို့ သောက်နေကျသော အပေါစား အရက်ဆိုင်ကလေး
ဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လာခဲ့သည်။

စိတ်ညစ်ညူးနေသမျှ အရက်နှင့် ဆေးကြောပစ်လိုက်မည်
ဟု စိတ်ကူးမိသည်။

အရက်ဆိုင်ကလေးမှာ လူအနည်းငယ် ရှင်းစပြုနေပေသည်။
ဝေ့ကျန်ကြေးကျ အနည်းဆုံး ဆိုင်ကလေးဖြစ်၍ စားပွဲထိုး
မင် မရှိ။

ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီးက စားပွဲထိုးလုပ်ရင်း ချောင်ဖုန်းရှိရာသို့
လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

‘ဘာအောက်မေ့’
‘ခက်လိုက်တာဗျာ၊ အရက်ဆိုင်ပဲ၊ အရက်သောက်ဖို့ လာ
တာပေါ့ဗျ’

ချောင်ဖုန်းက စိတ်ညစ်လာသဖြင့် ဆိုင်ရှင် အဘိုးကြီးကို
အော်ငေါက်ဖော်လိုက်သည်။

ထိုအဘိုးကြီးက အငွေထူနေပြီ။
ချောင်ဖုန်းလို ဂောင်ဂေါက်တတ်သူမျိုး တစ်နေ့လျှင် ဆယ်
ယောက်ထက်မနည်း ဆက်ဆံနေရသဖြင့် အပြုံးဖြင့် ခွင့်လွှတ်
စတ်သည်။

‘အမြည်းကော ဘာစားမယ်’
‘အကြေးရခင်တော့ ဝက်အူချောင်းတစ်ပွဲ ယူခဲ့ဗျာ’

ဆိုင်ရှင် အဘိုးကြီးမှာ ကောင်းကြောမရွှေ့ရဘဲ တစ်ချိုး
တည်း လစ်သွားတော့တော့သည်။

‘အကြေးသာ ဝေးမည်ဆိုလျှင် ရှိစေ့စကလေး မကြောင်
အရင်းပြုတ်သွားမည်ကို ချောင်ဖုန်း သိပြီးသား ဖြစ်သည်။

ကြောမီ...
ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီးက အရက်တစ်လုံး ယူဆောင်လာခဲ့သည်။

‘ဝက်အူချောင်း ကုန်ပြီကွ’
‘အကြေးဆိုတာနဲ့ ခင်ဗျား ပါးစင်ထဲက စီလိုကောင်းမျိုး
ထွက် လာဖော်ဇီတာ သိပြီးအားပါဗျာ’

အဘိုးကြီးမှာ ချောင်ဖုန်းပြောဆိုသမျှကို အပြုံးနှင့်ဆက်ဆံ
ရင်း အရက်တစ်လုံးကိုချကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့
သည်။

ချောင်ဖုန်းမှာ ခေါင်းထဲ နောက်ကျိလာသမျှ အားလုံးကို အာပေါစား အရက်တစ်လုံးဖြင့် ဆေးပစ်လိုက်ရပေတော့မည်။

အရက်ကိုဦးပြီး ဧရာသွယ်သလို သောက်ချလိုက်လေသည်။ လှည့်ချောင်းထဲ ပူးနှူးစီးဆင်းသွားသည်။

ဗုတိဘာဘစ်ခွက် သောက်ကာနီး ချောင်ဖုန်း သစ္စာဆိုဖို့ လတိုရလိုက်မိသည်။

အရက်ခွက်ကို မြှောက်လိုက်ရင်း...

'ဝါသည် ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သည့်အဘိုး ချီအန်ဂိုဏ်းအပေါ် သစ္စာရှိပါမည်...

ဤစကားသာ မှန်ကန်ပါလျှင် ဝါလုပ်တိုင်ဆောင်ရွက် နေရမယ် အလုပ်အကွက် တိုက်ပွဲတိုင်း၌ အောင်ပွဲရနိုင်ပါ စေသား...

ဟူ၍ သစ္စာဆိုရင်း အရက်ကို ဆက်သောက်နေမိလေတော့ သည်။

စိတ်ထဲ ပေါ့ဝါးလန်းဆန်းသွားသလိုပင် ဖြစ်မိသည်။

ချီအန်ဂိုဏ်းအပေါ်၌ မည်ခရွှေ မည်မျှ သစ္စာရှိကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ အသိဆုံးပင် မဟုတ်ပါလား။ အားလုံးက ဝိုင်း၍ အပြစ်ဘင်သော်လည်း သူ့အားနှင့် ဂရုစိုက်နိုင်ပေ။

မင်းသားလေး တူမိယီဘစ်ယောက် မန္တရာယ် ကင်းရှင်းပြီ ဟု ယူဆသဖြင့် တစ်ယောက်ဘည်း လမ်းမပေါ် ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာမိသည်။

'ဟိတ်...'

'ဟိုင်း...'

'ဝှစ်...ဝှစ်'

'ဝှစ်...ဝှစ်'

မုယုံပါ၏ တပည့်များက လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် တွားခနဲ ဆွက်လာပြီး တိုက်မိုက်လိုက်သဖြင့် ကြောက်အားလန့်အားပစ် ရှောင်တိမ်းလိုက်ရလေတော့သည်။

တိုက်ခိုက်နေသည့် သိုင်းသမားများအပေါ် အထင်အမြင် သေး၍ မဖြစ်နိုင်သေး။

သိုင်းဖောက်သော်လည်း ပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်နေသော ဇား ကွက်များအား လေတိုးသံ ကြားကတည်းက ရှောင်တိမ်းမိ လျက်သား ဖြစ်နေသည်။

သိုင်းသမားများက သာမန်အဆင့်သာရှိ၍ တော်သေး၏။

အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား ပါလာပြီး အစွမ်းထက်သည့် ဇား ကွက်များကိုသာ အသုံးပြုလာလျှင် ရှောင်တိမ်းဖို့ လွယ်ကူလှ မည် မဟုတ်ပေ။

မင်းသားလေးမှာ သတိကြီးစွာ ထားနေရလေတော့သည်။

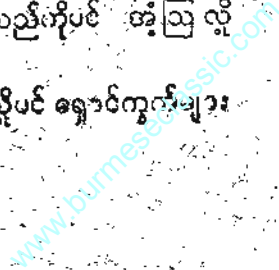
ဇားကွက်များက ပိုမိုသွက်လက်၍ ပြင်းထန်လာသည်။

မင်းသားလေးတူမိယီတစ်ယောက် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ဆို နစ်လာသည်။

သူ့အား အနိုင်မတိုက်နိုင်ကြသေးသည်ကိုပင် အံ့ဩ လို့ မဆုံးနိုင်။

နတ်ဓဇပါများက နှိုးဆော်နေသကဲ့သို့ပင် ရှောင်ကွက်များ မှာ တိတိကျကျပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့ပေမယ့်...

ဆက်လုပ်ကောင်းအောင် လေ့ကျင့်ထားရမည် မဟုတ်သဖြင့်
အနည်းငယ်တွေ့ မေးဟိုက်ပင်ပန်းစေပြန်ပြီ

ကိုင်းကွာ...
'ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်'

ရန်သူက စိတ်မရှည်နိုင်တော့၊ တစ်ချိန်လုံး တိုက်စစ်ဆင်၍
တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိလှူတစ်ယောက်အပေါ် အများနှင့်တစ်ယောက်
နိုင်အောင် မတိုက်ခိုက်ရကောင်းလားဟု ခေါ်သဖြစ်နေကြ၏။
တိုက်ခိုက်နည်းသစ် အမျိုးမျိုးကို ပြောင်းလဲ၍ တိုက်ခိုက်
နေသော်လည်း ထူးခြားမလားနိုင်အေး။

ယား...

x x x

သို့အိုက်...

အမှောင်ထဲမှ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်သူ သိုင်းအများ
တစ်ဦးကြောင့် ရန်သူမှာ ရုတ်တရက် လွင့်စဉ်သွားလေတော့
သည်။

ထိုလူကား ချောင်ဖုန်းပင် ဖြစ်လေသည်။
'ဟေ့ကောင် ငရှုပ်... မင်းနဲ့ မဆိုင်ရင် ဖယ်စမ်း'

ရန်သူခေါင်းဆောင်က လက်ညှိုးထိုး၍ ခြောက်ဆို အမိန့်ပေး
လိုက်သည်။

ချောင်ဖုန်းက ဂရုမစိုက်လေဟန် မင်းသားလေးရှေ့တွင်
ရပ်ရင်း...

'အများနဲ့တစ်ယောက်တစ်ဖက်နေတာဆိုတာကြည့်မကောင်း
ပါဘူး'

'ကောင်းပြီလေ၊ ဝါဆိုလဲ မင်းကိုပါ သင်္ချိုင်းကုန်းကို
အဆစ်ခေါ်သွားရတာပေါ့'

ရန်သူများမှာ အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ ချောင်ဖုန်းကိုပါ
တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်လေတော့သည်။

အဆင်ပြေသိုင်းပညာကို တတ်မြောက်ထားသော ချောင်
ဖုန်းကား လွယ်လွယ်တိုက်ခိုက်၍ မရအေး။

ချောင်တိမ်းကွက်မှာ ပီရီမသယပ်လွန်းလှသည်။
ရန်သူ၏ ဓားချက်များမှာ လေထဲ၌ပင် ရှိနေတော့သည်။
သိုင်းကွက် ဆောင်ရွက်ခန့် တိုက်ခိုက်ကြည့်သော်လည်း စိုးဝ
ထူးခြားလေအံ့ပေ။

ချောင်ဖုန်းကနေနှင့် ခံစစ်နေရာမှ တစ်ချိန်လုံး ပြစ်ခံဒဏ်
ခံယူနိုင်မုန်း သိန်းလည်မိ၏။

'ဟိုင်း...'
'ဖြောင်း...'

ကရိုနီဖြင့် ဝင်ရောက်လာသူ ဓားသမားကို ကပ်ရှောင်ရင်း
ကြားသို့ ဝင်ကန်လိုက်၏။

ကနီချက် ပြင်းထန်လွန်းလှသဖြင့် ကျန်နေသူများပင် တုန်
ထုပ် ချောက်ချားသွားမိသည်။

ချောင်ဖုန်းမှာကြောင့် အမ်းအမ်းဖြစ်နေသူများထဲလားဟန်
ဆိုပညာဖြင့် တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ရန်သူများ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် မချီမဆန်ခံနေ
သည်။

ရင်းသားကလေးက ချောင်ဖုန်း တိုက်ခိုက်ပုံကိုကြည့်ရှုရင်
ကျေနပ်အားရနေသည်။

လက်နက်မဲ့ သိုင်းသမား တစ်ယောက်အား ကျွန်ကျင့်
စာပညာများက အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်း မရှိမှန်းသိ၍ ချော
ဖုန်း၏ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာကို အားလုံးကပင် ယှဉ်၍မရနိုင်
သောကြောင့် ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ချောင်ဖုန်းမှာ စိတ်ညစ်၍ သောက်ထားသော အရက်များ
ပင် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်သွားပြီလဲ မသိအောင်ပင် ပြု
သွားမိသည်။

တိုက်ပွဲကစော့ စာဒဂ်အတွင်း၌ပင် နိဂုံးချုပ်ပစ်လိုက်
စေတော့သည်။

တူမ်ယီမင်းသားလေးက ချောင်ဖုန်းအနီးသို့ လျှောက်လ
ခံရင်း....

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို၊ အစ်ကို့သာ ဝင်မကယ်
ကျွန်တော် ကို ဒီကောင်တွေ ဘယ်လိုဆက်ပြီးငုကွပေးနေဦးမလဲ
မသိဘူး'

တူမ်ယီမင်းသားက ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောဆိုလို
သည်။

မင်းသားကလေး၏ရုပ်သွင်ကို ချောင်ဖုန်း အကဲခတ်ကြည့်
ခိုင်း....

'မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ'
'တူမ်ယီပါအစ်ကို၊ အစ်ကို့နာမည်ကရော'
'သံမဏိလက်ဝါး ချောင်ဖုန်း'

နှစ်ယောက်သား ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ စိတ်ဆက်မိလျက်သား
ဖြစ်သွားကြသည်။

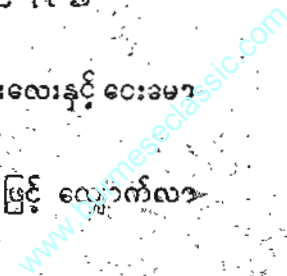
တူမ်ယီအား မင်းသားလေးတစ်ပါးဟု ချောင်ဖုန်းမသိ။
သို့သော် ကြည့်ဖင်လှသော နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် မျက်နှာ
စာလေးမှာ အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေးတစ်ယောက်လို ချစ်
ခင်ဖွယ်ကောင်းမှန်း သိသည်။

'ကျွန်တော်ကို အစ်ကို့ညီလေး အရင်း တစ်ယောက်လို
ဆတ်မှတ်ပါနော်'

ချောင်ဖုန်းက စကားဆက်များနေဦးမည်ကိုစိုး၍ မင်းသား
လေးကိုထားခဲ့ရင်း ထွက်ခွာသွားသည်။

သူ့အပေါ် နားမလည်နိုင်သောမျက်လုံးလေးနှင့် ဝေးခမာ
ကြည့်ရင်း ကျွန်ခဲလေသည်။

ချောင်ဖုန်းတစ်ယောက်တည်း စိတ်ကူးဖြင့် လျှောက်လာ
သည်။

၅၇ x ရဲဝင်းအောင်

ချောင်းပျံကျွဲဂိုဏ်းထဲသို့ သူပြန်လွှင် ပြဿနာတစ်စုံတစ်ခု
မည်ကို သိသည်။

လမ်း၌ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့ရသည့် တွမ်ယံ အကြောင်း သူ
ခေါင်းထဲမှာ မရှိတော့ပေ။

မတရားမှုကို မြင်တွေ့လေတိုင်း ကယ်တင်ခဲ့ရသောလူပေါင်း
မနည်းတော့ပေ။

ထိုလူများကိုသာမှတ်ထားရလျှင် ခေါင်းထဲ၌ မှတ်ဉာဏ်
ဆန့်မည်မဟုတ်တော့။

x x x

- 'ယား'
- 'ဟိုင်း'
- 'ဖုန်း...ဖုန်း'

တုံ့ကျောင်းပျံတီ အဆောက်အဦကန်ခုရွှေသို့ အရောက်
မမျှော်လင့်ဘဲ လူနှစ်ယောက်တိုက်ခိုက်နေသလို ကြားရပြန်
သည်။

ထိုအသံကား သူသွားနေသော ခရီးတစ်ခုကို စိတ်ဝင်စား
စရာပင်ဖြစ်သည်။

ချောင်းဖုန်း တိုက်ခိုက်နေသောမြင်ကွင်းဆီသို့ အာရုံပြုလိုက်
မိသည်။

ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းပင်လယ် x ၇၉

သိုင်းသမားကြီးအစ်ဦးနှင့် မိန်းကလေးအစ်ဦး သိုင်းပညာ
ချမ်း ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး လက်နက်မဲ့ အဆင့်မြင့်သိုင်းကွက်များကို
အသုံးပြုရင်း တစ်ပြန်တစ်လှည့်စီ တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

တိုသိုင်းသမား၏စွမ်းခည်ကို ကြည့်ရှုရင်း မိန်းကလေးကို
စိုးရိမ်မိသည်။

‘ဖုန်း’

‘အား...’

အဆိပ်လက်ဝါးသိုင်းကွက်ဖြင့် သွေးကြောကို လှမ်းပိတ်
လိုက်သဖြင့် မိန်းကလေး ခေါ်မဆန္ဒ ခံစားလိုက်ရသည်။

‘ဝုန်း’

‘ဖတ်... ဖတ်’

ချောင်ဖုန်း လက်ပိုက် ကြည့်မနေနိုင်တော့။

တိုက်ခိုက်နေရာသို့ ဝုန်းခနဲခနဲဝင်လိုက်ရင်း အဆိပ်လက်
ဝါး သိုင်းကွက်ဖြင့် ဆင်မဲတိုက်ခိုက်ခွင့်မရနိုင်အောင် ကာ
ကွယ်လိုက်သည်။

ချောင်ဖုန်းကားရံထားသော လက်များအကြား တစ်ဖက်
သိုင်းသမားမှာ ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ဖြစ်နေမိလေတော့၏။
ချောင်ဖုန်းအပေါ် အတော်ငလေး ဖော်လှယ်ထွက်နေမိ
လေသည်။

‘ယား...’

‘ဟိုင်း...’

နှစ်ယောက်စလုံး လေထဲပြိုင်တုခွင့်ရှိ တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်
လိုက်ကြသည်။

အဆိပ်လက်ဝါး သိုင်းသမား၏ တိုက်ကွက်ကို ဖြိုရုံနှင့်
သိရှိထားသူအစ်ယောက်ဖြစ်၍ မထိခိုက်အောင် ကာကွယ်ရင်း
မြေပြင်သို့ လွှားခနဲ ပြန်ကျလာသည်။

အခန်း (၇)

‘အာဇာနည် မိန်းကလေး’

ခက်နေသည်မှာ အစစ်ပက်မှတိုက်ခိုက်နေသူက အားနည်း
မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပြိုင်ဘက်မှာ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်
သော သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်၏။

ပွဲက သိပ်ကြည့်မကောင်းလှပေ။

မိန်းကလေးအား ခေါ်သထွက်ပြီး တိုက်ကွက်ပျက်သူ
စေရန် စာမင်ရည်ရွယ်၍ ဆင်ထားသည့်တိုက်ကွက်ထဲသို့
ရောက်လာစေရန် ခေါ်ဆောင်နေမှန်း သိသာသည်။

လက်နှက်မဲ့တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်သော်လည်း ညှာစားမှု
ဘဲ စာရကြမ်းတိုက်ခိုက်နေစေသည်။

မိန်းကလေး သတိနှင့် ကာကွယ်နေရသည်။

လတ်ခါးရိုက်ချက် မိသွားသည် မိန်းကလေးမှာ အားယူ
ထလာသော်လည်း၊ ချောင်ဖုန်းအား ဝင်ခရောက်ကူညီတိုက်ခိုက်
ရန် စွမ်းအင်မရှိသလို ဖြစ်နေမိသည်။

ချောင်ဖုန်းက တစ်ချက်လွမ်းကြည့်ရင်း ရန်သူအား ပြင်း
ထန်စွာ တိုက်ခိုက်ဖို့သာ ပြင်ဆင်မိတော့သည်။

သည်တွင် သူ၏ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်ဆုံး သံမဏိသင်္ကန်း
သိုင်းကူအား အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်
လေသည်။

သည်တစ်ကြိမ်စော့ ချောင်ဖုန်းကပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန်
စတင်တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်သိုင်းသမားက ခံစစ်အနေအထားဖြင့် ခုခံ
ကာကွယ်နေသည်။

‘ဝိုး...’
‘ဖုန်း...ဖုန်း’
‘ဝန်း...’

ချောင်ဖုန်း၏ သံမဏိသင်္ကန်း သိုင်းကူအား မျက်စိ
ရှင်ရှင်ကြည့်ရင်း တစ်ချိန်လုံး ခုခံကာကွယ်နေရလေတော့၏။
‘ဝိုး...’

‘ဖုန်း...’

လက်မောင်းအစ်ဖက်အား သံမဏိသင်္ကန်းသိုင်းကူဖြင့်
မတော်တဆ ရိုက်ခတ်မိသဖြင့် ဒဏ်ခံဒဏ်ပိုင် ဖြစ်သွားတော့၏။
ရုံးနိမ့်သွားတော့မည်ကိုသိသဖြင့် မဟန်နိုင်ဖြစ်လျှင် နောက်
ဆုတ် ရှောင်ပြေးသွားလေတော့သည်။

ချောင်ဖုန်းမှာ မဟန်နိုင်ဘဲ လဲနေသည့် မိန်းကလေးထံသို့
လျှောက်လာပြီး ထူလိုက်မိသည်။

‘ဘယ်လိုနေသေးလဲ မိန်းကလေး၊ မင်းနာမည် ဘယ်လို
ခေါ်လဲ’

ချောင်ဖုန်းက မေးလိုက်သည်။
‘ကျွန်မနာမည် အာကျူပါ။ အဆိပ်လက်ခါး ဟန်ကျင်းက
ဆက်ဆက်မဲ့ ရန်စတိုက်ခိုက်တာပါ’

နာကျင်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေရာမှ ချောင်ဖုန်း၏
အမေးကို ဖြေဆိုလိုက်သည်။

‘မင်းမှာ အတွင်းခတ်ရာအစ်ခုခုထားပြီထင်တယ်၊ ပေါ့ပေါ့
ဆဆလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူးနော်’

‘ကျွန်မ မကြာခင် သေရမယ့်သူပါ အစ်ကိုရယ်၊ ကျွန်မ
ကြောင့် အစ်ကို ဗုက္ခမရောက်စေချင်ပါဘူး၊ ကျွန်မကို ဒီမှာပဲ
ထားရစ်ခဲ့ပါ’

‘ဟာ... ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ မင်းခတ်ရာကို ပျောက်ကင်း
အောင် ကုသပေးနိုင်ပါတယ်၊ မင်း ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ်’

ချောင်ဖုန်းက ဖျောင်းဖျားပြာဆိုရင်း အစာင်းတို့ခေါ်လာ
ခဲ့သည်။

အာကျူမှာ ဆိုသို့ တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသော ဝေဒနာမျိုး
အစ်ခါမှ မခံစားဖူးသဖြင့် သွေးပျက်ကြွက်လန့်နေလေ၏။

ချောင်ဖုန်းကိုလည်း အားတုံ အားနာ အမူအရာ ခြစ်နေ
မိသည်။

အဆိပ်လက်ဝါး ရိုက်ချက်ကြောင့် ရရှိလာသော ခက်ရာ
မှာ သူမအား ကောင်းစွာ ခုက္ခပေးနိုင်ကြောင်းကို လိမ္မော်
ဖြစ်သည်။

ကျွန်မကို ထားခဲ့ပါ အစ်ကိုရယ်၊ ကျွန်မ သေသွားရင်
လန်တီခြံမှာ မြှုပ်ပေးရင် ကျေနပ်ပြီ။

က...က...များမခန့်နဲ့ မေ့နော့၊ လမ်းမလျှောက်နိုင်ရင်လဲ
ကျုပ် ပေ့ချိုပြီး ခေါ်သွားမယ်။

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အာကျူ၏ ကိုယ်လုံးကလေးဖား ဆွေ
ခန့် ပေ့ လိုက်ရင်း ခေါ်လာခဲ့လေတော့သည်။

အကျူအနေနှင့် သူ့ အပေါ်ဂရုစိုက်တတ်သော ချောင်ဖုန်း
အား ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်မိလေတော့၏။

ချီဘန်ဂိုဏ်း၌ အဆိပ်လက်ဝါးကို ပျောက်ကင်းစေရာ
ကုသပေးနိုင်လော့ သမားဆော်ရှ်မှန်း ချောင်ဖုန်း သိလိုက်၏။

ခက်နေသမျှက ပျံ့ကျွဲဂိုဏ်းသား အချင်းချင်း မထင်မတင်
ဖြစ်နေစေကာမူ ယူအပေါ် ရန်သူအနေနှင့် ထုတ်မှတ်မှတ်
ကျိန်းခံသလိုပင်။

သို့သော်လည်း မတ်ဖ်နိုင်၊ အာကျူဆိုသော မိန်းကလေး
အသက်ရှင်ခွင့်ရရှိရန် ချီဘန်ဂိုဏ်းသို့ သတ္တိရှိရှိနှင့် ဝင်ရောက်
မှပင် ဖြစ်တော့မည်။

ဟေ့...ဟာလို့ ခြံဝင်းထဲ ဝင်လာရတယ်။

ချောင်ဖုန်းကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ချီဘန်ဂိုဏ်းသားများက
သူ့ ရန်သက်တစ်ဆယ့်ဒက်လီ သဘောထား ရှိ ဝိုင်းရံထားလျက်
ကြသည်။

ကျုပ်ကို ဘာကြောင့် မောင်းတတ်ရတယ်။
ဟား...ဟား...ဟား။ မင်းဟာ နှစ်ဖက်ချွန် သစ္စာဖောက်

ဆစ်သောကုပ်ပါ။ ငါတို့ ချီဘန်ဂိုဏ်းလဲ မင်းကို လက်ထိုင်ခံရင်
လုံးဝ မားသွားလိမ့်မယ်။

ချီဘန်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က သူ့အား လျှောင်ပြောင် ရယ်
မော့ရင်း ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဒီမိန်းကလေးက ခက်ရာလားဟယ်၊ ခါကြောင့် ချီဘန်
ဂိုဏ်းမှာ ဆေးကုဖို့ လာခဲ့တာပဲ။

လာရင် ကိစ္စကို ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုလိုက်၏။
ချောင်ဖုန်းအနေနှင့် သူ့အား ရန်သူဟု ထုတ်မှတ်ထား

သော ချီဘန်ဂိုဏ်းသားများအပေါ် လုံးဝ ဂရုမစိုက်နိုင်ပေ။
သူ၏ သိုင်းပညာအဆင့်အတန်း ညွှန်ကြားကြောင်း ချီဘန်

ဂိုဏ်းသားများ အသိဆုံးပင်ဖြစ်သည်။
သို့သော်လည်း ခက်ရာလားသော အာကျူက ပါနေသဖြင့်

ခက်လှ၏။
ခေါင်းဆောင်က သူ့အား သားကောင်အဖြစ် အမဲဖျက်

တော့မည့်အလား စူးစိုက်စွာ ကြည့်ရင်း...
ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ကိစ္စတွေကို ချီဘန်ဂိုဏ်းထံ ယူမလာနဲ့။

ဒီမိန်းကလေးကိုလဲ ဆေးကုမပေးနိုင်ဘူး၊ မင်းပြန်တော့။
အာကျူမှာ မောက်မာစွာ ပြောဆိုနေသော ခေါင်းဆောင်

ဘေးကြောင့် ချောင်ဖုန်းကို ကြည့်ရင်း...
ကျွန်မ သေချင်သေမါခေ အစ်ကိုရယ်၊ ဒီလောက် အခက်

အခဲ ပြဿနာရှိနေရင်လဲ ဆေးကုတတ် ပြန်ကြတားပေါ့။

အာကျ၊ စိတ်ဓာတ်ကျနေမှန်းကို ချောင်ဖုန်းသိလိုက်သည်။
ချီစာန်ဂိုဏ်းထဲ ခေါ်လာပြီမှ ပြန်လှည့်သွားမည်ဆိုလည်
သူ့အား တိုက်ခိုက်ကြတော့မည်ကို သိသည်။

ထိုအတွက် အကြောင်းထူးမလာနိုင်တော့ပေ။

ကျုပ်ကြောင့် ဒီမိန်းကလေး ဒုက္ခရောက်မသွားစေချင်ဘူး
ကျုပ် ရှယ်ဆရာကို တွေ့ချင်တယ်။ သူနဲ့ ဆွေးနွေးမယ်။

ရှယ်ဆရာဟုခေါ်သည့် သမားတော်ကြီး ထွက်လာစေရန်
သူကိုယ်တိုင်က ချီစာန်ဂိုဏ်း၏အမိန့်ဩဇာအောက်၌ ရိုက်ခတ်

စွာ နေထိုင်ရသူဖြစ်၍ ခေါင်းဆောင်အမိန့်ကို ခံလွန်ဆန့်နိုင်
'ကိုင်း...မင်း ဘာပြောချင်သလဲ'

'ဒီမိန်းကလေး အဆိပ်သင့်တဲဒဏ်ရာစာ အတော်ပြင်းထန်
ရှယ်ဆရာ၊ သူ့ကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးစေချင်ပါ
ဇာမိ'

ရှယ်ဆရာကိုယ်တိုင်က သမားတော် ဖြစ်နေသော်လည်း
ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ရင်း...

'လူနာတိုင်းကို ဆေးကုပေးနိုင်ပေမယ့် မင်းနဲ့ ပတ်သက်
နေလို့ ငါ ဆေးကုမပေးနိုင်ဘူး'

ရင်ထဲ နှင်ခနဲ ခံစားလိုက်မိသည်။

သူ့ကြောင့် အာကျ၊ ခံစားနေရသော ဝေဒနာ ဆိုးရွား
မသွားစေချင်။

သူ့ကို ဒဏ်ရာရလို့ ခမ်းမာမှု ကယ်ပေးတာပေါ့။ သူနဲ့ ကျုပ်
ဟာ လုံးဝ မပတ်သက်ပါဘူး။ ရှယ်ဆရာ၊ မယ့်ရင်၊ သူ့ကို ခေါ်
ကြည့်ပါ။

အာကျက သူ့အတွက်ကြောင့် ချောင်ဖုန်းစိတ်ကိုလျှော့၍
စောင်းမန် ပြောဆိုနေမှန်း နားလည်မိသည်။

ခေါင်းဆောင်လုပ်သူကဗျက်နွာကို ရှုံ့ ရှုံ့ မဲ့မဲ့လုပ်လိုက်ရင်း...
'ငါတို့က မင်းပြောတာကို ဘယ်လိုယုံကြည်ရမှာလဲ'

ချောင်ဖုန်း စားပွဲရွှေသို့ တိုးလာရင်း အရှက်ခွက်ကို ငေါက်
ခနဲ ကောက်ကိုင်လိုက်၏။

'ခင်ဗျားတို့ ယုံကြည်အောင် ကျုပ် သစ္စာဆိုပြမယ်'
အရှက်ခွက်ကို မြောက်လိုက်ရင်း အရှက်ခွက်ဖြင့် သစ္စာ

ဆိုရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

'ကျုပ် ဒီဂိုဏ်းက ထွက်ဖယ်၊ ဒီဂိုဏ်းနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်
တော့ပါဘူး။ အာကျဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို အဆိပ်ဒဏ်ရာ

ပျောက်ကင်းအောင် ဆေးကုသပေးပါ။

ချီစာန်လူမျိုးတစ်ယောက်က ထိုဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်
လိုက်မည်ဟုဆိုသဖြင့် ထိုစွာအရှက်ခွက်အပေါ် အားလုံးက

အသိအမှတ်ပြု ယုံကြည်သွားလေတော့သည်။
သူကိုယ်တိုင်ပင် လူ့အသက်စာစ်ချောင်းနှင့် အခွင့်အရေး

စာစ်ခွက် လဲလှယ်လိုက်မိသည် မဟုတ်ပါလား။

'ကောင်းပြီလေ၊ ငါဆို ဒီမိန်းကလေးရဲ့ အဆိပ်ဒဏ်ရာကို
ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးမယ်။ မင်း ချီစာန်ဂိုဏ်းထဲက

အပြုအမူပိုင် ထွက်သွားပေတော့'
ချောင်ဖုန်းအနေနှင့် သူ့အဖြစ်ချင်ဆုံး ဆန္ဒအတိုင်း အပေး
မယူ လုပ်ခဲ့ရသဖြင့် ကျေနပ်မိသည်။

အာကျူက သူ့အတွက်နှင့် ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးမှပင် နုတ်ထွက်
သွားရသော ချောင်ဖုန်းအား မည်သို့နားလည်ရမှန်း မသိ
အောင်ပင် ဖြစ်နေမိနေသည်။

‘မိန်းကလေးလို အခန်းထဲ ခေါ်သွားကြစမ်း’
ခေါင်းဆောင်၏ အမိန့်အရ ချီတန်ဂိုဏ်းသား နှစ်ဦးက
အာကျူကို ဆေးကုသခေးရန် အခန်းထဲ ခေါ်သွားကြလေ၏။

အာကျူအတွက် စိတ်အေးသွားပြီမို့ သံဃောဇာန်ပြန်လိုက်
သည်။

အာကျူကို စိတ်ပူပါနဲ့၊ အစ်ကို့ အများနဲ့တစ်ယောက်
ဖြစ်နေတယ်၊ သူတို့ကို လုံးဝ ယုံကြည်လို့မရဘူး၊ အာကျူဟို
စိတ်ချစွာထားပြီး သွားပါ။’

အခန်းထဲသို့ ခေါ်မသွားမီ အာကျူပြောခဲ့သော စကားသံ
အား ကြားယောင်မိသည်။

ခြံစင်းအတွင်းသို့ ချောင်ဖုန်းထွက်အလာ ချီတန်ဂိုဏ်းသား
များက လက်နက်ကိုယ်စီနှင့် ဝိုင်းရံထားကြလေတော့၏။

‘ဘာလုပ်စားလဲ’

‘ချီတန်ဂိုဏ်းကထွက်ရင် အသက်ရှင်လျက် ထွက်ခွင့်မရှိဘူး
လေ...ဟား...ဟား’

‘ဖြောင့်... ဒီလိုလား’

ချောင်ဖုန်း အခြေအနေကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်
သွားမိလေသည်။

‘ဝစ်...ဝစ်’

ကောက်ကျစ်ခြင်းလဲသော ဗိုလ်ဦးချုပ်ယိုမျိုး၏ အကြံဖြင့်
ခင်းချက်... ဘေးက ပသုပ္ပံအောင် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ချောင်ဖုန်း လွှားခနဲ ရန်ရှောင်လိုက်လေသည်။
ချီတန်ဂိုဏ်းသားများက ထွက်ပေါက်မရှိအောင် အဆင့်ဆင့်
ပိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

‘ထန်...ထန်’

‘ခြမ်း...’

ချောင်ဖုန်းက ခားကို ဆွဲထုတ်၍ ခုခံကာကွယ်ရှောင်ထွက်
လိုက်လေသည်။

ချီတန်ဂိုဏ်းသားများက အမဲဖျက်သလို သဲကြိုးမဲကြိုးပင်
တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

‘မင်းတို့ အုပ်စုလိုက် မတိုက်ခိုက်ဘဲ တစ်ယောက်ချင်း အနိုင်
အရှုံး ဆုံးဖြတ်ဖို့ သတ္တိရှိသလား’

ချောင်ဖုန်းက ရဲဝံ့ဖွားပင် စိန်ခေါ် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးအား ထောက်ခံမှု အပြည့်နှင့် လိုချင်နေသူ
ယိုမျိုးက...

‘စကားဝေးပြီ၊ ဝါဆိုချင် ခင်ဗျားနဲ့ တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပယ်’
ဝိုင်းရံထားသူများ အသာလေး ဘေးဖယ်နေလိုက်ကြ၏။

ယိုမျိုးမှာ အဆင့်မြင့်သိုင်းကွက် အနည်းအကျဉ်းမျှ လက်
မြောက်တားသူဖြစ်၍ သွားကြရန်သည်။

နှစ်ဦးသား ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အဆင့်မြင့်ပစ်ထားမိကြ
သည်။

စာရေးမျှစာမှူရှိသော တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သောကြောင့် ချောင်းဖုန်းက ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိနေသည်။

‘ယား...’

‘ခြွမ်း...’

ယုမိုးက စတင်၍ ပြင်းထန်သော ဓားချက်ဖြင့် တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ချောင်ဖုန်းက မီးပွင့်ထွက်သွားသော ဓားချက်ကို ခုခံကာကွယ်နေရာမှ နေ့ခက်သို့ လွှားခနဲ ခုန်ဆုတ်လိုက်၏။

တိုက်ခစ်ဆင်နေရာမှ အသားစီးရလိုသော ယုမိုးက လုံးဝအဆက်မပြတ်စေရဘဲ တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိုက်ကွက်များမှာ ပြင်းထန်ရှုပ်ထွေးလှသော်လည်း ချောင်ဖုန်းအနေဖြင့် သတိထား၍ အပိုင်ခတ်ပိုင်းရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုကိုသာ စောင့်ဆိုင်းနေမိလေသည်။

တိုက်ပွဲက အပြင်းထန်ဆုံး အခြေအနေအထိ ရောက်ရှိလာသည်။

‘ခြွင်း...’

‘ခွမ်း...’

စွမ်းရည်တူညီသည်ဟု မဆိုသာ သော်လည်း ယုမိုးမှာ အစ်ချီနိုလုံး ကသားစီးယူ၍ အရှိန်လုံးဝမလျှော့ဘဲ တိုက်ခိုက်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

အတွင်းအား အပြည့်အစ အသုံးပြုသော ဓားချက်များက အစ်ချက်ကလေး မယိမ်းယိုင်သွားအောင် ကာကွယ်နေရလေသည်။

‘ထန်း...’

‘ခြွမ်း...’

‘အား...’

အပိုင်ခတ်ပိုင်းလိုက်သောအခါ ဓားချက်မှာ ချောင်ဖုန်း၏ ကာကွယ်မှုကြောင့် ယုမိုး၏ဓားမှာ ကျိုးပဲ့သွားပြီး လက်မောင်းတစ်ဖက်သို့ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

သိုင်းသမားအစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ၌ ဓားကျိုးသွားသကဲ့သို့ ရှုံးနိမ့်သည်ဟု သတ်မှတ်ရစေ မြဲပင် မဟုတ်ပါလား။

‘ယုမိုး...မင်းရှုံးပြီ’

ချောင်ဖုန်းက စိုက်ကြည့်ရင်း ဓားကျိုးကို သက်သေပြသျက်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ယုမိုး၏ မျက်နှာပေါ်၌ ရှက်ရွံ့ခြင်း၊ နှာကြည်းခြင်း၊ ရှုံးနိမ့်ခြင်းအတွက် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်မိခြင်း အရိပ်အယောင်များ ယှက်သမ်းလာသည်။

ဓားကျိုးကို ကိုင်ထားသောလက်မှာ တဆတ်ဆတ် တုန်ခါလေသည်။

‘ကကွာ...’

‘အင်...’

ယုမိုး ထော့ထော့ထူးထူး စဉ်းစားမနေတော့ပေ။ ရှုံးနိမ့်ခြင်းငှား အပြစ်ဒုက္ခခတ်သည့်အနေနှင့် ရင်လေးညှိတညှိသို့ ဓားကိုစိုက်ချရင်း မိုက်မဲစွာ အဆုံးသတ်လိုက်မိသည်။

ယုံမျိုးကိုကြည့်ရင်း အားလုံးမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
သွားကြသည်။

ဟိုင်း...
'ဝစ်...ဝစ်'
ရှောင်ဖုန်း ကြောင်အမ်းအမ်းပြစ်နေခိုက် သူ့အား အလစ်
ဝင်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လွှားခနဲ တစ်ဖက်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်၏။
ရှောင်ဖုန်း၏လက်မောင်း မားနှင့် ရှင်မိသွားသဖြင့် သွေး၊
မျှား ရဲခနဲ ထွက်လာသည်။

ယုံမျိုး သေဆုံးရတော့မည့်အတွက် ကျားနှာခဲခဲသလိုပင်
ရှောင်ဖုန်းအား ထွက်ပေါက် လုံးဝမပေးဘဲ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်
လေကြလေတော့သည်။

ညာဘက်လက်မောင်းဒဏ်ရာရထားသည့်ကြားမှအသက်ရှူ
ရှောင်တိုင်းနေရလေတော့သည်။

ချီဘန်ဂိုဏ်းမှာ လူများသည့်အပြင် ဝိတ်ဆို တိုက်ခိုက်မှုမှာ
လည်း သွက်လက်မြန်ဆန်လှသည်။

ဝိုး...
'ရှပ်...'
'အား...'

ရှောင်တိုင်းနေရင်းပင် ရှောင်ဖုန်း၏ ကျောပြင်သို့ ခားပြင့်
ခုတ်ပိုင်းမိသွားပြန်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် တုံ့ပြန်မှု အချိန်မရလိုက်သည့်အပြင် ချီဘန်
ဂိုဏ်း၏ ထိုက်ခိုက်မှုကို အလူးအလဲ ခံစားနေရလေတော့သည်။

ဇာတ်တူသားစားလျှင် ဟင်္သာကိုးသောင်း ပျက်စီးသည်
ဆိုသော စကားအတိုင်း ခေါင်းဆောင်မှု မရှိနိုင်သော ချီဘန်
ဂိုဏ်းမှာလည်း သိုင်းလောကထဲ ကြာရှည်ခန့်နိုင်မည်မဟုတ်။

ချောင့်ဖုန်း အတတ်နိုင်ဆုံး ဒုခဲကားကွယ်လိုက်ရင်း ဘေး
အုပ်ဆီသို့ လွှားခနဲ ခုန်ကျော် ထွက်ပြေးလာခဲ့လေသည်။

ချီဘန်ဂိုဏ်းမှ သူ့ဒဏ်ရာထူးထူးသည်ကို သိနေသောကြောင့်
လုံးဝ မျက်ခြည်ပြုတ်မခဲဘဲ ဟော့ထဲသို့ ဆက်လိုက်လာသည်။
ဒဏ်ရာများကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး သွေးများ ရွှဲခဲနေ
သည်။

အင်အားရှိသမျှ တိုက်ခိုက်ရာ၌ အသုံးပြုခဲ့ရသဖြင့် ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ ဒဏ်မီးထိုင် ပြစ်နေမိသည်။

ပြေးလွှားခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်လျှင် ရန်သူ့ လက်ချစ်ပြင်
သေဆုံးရမည်ကို သိရသည်။

တစ်ဖက်တေးစပ်ဆီသို့ရောက်အောင် ပြေးလွှားလိုက်စဉ်
သစ်ပင်ကိုမှီ၍ အနားယူခိုက်...

'ဟင်...မင်း... မင်းတို့'

'ကျွန်တော် ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ တပည့်အဖွဲ့အားတွေပါ။ ဒီသမားကို
ဆက်မားပြန် အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ဝတ်ဖက်သမားက လွတ်အောင်
ပြေးပါ'

တပည့်ဖြစ်စေ၊ သူနှစ်ယောက်က ရှောင်ဖုန်းအား အေးအေး
သိတတ်စွာဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းသောလမ်းကို ညွှန်ပြပေးလိုက်
လေသည်။

ချီဘန်ဂိုဏ်းသားများအား အုပ်စုသုံးစွဲလိုက်ကြခြင်း ပြစ်၏။

အုပ်စုတစ်ခု သို့ အပေါ် လေးစားကြည်ညိုသူများကြောင့်
အသက်မျှမ်းသာခွင့်ရသော်လည်း အုပ်စုနှင့် သုံးကို ရှောင်
တိမ်းရပေဦးမည်။

တစ်ဖက်လမ်း၌ သူ့ အပေါ် အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော အုပ်စု
ရှိကြောင်းကို သိသဖြင့် တပည့်များ ညွှန်ပြသောလမ်းအတိုင်း
ခရီးဆက်လာမိသည်။

ယား...

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

အား...

ချီတန်ဂိုဏ်းမှ အုပ်စုသုံး သိုင်းလမ်းများက သူ့အား
ခိုင်းခန်းတိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

ခားကို ရှမ်းခန့် ဆဲထုတ်၍ ခုခံကာကွယ်လိုက်ရင်း တိုက်
ခိုက်နေသည့်ကြားမှ ထိုးပေးလှံ ထွက်လိုက်ရလေသည်။

ချီတန်ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် ကျဆုံးကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူ့
အနေနှင့် နာကျင်စွာ ခံစားနေရသည့်ကြားမှ ရန်သူအား
မျက်ခြည်ဖြတ်ရန် တောထဲ၌ ခြေဦးတည်ရာသို့ ထွက်ပြေးစေ
ရတော့သည်။

ချီတန်ဂိုဏ်းသားများက ချောင်ပုန်းအား လုံးဝ မျက်ခြည်
ပြတ်သွားလေတော့သည်။

ဒက်ဆုပြင်းထန်စွာ ရသွားသဖြင့် တောထဲ၌ သေဆုံးလျှာ
မည်ဟု သူ့ဆက်ခံ လွှဲလွှဲလာခဲ့ကြသည်။

တွမ်ယီတစ်ယောက် မြို့ထဲ၌ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာ နေထိုင်
ရသော်လည်း လှမ်းဆွတ်မှု ဝေဒနာကား ပျောက်ကင်းမသွား
နိုင်သေး။

တွမ်လူမျိုး အမျိုးအနွယ်မိသားစုက သူ့အားစောင့်ရှောက်
ထားခဲ့လေသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကို လှမ်းဆွတ်သတ်ရလေတိုင်း၊ သူနှင့်
တူလွန်းလှသည့် ပန်းချီကားလေးကို ကိုယ်နှင့်မကွာစေဆောင်ရင်း၊
မကြာခဏ ထုတ်ကြည့်နေမိသည်။

‘မမနတ်မယ် ဘယ်တော့များမှ ပြန်ဆုံကြမှာလဲ မသိဘူး၊
ခနော်၊ ရေစက်ပါရင် တစ်နေ့ပြန်ဆုံရမယ်လို့ ယုံကြည်ချမှားလင့်
မိပါဇာယ်’

ပန်းချီကားလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း အရူးတစ်ယောက်လို့
ပြောဆိုနေမိသည်။

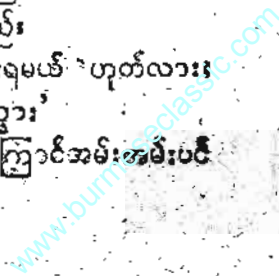
သူ့အား လမ်းပေါ်သွားလာနေသူများက နားမလည်နိုင်
သော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ရှုသွားကြလေသည်။

‘ပန်းချီကားကလေးက အအော်ကို လှူတယ်နော်၊ ပြန်
ရောင်းရင်တော့ ဈေးကောင်းရမှာပဲ’

အလိုက်ကုန်းဆိုး မသိသော အဘိုးကြီး တစ်ယောက်က
ပန်းချီကားကို ကြည့်ရှုရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာဗျ... ဘာပြောတယ်၊ ရောင်းစားရမယ် ဟုတ်လား၊
ခင်ဗျား ရန်ကော့မပြောနဲ့၊ သွားဗျာ... သွား’

အဘိုးကြီးမှာ အော်ထုတ်လိုက်သဖြင့် ကြောင်အမ်းအမ်းပင်
ခြံသွားမိသည်။

စကယ်တော့ အချစ်ဆိုသည် ရူးသွပ်ခြင်း ဝေဒနာအား တွယ်ယီ ပြင်းသန်စွာ ခံစားနေရမှန်းကို မည်သူမှ နားလည်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

‘တယ်တော့များမှ ပြန်ဆိုရမှာလဲ မေနှာ့မယ်ရယ်’
‘ဟင်...’

ထိုအချိန်၌...

လေပေ့အစ်ချက် ရှေ့ယမ်း တိုက်ခတ်လိုက်သဖြင့် ဝမ်းမင်းသမီးကလေး ပန်းချီကားမှာ လေထဲ ဝေဝဲလွင့်ခမျာသွားလေတော့သည်။

မင်းသမီးလေးတွင်ယီက ပန်းချီကားနှောင့်သို့ လိုက်ဖမ်းနေသည်။

လေပေ့လှိုင်း တိုက်ခတ်ပုံက တစ်မျိုး ထူးဆန်းနေသော်လည်း စဉ်းစားဖို့ပင် အချိန်မရလိုက်ပေ။

အရေးကြီးဆုံးကား ပန်းချီကားကလေး လေထဲ လွင့်ပါမသွားဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

ဝမ်းမင်းသမီး ပန်းချီကားကလေးကို လိုက်ဖမ်းရင်း သစ်ပင်အောက်မှာ ကပ်နေသည်။

‘ဟင်...ကွမ်...ကျွ...ရီ’

ထိုမှန်းချီကားကို လှမ်းယူရန် ပြင်ဆင်နေခိုက် သူ့အား အလိုရှိနေသော ကွမ်ကျွင်ရီ၏ ရှေ့မှောက်သို့ ထွက်မနေပြန်စေရန် ရှိသားဖြစ်ဟု သိလိုက်ရလေတော့သည်။

ချောင်ပန်းမှာ ခက်ခဲသက်သာပြောနေပြီ။

ချီတန်ဂိုက်မှ တရားဝင်ကြေညာ ထွက်လာရသဖြင့် စိတ်ထဲပေါ့ပါးသွားသလိုပင် ဖြစ်မိသည်။

ဂိုက်းချုပ်တာဝန်ယူထားရသော ထို အတွက် ယခုအခါမှာ ဆိုလျှင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပင် နေထိုင်ခွင့်ရှိပြီမဟုတ်ပါလား။

ချီတန်ဂိုက်နှင့် ပတ်သက်သမျှ မည်သည့်သတင်းမှ မကြားလိုတော့။

အာကျုဆိုသည့် ကောင်မလေးအား အဆိပ်ခတ်ရာကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးရင်း ကောင်မနှစ်ဦး ပြန်လွတ်လိုက်ကြောင်းကို သိရသည်။

ခက်ရာများကို မြင်တိုင်း အာကျုဆိုသော မိန်းကလေးအပေါ် သတိရမိ၏။

‘အစ်ကို...အစ်ကို’

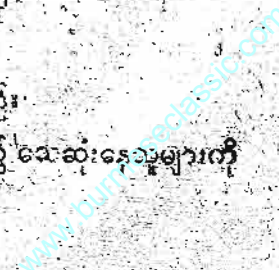
‘ဘာဖြစ်လာတာလဲ လီယို’

‘ဟို...ဟို...အစ်ကိုချောင်ပန်းကို သတ်ယွားတဲ့ လူတွေအားလုံး ခြံအပြင်ဘက်မှာ သေနေကြပြီ’

‘ဟင်...ဟုတ်လား’

ချောင်ပန်း ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။

လီယိုနှင့်အတူခေါ်၍ ခြံအပြင်ဘက်၌ သေဆုံးနေသူများကို လိုက်လံကြည့်ရှုလိုက်မိသည်။

အလောင်းများက ပြန်ကြနေသည်။

ချောင်ဖုန်းက သေဆုံးနေသူအလောင်း၏ ငယ်စဉ်အချက်ကိုကြည့်ရင်း မည်သူ့ ထံကချက်မုန်း ချစ်ချင်း သိလိုက်သည်။

အင်း... ဝီအလောင်းတွေအားလုံးဟာ မယုံဝါလက်ချစ်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဘာသဘောနဲ့ ငါ့ခြံခွေမှာ သတ်ဖြတ်ရတာလဲ။ သိုင်းလောကသားတွေက ငါ့အပေါ် အလင်အမြင်လွဲသွားအောင် ထိခင်ဖန်တီးတာပဲ။

‘ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်မလဲ အစ်ကို’

‘ခိုကိစ္စကို မယုံဝါနဲ့ တွေးပြီး အပြစ်ရှင်းမှဖြစ်မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ချောင်ဖုန်းက မယုံဝါထဲသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

x x x

ဇာတ်တူအားစားလျှင်ဟင်္သာကိုးသောင်းပျက်သည်ဆိုသော စကားကို မယုံကြည်၍ မဖြစ်တော့။

ချီတန်ဂိုဏ်းသားများက သူ့ကို သတ်ဖြတ်လို၍ ခြံဆီသို့ ရောက်လာခဲ့စဉ် အရှင်ကောင်းကို ချောင်းနေသော မယုံဝါ၏ လက်ချက်ကြောင့် သေဆုံးသွားရခြင်းသာ ဖြစ်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မယုံဝါက သူ့ကိုယ်တိုင် တရားခံဖြစ်ကြောင်းကို ဝန်ခံပါမည်လော။

မယုံဝါမှာ သိုင်းကျမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ရူးသွပ်နေသူ တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

ချောင်ဖုန်းအနေနှင့် သူနှင့်မတွေ့ဆုံမီ လှေအိုင်မှုကို ပြင်ဆင်ရပေဦးမည်။

ချောင်ဖုန်း သိုင်းကွက်များကို ပြန်လည် လေ့ကျင့်ခန်း၏ သူ အကျွမ်းကျင်ဆုံး သိမင်္ဂလက်ဝါး သိုင်းကွက်များပင် မဟုတ်ပါလား။

လီယုံ အမောပြေ စားသောက်စရာ သစ်သီးပန်းကန်ကို ယူလာရင်း ချောင်ဖုန်း သိုင်းလေ့ကျင့်ပြီး အနားယူချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

အထက်မြက်ဆုံး သိမင်္ဂလက်ဝါး သိုင်းဆယ်ကွက်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်လိုက်ရသဖြင့် လန်းဆန်းပေါ့ပါးသလို ဖြစ်သွားမိသည်။

ခြံထောင့်၌ သူ သိုင်းလေ့ကျင့်နေခြင်းကို စောင့်ကြည့်နေသူ အစ်ဦးက သိုင်းတုရင်ဖြစ်ရန် ရူးသွပ်နေသည် မယုံဝါပင် ဖြစ်သည်။

မယုံဝါက သံမဏိထက်ခါး သိုင်းကွက်များကို ကြည့်ရှင်းသဘောကျနေမိသည်။

ချောင်ဖုန်းက လှုပ်ရှားမှုမှရှောင်လိုက်ရင်း လီယံထံသို့လျှောက်လာရင်း သစ်သီးတစ်လုံးကို လှမ်းယူစားသောက်လိုက်တော့၏။

'အခု ယေဆုံးတဲ့လူတွေက လူတို့သိုင်းနဲ့ သူတို့ကို ပြန်သက်စောပဲ ဖြစ်ရမယ်'

'ဘာလို့လဲ'

လီယံက နားမလည်နိုင်လေဟန် မေးမြန်းလိုက်၏။

'သူတို့ကို သံမဏိလက်ဝါးသိုင်းအတူနဲ့ တိုက်ခိုက်လိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်'

ချောင်ဖုန်းက သူ၏ ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

ထိုအခိုက်...

သူ့ခြံတွင်းသို့ သိုင်းဘုရင်ရှူး မယုံဝါ ဧင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အံ့အားထင်သွားလေတော့သည်။

သူ့ကား တရားခံအစီယောက် မဟုတ်သလိုပင် ခပ်တည်တည်နှင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။

'ခင်ဗျား ကျုပ်ခြံထဲကို ဘာလို့လာလုပ်တာလဲ' မယုံဝါက သူ့အေးကို ပြုံး၍ ကြည့်နေလိုက်၏။

'သိုင်းလောကထဲက ညီအစ်ကိုတွေပဲကွား၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခေါ်သွားကြပြီး မဆက်ဆံစမ်းပါနဲ့၊ မင်း သိုင်းကွက်တွေကို ငါကြည့်ပြီး အရမ်းကို သဘောကျနေပြီ ချောင်ဖုန်း၊ ဒါကြောင့် ငါအိမ်ကို နှစ်ညအိပ်လောက် အလည်လာဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်'

'အို...တာလုပ်ဖို့ အလည်လာရမှာလဲ'

'ငါမှာ နဂါးနိုင်သိုင်းကျမ်း ရှိတယ်တူ၊ မင်းရဲ့ သံမဏိလက်ဝါးသိုင်းကွက်နဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်ရအောင်လေ'

ချောင်ဖုန်း၊ တွေ့သေသွားမိသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်ရင်း...

'ဒါဆို အခုပဲ ကျုပ်လိုက်ခဲ့မယ်'

မယုံဝါနှင့်အတူသိုင်းပညာချင်းဖလှယ်ရန်အတွက် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ လိုက်လာရသည်။

ချောင်ဖုန်း၌ အကြံရှိသည်။

ထိုအကြံအစည်မှာ ခြံဝ၌ ချီတန်ဂိုဏ်းသားများအား သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ကိုစွဲအား အနီးကပ် စုံစမ်းနိုင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

သိုင်းဘုရင်ဖြစ်ရန် ရူးသွပ်နေသူ မယုံဝါက ထိုအကြံအစည်ကို မသိပေ။

သံမဏိဇာတ်၁၂: သိုင်းကွက်အား ရရှိရန်အတွက်သာ သူ့အား ဖိတ်ခေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ခြံထဲသို့အဝင် မမျှော်လင့်ဘဲ အာကျူကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့အားဆင့်သွားမိသည်။

‘မင်းဟာ ဒီခြံကလား’

‘ဟုတ်ပါစမ်း အစ်ကို၊ ရွာနဲ့မကို ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေသေးပါ။ အစ်ကို့ခက်ရာကရာ ပျောက်သွားပြီလား။ အခု ဘယ်သွားမလို့လဲဗာ’

အာကျူက သူ့အား ကျေးဇူးရှင်အစ်ယောက်လို လှိုက်လှိုက်ခမ်းသာစွာ ဆက်ဆံသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

‘အရေးကြီးတဲ့ လျှို့ဝှက်ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် ဒီခြံကိုရောက်လာရတာပါပဲ။ နောက်မှ ပြောပြမယ်နော်’

မုယုံဝါ မသင်္ကာဖြစ်မှာစိုး၍ အာကျူအား စကားပြတ်လိုက်ရလေသည်။

အားကျူကိုယ်တိုင်က အရေးကြီးသော လျှို့ဝှက်ကိစ္စဆိုသောစကားဖြင့် ပဟောဠိဆန်ဆန် ပြောသွားသည့်အတွက် စိတ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမင် ဖြစ်သွားမိသည်။

မုယုံဝါလို လူတစ်ယောက်အား ချောင်ဖုန်း အဘယ်ကြောင့် ဖိတ်ဆွဲဖို့ရသနည်း...

ထိုခြံထဲသို့ရောက်လာခြင်းမှာ ချောင်ဖုန်းအတွက် အန္တရာယ်စစ်ခဲဖြစ်ကြောင်း အာကျူကိုယ်တိုင် သိထားစေသည်။

သူ့မ၏အသက်ကို ချိတ်တိုက်မှ အနစ်နာခံ ကယ်တင်ပေးခဲ့သော ချောင်ဖုန်း၏ ကျေးဇူးတရားကို လုံးဝမမေ့နိုင်သေး။

ထိုခြံထဲသို့ လျှို့ဝှက်ခွက် တစ်ခုဖြင့် ရောက်ရှိလာသော ချောင်ဖုန်းအတွက် သူ့မ တစ်ခုခုအကူအညီပေးရန် တာဝန်ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့်...

မုယုံဝါ မရှိခိုက် ချောင်ဖုန်းနှင့် ခြံထဲ၌ဆိုရင်း အကျိုးအကြောင်းကို ပွင့်လင်းစွာ မေးလိက်ရလေတော့သည်။

‘အာလျှို့ဝှက်ကိစ္စဆိုတာ အာကျူကို ပြောမပြနိုင်ဘူးလား’

‘ဘာကြောင့် အာကျူက သိချင်တာလဲ’

‘မုယုံဝါဟာ သိုင်းဘုရင်ဖြစ်ဖို့ ရူးသွပ်နေတဲ့လူဆိုတာ့ အစ်ကို့အတွက် အန္တရာယ်ရှိလာရင် ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ တူညီမှုအောင်ပါ’

အာကျူဆိုသော မိန်းကလေးနှင့် ပစ်သက်လာလျှင် ယေကြည်စရာ မရှိနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့်...

‘အာကျူ သိချင်ရင် အစ်ကိုပြောပြမယ် နားထောင်’

အာကျူက လျှို့ဝှက်ကိစ္စဆိုသောအရာအား စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေမိသည်။

‘မယ့်ဝါလာ သိုင်းပညာချင်း ပလွယ်ဖို့အတွက် ဒီခြံကို ဖိတ်ခေါ်ဖို့ ရောက်လာတာပဲ။ ဝါပေမယ့် အစ်ကို မှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်က ချီတန်လင်မယားနှစ်ယောက်ကို ထုတ်ပြန်သွားတဲ့ တာလီသခင်ဆိုတဲ့ ကွမ်ကျင့်ရီဟာ အခု အောင်ပိုင်းကိုရောက်နေပြီ။ မယ့်ဝါနဲ့ ဆက်သွယ်မှုရှိနေတယ်လို့ အတိအကျ သတင်းရထားတယ်အေး။ ဒါကြောင့် တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီကို လက်စားချေဖို့ ရောက်လာရတာပဲ’

‘ဟင်...ဟုတ်လား၊ နေပါဦး။ ချီတန် ထင်မယားကိစ္စနဲ့ ဘယ်လိုများပတ်သက်နေလို့လဲ’

‘ချီတန်ထင်မယားဆိုတာတခြားလူ့ဟုတ်ပါဘူး၊ အစ်ကို့ရဲ့ အဖေနဲ့ အမေပဲ။ မိဘအတွက် တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီကို လက်စားချေရလိမ့်မယ်’

ချောင်ပုန်းက လျှို့ဝှက်ချက်ကို နားကြည်းစွာဖွင့်ဟပြောဆို လိုက်လေသည်။

အာကျူက ဆက်ပြင်းကိုချလိုက်မိသည်။

မိမိအတွက် ထက်စားချေလိုသော ချောင်ပုန်း၌ အန္တရာယ် မေါင်းများစွာ ပိုင်းရုံနေတော့မည်။

တာလီသခင်ကွမ်ကျင့်ရီကို လက်စားချေဖို့ကိစ္စမှာ လွယ်ကူ လှသည် မဟုတ်ပေ။

‘တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီကိုရော အာကျူ မြင်ပူးသလား’

ချောင်ပုန်းက သဲလွန်စသတင်း ရလို့ပြော အာကျူကို မေးမြန်းစမ်းလိုက်မိသည်။

‘မယ့်ဝါဆီကိုတော့ တင်ခါ တစ်ခါ လာတတ်ပါအယ် အစ်ကို’

အာကျူက လိမ်ညှာမနေဘဲ အမှန်အတိုင်း ပြောပြလိုက် သည်။ ချောင်ပုန်း ကျော့နပ်သွားမိလေသည်။

‘ခါဆို အစ်ကို့ထုတ်တဲ့သတင်းက ကျိန်းသေ မှန်နေပြီ ပေါ့၊ မယ့်ဝါဆီ အစ်ကို လာကျေးနှပ်ပြီထင်ပါရဲ့’

အာကျူ တေ့ဝေသွားမိလေသည်။

သည်ကိစ္စကို တခြား ဘယ်သူမှမသိစေခဲ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စိတ်ချပဲ’

အာကျူမှာ လျှို့ဝှက်ကိစ္စအား ဆွေးနွေးတိုင်ပင်သော ချောင်ပုန်းအပေါ် စိတ်ချမှန်ကြည်အောင် ထုတ်ပေးလိုက်သော တော့သည်။

ညတစ်ည...

လမင်းက ထိန်ထိန်သာနေသည်။

ချောင်ဖုန်းတစ်ယောက်တည်း ခြံထဲသို့ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

မုယုံဝါ ကိုယ်တိုင်က သိုင်းပညာပလွယ်ရန်ကိစ္စကို မပြောသေးသဖြင့် သူ့အနေနှင့် အေးဆေးသက်သာစွာ နေရလေတော့သည်။

ညဘက် တိုက်ခတ်လေ့ရှိသော လေညှင်းကို ကန်ရေပြင်ပေါ်ရှိ ကြာဖြူပွင့်များကို ယိမ်းနှံ့လှုပ်သွားစေရန် တိုက်ခတ်ပြီး သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

မုယုံဝါ၏ ခြံကြီးမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် တစ်ယောက်တည်း လေရာဇာအောက်၌ လျှောက်ရင်း အတွေးကို ရွက်လှင့်ထားလိုက်သည်။

အတွေးထဲ၌ အာကျူနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်တွေ့ဆုံရသည့်အကြောင်းနှင့် မိဘနှစ်ပါးအတွက် လက်စားချေရန် ဖြိုခြံသို့ မကြာခဏ ရောက်လာတတ်သည်ဆိုသော တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီအကြောင်းတို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

‘ဝိုး...’

‘ဖတ်... ဖတ်’

‘ဟင်...’

‘ဟာ...’

ထိုအခိုက် သူ့လျှောက်မည့် လမ်းတည့်တည့်သို့ အနက်ရောင်ဝတ်ရုံ ဆင်မြန်းထားသူတစ်ယောက် လွှားခနဲရောက်လာ၏။

‘ခင်ဗျား တယ်သူလဲ’

လမ်းကိုပိတ်ဆို့ ရပ်တန့်ထားသဖြင့် သူ့အပေါ် အန္တရာယ်ပေးမည့် သိုင်းသမားဟုထင်၍ မေးမြန်းလိုက်မိသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ရုံနှင့် သိုင်းသမားကြီးက သူ့အား စိုက်ကြည့်ရင်း...

‘ဟား... ဟား... ဟား၊ မင်းမိဘအတွက် လက်စားချေဖို့ လိုက်ရှာနေတဲ့ တွာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီဆိုတာ ဝေ’

ချောင်ဖုန်း ဒေါသစိတ်ကြောင့် အသားများပင် ဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

စိတ်ကို အစာတံနိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်ရင်း အခြေအနေကို ဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေလိုက်မိလေတော့သည်။

အနက်ရောင်သိုင်းသမားကြီးက ဆက်၍...

‘မင်းဟာ သံမဏိလက်ဝါး ချောင်ဖုန်းလို့ ငါသိသားတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်း ဝါကို လက်ဝါးစောင်းသုံးချက်ချက်ပြီး နိုင်

အောင် တိုက်ရမယ်၊ ခါမှ မင်းရဲလက်စားချေလိုတဲ့ ကိစ္စကို လက်ခံမယ်၊ အယ်နယ်လဲ'

'သိပ်ဖြစ်တာပေါ့၊ ကျေနပ်တယ်'

ချောင်ဖုန်းကိုယ်တိုင် သူ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ထားသည့် သံမဏိလက်ဝါး သိုင်းကုတ်များအပေါ် ယုံကြည်မှု အပြည့် အဝ ရှိထားသဖြင့် လက်ခံလိုက်မိပေတော့သည်။

ကျားနှင့် ဆင် မြေပြင်မှာတွေ့ကြပြီ'

မိဘနှစ်ပါးကိုယ်တော်ဖြတ်သွားသည့် ဓားလီဆင် တွမ်ကျင့် ရီနှင့် သံမဏိလက်ဝါး ချောင်ဖုန်းတို့နှစ်ခုယောက် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားမိကြသည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော ခြံကျယ်ကြီးအတွင်း ညအောက်၌ ဖြစ်ပွားသည့် တိုက်ပွဲကို သံလိမ့်မည်မထင်ပေ။

'ဟိုင်း...'

အလီသခင် တွမ်ကျင့်ရိုက အရင်ဦးစွာ လွှားခနဲခနဲ၍ စင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ချောင်ဖုန်းက နောက်ကိုဆုတ်၍ ခရောင်ပေးလိုက်ပေ၏။ စည့်အမ်းထားသည့်အတိုင်းပင် သံမဏိလက်ဝါးသုံးချက် ကို အမေယာ မဖြစ်စေဘဲ အပိုင်တိုက်ခိုက်ရမည့်မဟုတ်လော။

ထို့ကြောင့်...

ချောင်ဖုန်းကိုယ်တိုင် ဓားလီသခင် တိုက်စစ်ဆင်လာသမျှကို သတိနှင့် ခုခံကာကွယ်ရင်း သံမဏိလက်ဝါး ရိုက်ချက်အား အသုံးမပြုဘဲ ချိန်ဆနေလိုက်သည်။

'ဝိုင်း...'

ပြင်းထန်လှသော ပထမ လက်ခါးရိုက်ချက်အား ဓားလီ သခင်က ပုတ်ကားသီကာစေး ရှောင်သွားသည်။

ဓားလီဝါးရိုက်ချက် တစ်ချက် ဆုံးရှုံးသွားရသည့်အတွက် ချောင်ဖုန်း မကျေမနပ်ဖြစ်မိသည်။

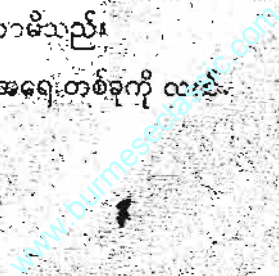
သူ ထံ၌ တိုက်ခိုက်ရန် သံမဏိလက်ဝါးရိုက်ချက် နှစ်ချက် သာ ကျန်ရှိတော့သည့် မဟုတ်ပါလား။

ထေမ လွဲချက်သွားသည့် အတော့အကြိုအရ ဓားလီသခင်က ပူးတံခွာတုံ တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် ဓားလီဝါးရိုက်ချက်အား အသုံး ပြုရန် အခွင့်မသာဘဲ ဖြစ်နေမိသည်။

ချောင်ဖုန်း အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာမိသည်။

ကြုံတုန်းကြုံခိုက် ရရှိထားသော အခွင့်အရေးတစ်ခုကို လေးစွာ ဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့်...

တိုက်ပွဲကို တိုက်စစ်အသွင်သို့ ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ရင်း အပြင်းထန်ဆုံးသော အဆင့်အထိ အရှိန်မြှင့်လိုက်လေသည်။

သွက်လက်လာသော သိုင်းကွက်များကြောင့် တာလီသခင်၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ သိသိသာသာ လျော့ပါးလာသည်။

ရှောင်ရင်း တိမ်းရှင်ပင် မျှော်လင့်မထားဘဲ သိုင်းကွက် ဘစ်ကွက် ယိမ်းယိုင်သွားခဲ့သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

ချောင်ဖုန်း၏ ဒုတိယမြောက် သံမဏိလက်ခါးရိုက်ချက်က တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီ၏ ရင်ကို မီးပွင့်သွားစေတော့သည်။

တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီမှာ ပြင်းထန်သော လက်ခါးရိုက်ချက်ခဏိကြောင့် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

သေစေနိုင်သည့် သံမဏိလက်ခါး ရိုက်ချက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီတစ်ယောက် လုံးဝ ပြန်မဆန်နိုင်မလှမ်းမကမ်း၌ ဆန့်ဆန်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ချောင်ဖုန်း မိဘအတွက် လက်စားချေလိုက်ရသဖြင့် လွန်စွာ ကျေနပ်သွားမိသည်။

တာလီသခင် ကွမ်ကျင့်ရီအနီးသို့ လျှောက်လာခိုက် စိတ်ထဲ မဆက်သလို ဖြစ်သွားမိသဖြင့် သေဆုံးတော့မည့် အလောင်းနားသို့ ကပ်လာရင်း မျက်နှာပေါ် ဖုံးအုပ်ထားသည့် အဝတ်နုတ်အား ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။

‘ဟင်...အာကျူ’

သူ့တိုက်ခိုက် အနိုင်ယူလိုက်သူမှာ တာလီသခင်မဟုတ်ဘဲ အာကျူ ဖြစ်နေသောကြောင့် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားမိသည်။

နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရလေသည်။

အာကျူအား ယုတကြင်နာစွာ ပွေ့ထူလိုက်ရင်း—

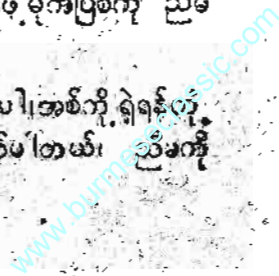
‘ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ အာကျူရယ်။’

ကရုဏာသဏ်စွာ မေးလိုက်မိသည်။

အာကျူက ပြင်းထန်လှသော ဝေဒနာကို ကျိတ်မှိတ်ခံစားလိုက်ကာ...

‘ညီမကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ အစ်ကို၊ အစ်ကို၊ ဆက်စားချေလိုတဲ့ ကွမ်ကျင့်ရီဆိုတာ ညီမရဲ့ အဖေပါ။ အဖေ့ဖိုက်ပြစ်ကို ညီမ ခံပါရစေ အစ်ကို...’

‘ဒါကြောင့် အခုလို ကြံစည်လိုက်မိတာပါ။ အစ်ကို့ ရဲ့ရန်တို့ ရန်ငြိုးတွေ ကြေပြီဆိုရင် ညီမ သေပျော်ပါတယ်။ ညီမကို ကျေနပ်စွာ အပြစ်ပေးခါ အစ်ကိုရယ်။’

ရင်ထဲ နင့်ခနဲ ခံစားလိုက်မိသည်။
အာလီဆင် ကျွမ်းကျင်ရုံက အာကျူ၏ဖခင်မှန်း ထူ လုံးစ
မသိခဲ့။

သူ အဖေအပေါ် လက်စားချေမည်စိုးသဖြင့် တန်ဆာခံ
ဖြစ်ရသော အာကျူကိုကြည့်ရင်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းလို့မဆုံးနိုင်
အောင်ပင် ဖြစ်ရလေသည်။

'အစ်ကို ညီမကို ခွင့်လွှတ်ပါအဖယ်'
နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အာကျူ ကျေနပ်အောင် ဖြေဆိုမိ
မပြောဆိုလိုက်မိသည်။

'ညီမ၊ အစ်ကို အဘွတ် နဂါးအကြောပြင်ကျမ်းကို ဇာတ်
ဆောင် ပေးခဲ့ပါရစေ'

အာကျူက သူ့အား အကြောပြင် ကျမ်းစာအုပ်ကို
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရင်း စေ့ဆုံးသွားလေသည်။

* * *

ကျွမ်းကျင်ရုံကိုယ်တိုင်က သိုင်းလောကအား နည်းအမျိုး
မျိုးနှင့် လှည့်စားချင်သူပင် ဖြစ်သည်။

မိုးနဂါးကျောင်းမှ ဝေဇိန်ခြောက်ထွယ် သိုင်းကျမ်းမ
မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသော်လည်း မည်သည့်နည်းနှင့် ပြု
လည်ရရှိနိုင်မည်ကို သိရှိပြီးအားပင် ဖြစ်သည်။

သိုင်းဘုရင်ဖြစ်လိုသော မုယုံဝါအား အသုံးချ၍ ဝေဇိန်
ခြောက်ထွယ်သိုင်းဆွမ်းကို ပြန်လည်ယူရန် ကြံရွယ်စား
လေသည်။

ထိုကြောင့်—
ကျွမ်းကျင်သားလေးကို မုယုံဝါခြံသို့ သူ့ကိုယ်တိုင် ဖမ်းခေါ်
စားပြီး အခန်းတစ်ခန်းထဲ၌ လွှတ်လှပ်စွာ ချုပ်နှောင်ထား
ခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မင်းသားလေး ကိုယ်တိုင် ဝမ်း
မင်းအမီးကလေးအပေါ် စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖြစ်နေမိခဲ့သည်ကို ထူ
သိထားသည် မဟုတ်သော။

မုယုံဝါ၏နောက်ကျယ်၌ ကျွမ်းကျင်ရုံအစီအစဉ်ကို ကြီးထိုင်
ချယ်လှယ်ခနဲကြောင်းကို ဝမ်းမင်းသမီးကလေးမင် လုံးစေသိ
နိုင်အောင်လည်း ဖုံးကွယ်ထားကြလေသည်။

အစ်ချိန်၌ ဝေဇိန်ခြောက်ထွယ် သိုင်းကျမ်းမှာ ပြန်လည်
ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်ထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

မင်းသမီးကလေးက အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုဝါကို လုံးဝ လက်
သင့်မခံဘဲ မင်းသားလေးဘက်မှ ကာကွယ်ပြောဆိုလိုက်အေး
သည်။

‘ဒီတစ်ခါ ပြင်းရင်တော့ သူ့ကို သစ်ရလိမ့်မယ်’

မယုဝါက ခြိမ်းခြောက်ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် မင်းသမီးလေး
မျက်နှာမှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားရှာလေသည်။

အစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မေတ္တာမျှနေကြောင်းကို ကွပ်ကွေ့ရို
ပြောပြထားသဖြင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုဝါက သိသည်။

အခန်း (၈)

‘မှတ်ဉာဏ်ထဲမှ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်’

မယုဝါ၏ အခန်းထဲ၌ မင်းသမီးကလေး ရှိနေ၏။ မင်းသား
ကလေးအား ပြန်လည် ဖမ်းဆီးလာသည်ကိုစွဲနှင့် မှတ်ဉာဏ်၌
မောင်နှမနှစ်ယောက် ပြင်းထန်စွာ ဆွေးနွေးနေမိကြသည်။

‘မီးရှို့လိုက်တဲ့ သိုင်းကျွမ်းကို ပြန်ဆွဲပေးဖို့ မင်းသားကို
ဖမ်းဆီးလာရတာပဲ ညီမလေး’

‘အို... မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ မျိုးရိုးဂုဏ်သိက္ခာကြောင့် တုမ်မင်း
သားက ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျွမ်းကို မဆွဲပေးနိုင်တူးလို့
စကားကုန် ပြောပြီးသားပဲ’

သို့ပေမယ့်—

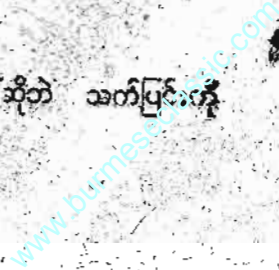
မဆီချင်ဟန်ဆောင်နေရသည်။

‘သူ့ကို ညီမအနေနဲ့ ဧချားမော့ပြောဆိုရင် ရခိုင်လိမ့်မယ်လို့
အစ်ကိုထင်တယ်’

မယုဝါက လေသံကိုပျော့၍ ပြောဆိုရင်၊ အကဲခတ်လိုက်
အည်။

မင်းသမီးကလေးက တုံ့ပြန်စကားမဆိုဘဲ သက်ပြင်းကို
မသိမသာ ခိုးချနေသည်။

မယုဝါက ဆက်၍—

၁၁၆ * ရဲခင်းအောင်

'တုမ်မင်းသားနှစ်က ပြောဆိုသမျှကို မှတ်သားပြီး ပြန်
ရှေးရင်လဲ ဝေဇိန်ခြောက်သွယ် သိုင်းကျမ်းတစ်စောင် ရနိုင်
ပါအယ်'

'ညီမကိုယ်တိုင် နားထောင်ထားလိုက်ပေါ့'

အတ္တဆန်စွာ သူပြစ်ချင်သော စိတ်ဆန္ဒ၏အလိုကို ပြောဆို
နေသည့် အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုံဝါအပေါ် စောဒကတက်စရာ
အကြောင်းမရှိတော့။

'ကောင်းပြီလေ၊ ဝါဆိုလဲ ညီမ ထူးထို ချောပြီး ပေးကြည့်
ပါဦးမယ်၊ အစ်ကိုကသာ မင်းသားလေးကို လုံးဝ အကြမ်း
မဖက်ပါနဲ့'

'အိ...စိတ်ချ၊ ဝေဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းကိုရရင် သူ
ကို အသက်ချမ်းသာခွင့် ပေးမှာပါ'

မင်းသမီးကလေး စိတ်ညစ်နေမိသည်။

သူကိုယ်တိုင်ပင် အစ်ကိုမယုံဝါ၏လက်မှလွှတ်ပြောက်အောင်
ကူညီပေးမယ့် အဆုတ်ရောက်နိုင်သေး။

သိုင်းဘုရင်ဖြစ်နေသော အစ်ကိုနှင့် စုံလမ်းနေရသော တုမ်
မင်းသားလေးအကြား၌ ဝင်းရောက်ပြေရှင်းပိုက်စွမှာ မလှပ
ကုလား။

လောလောဆယ်၌ မင်းသားလေးအပေါ် အသက်ချမ်းသာ
ခွင့်ရရှိသာ သူ့အနေနှင့် ဆောင်ရွက်ပေးရမေစရာမည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ ခိုင်းစေသည့် အမိန့်အတိုင်း မင်းသားလေး
အပေါ် နားလည်သဘောပေါက်လာရန် ရှင်းပြလိုက်ရတော့
သည်။

'အခြေအနေအရ သူတို့လက်ခုပ်ထဲကနေ ဖြစ်နေရတဲ့ဘဝ
မှာ မင်းသားအနေနဲ့ အသက်ချမ်းသာခွင့်ရရှိကို ဦးစားပေး
သင့်ပါတယ်...'

'သူ့လိုပြောဆိုနေတာဟာ မမဝမ်အကျိုးအထက် လုံးဝ
မပါဘူးဆိုတာ မင်း သိစေချင်တယ်၊ အစ်ကိုမယုံရဲ့လုပ်ရပ်တွေ
ကို မမခင်ကိုယ်တိုင် မထောက်ခံချင်ဘူး...'

'ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်က အပ်မတန်မှ ကြောက်ဖို့ကောင်း
တယ်လေ'

တုမ်မင်းသားလေး ပြောဆိုသမျှကို နားထောင်ရင်း ဆုံး
ဖြတ်ချက်တစ်ခုချရန် စဉ်းစားနေမိသည်။

ဝမ်မင်းသမီးကလေးအပေါ် သူ့အနေနှင့် ယုံကြည်မိသေး

သူ၏အဆစ်အား အကြိမ်ကြိမ် တယ်ဆင်ခဲ့သပင် မဟုတ်
ပါဘူး။

ယခုလို ပြောဆိုနေခြင်းမှာလည်း မယုံဝါစာ လူ့အပေါ်
အဆိပ်ဖက်စွာစိုး၍ စိုးရိမ်ကြီးစွာ ပြောဆို ရှင်းပြနေကြောင်း
နားလည်သဘောပေါက်မိသည်။

ထိုကြောင့်...

'မမနတ်မယ်ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကို နားလည်ပါကယ်၊ မမရဲ့
ကျေးဇူးအားကို တန်ဖိုးထားတဲ့အနေနဲ့ ကျွန်တော် တက်က
တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ပေးပါမယ်'

ဝမ်မင်းသမီးကလေး မမျှော်လင့်သောစကားကို ကြားလိုက်
ရှုသဖြင့် ယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် ပြစ်သွားမိသည်။

'မင်း တကယ်ပြောနေတာလား'

တုမ်မင်းသားလေး အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ခေါင်းညိတ်
သည်။

'ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းဇာကျွန်တော် ခေါင်းထဲက
လုံးစ ထွက်မသွားနိုင်ပါဘူး၊ အခုအချိန်အထိ သိုင်းခြောက်
ကွက်စလုံးကို ကောင်းကောင်း မှတ်မိနေတုန်းပါပဲလေ...

'ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တစ်ခါက ပြောဖူးခဲ့သလိုပဲ ဗျိုးရိုး
အမွေအနှစ်တစ်ခုကို ထိန်းသိမ်း ဧကန်ရှောက်သွားချင်ပေမယ့်
လက်တလော အခြေအနေအရ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်း
ကို ပြောရတော့မယ်လေ'

'နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ကျွန်တော်
လက်နဲ့ ဈေးပေးခဲ့ရင် တင်နေနေ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ရာဇဝင်
အမည်းစက်တစ်ခု ကျန်ရစ်မှာ စိုးပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ခေါင်း
ထဲမှာရှိတဲ့ သိုင်းခြောက်ကွက်ကို သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီး
ကျွန်တော် ပြောပြပါမယ်၊ မမနတ်မယ် လိုက်ရေးပေါ့'

ဝမ်မင်းသမီးလေးက ငြိမ်သက်စွာ ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်မိ
အည်။

ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းဇာ ကျမ်းဇာ သားလေးတ
အမှန်တကယ်ပင် ပြောဆိုနေတော့မည် မယူတ်ပါလား။

ချောင်းပုန်းဟာ တစ်နေ့ကျရင် သိုင်းလောကတစ်ခုလိုကို မှုနှောက်သွားမယ့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပဲ။

မယုံဝါသား မခံချင်စိတ်ပေါ်လာအောင် စိတ်ကို ဆွေး လိုက်လေသည်။

အို... မပြုစီနိုင်တာပဲ။ သံမဏိလက်ဝါးလှိုင်းထွက်ပုံဇာတ်တဲ့ လူက သိုင်းလောကကို လှမ်းမိုးနိုင်မှာမလား။

အခန်း (၉)

တစ်ချိန်တည်း၌ ကွမ်ကျင့်ရီနှင့် မယုံဝါက စကားပြောဆို နေမိကြသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီ ကိုယ်တိုင်က မြေခူးတစ်ကောင်လို ကျင့်ကြံ အတ်ဆူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းအား အပိုင်ရရှိသွားရန် မယုံဝါသား ချောင်ပုန်းနှင့် ရုန်တိုက်ပေး လေတော့သည်။

‘ချောင်ပုန်းအပေါ် လျှော့တွက်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး မယုံဝါ။’

‘ဘာကြောင့်လဲ ဦးရီးအော် ကွမ်ကျင့်ရီ။’

ကွမ်ကျင့်ရီက သူ၏ စကားအပေါ် မယုံဝါ စိတ်ဝင်စား သွားမှန်း သိရှိအကွက်ဝင်လာသဖြင့်—

‘သိပ်ပဲစီနိုင်တာပေါ့ မယုံဝါ။ ချောင်ပုန်းဟာ ချီတန်ပြည် သား သူလျှိုတစ်ဆောက်ပဲ။ ပြည်မက သိုင်းကျမ်းတွေကို မကြည့်ဘဲ အောင်လေ့ကျင့်ပြီးမှ သံမဏိလက်ဝါး သိုင်းတစ်မျိုးတည်း တတ်ချင်တန်ခိုအောင်ပြီး သိုင်းလောကထဲအရောက် လာခဲ့သူ လေ။ ခါမကြာခင် ချောင်ပုန်းကို ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သဘောထားဖို့ အင်တမ်း သူ့ကို လျှော့တွက်ထားလို့ မရသွား လေ’

ကွမ်ကျင့်ရီ၏ သွေးထိုးမှုကြောင့် မယုံဝါ၏စိတ်ထဲ မတည် မငြိမ် ဖြစ်နေမိသည်။

ဆူးပာလျှင် သိုင်းဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်ရမည်ဟု စွဲမှတ်ယုံကြည် ထားသောကြောင့် သိုင်းကျမ်းများကို ရွာဖို့ လေ့ကျင့်ရင်း တောင်မြင်နေခဲ့သည်။

ယခုတော့ ချောင်ဖုန်းမှာ သူ့လိုပင် သိုင်းကျမ်းစတင်တော်
များများကို လေ့လာပြီး သိုင်းလောကထဲ လွမ်းမိုးနိုင်ဖို့ ရောက်
လာသူပင် မဟုတ်လော့။

ဂူတစ်လုံးထဲ၌ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်အောင်းရိုး ထုံးစံမရှိ၊ မယုံ
ဝါအနေနှင့် ချောင်ဖုန်းအား သိုင်းလောကထဲမှ လုံးဝပျောက်
ကွယ်သွားအောင် ရွင်းပစ်လိုက်ရတော့မည်။

ချောင်ဖုန်းက တစ်ယောက်တည်း စဉ်းစားတော့စောရင်း
ခြံထဲသို့ လျှောက်လာသည့်။

တွမ်ကျင့်ရီနှင့် မယုံဝါတို့က သူ့အား တွေ့ရှိသွားသဖြင့်....

'ဟိုမှာ ချောင်ဖုန်း လာနေပြီ၊ ကိုယ့်ပိုင်နက်ထဲ ရောက်နေ
တုန်း မင်းကိစ္စကို အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်ပေတော့'

ကွမ်ကျင့်ရီက သစ်ပင်စာစပ်ပင်နောက် ကွယ်ရင်း အခြေအနေ
ကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

မယုံဝါနှင့်ချောင်ဖုန်းတို့ အဆေအကြေ တိုက်ခိုက်ကြတော့
မည်။

ထိုပွဲ၌ မည်သူပင် ကျရှုံးသွားစေ သူ့ဘက်က အရှုံးမရှိ၊
ဝရဲခင်းခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းအား စိတ်အေးအေးနှင့်ပင် ရယူ
နိုင်မည် မဟုတ်လော့။

ထိုအကြံအစည်ဖြင့် မယုံဝါအား မြောက်မင်ပေးလိုက်ရ
ခြင်းပင် ဖြစ်လေတော့မည်။

'ဝှစ်...'

'ထန်း...'

လေထဲဝဲပုံ့လာသော လက်နက်ပုန်းတစ်ခုအား ချောင်ဖုန်း
၏ လက်နှင့် ဓားကို ရွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ်၍ ဖယ်ရှားလိုက်၏။ မယုံ
ဝါက ပုန်းကွယ်နေရာမှ ဓားကိုဆွဲထုတ်ရင်း လွှားမခဲ ခုန်ထွက်
လာသည်။

'ဒါက ဘာသဘောလဲ မယုံဝါ၊ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကို
အသက်အန္တရာယ်ရှိအောင် ကျီစားလွန်းတာအော့ မကောင်း
ဝါဘူး'

ချောင်ဖုန်းက နားမလည်နိုင်လေဟန် ဝေးစိုက်ကြည့်ရင်း
ပြောဆိုလိုက်မိလေသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား။ သိုင်းဘုရင်လုပ်မယ့်လူက ဒီလောက်
လေး ပညာစမ်းလိုက်တာကို ကြောက်လန့်နေရသေးသလား
ဘူး'

မယုံဝါက လျှောင်ပြောင်ရယ်မောရင်း ပြောဆိုလိုက်သည်။

'ဘယ်လို... သိုင်းတုရင် ဟုတ်လား၊ နောက်နေ့စမ်းမပါ
ဈေး၊ အဲဒါ ခင်ဗျား ပြစ်ချင်နေတဲ့ စိတ်ကူးတွေပါ'

'အဖို့တွေ ပြောမနေနဲ့ ချောင်ဖုန်း၊ မင်းဟာ သိုင်းလောက
ကို မွှေးနှာကံဖို့ ရောက်ရှိလာလို့ ချီတန်ဂိုဏ်းက သူလျှိုတစ်နှစ်
ဆိုတာ အားလုံးသိပြီးပြီ၊ ဒီတော့ မင်းနဲ့ ငါ အခုပဲ ယှဉ်မယ်'

မယုံဝါက မြောက်ပင် ပြောဆိုထားသော စကားအတိုင်း
ချောင်ဖုန်းအား စွပ်စွဲပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ချောင်ဖုန်းက အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အဖြိုးကို ပြုံးလိုက်ရင်း...

'ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် ခတ္တတုန်းက လူငယ်ပွဲကွင်းပုဒ် မဟာ
ဘူးလေ ပညာချင်းမလွယ်ကြဖို့ ခင်ဗျား ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တဲ့အတွက်
ဒီကို ရောက်လာခဲ့ရတာပဲ...'

'အခုမှ ဘာကြောင့် ပြောင်းလဲနေရတာလဲ မယုံဝါ
ကကယ်လို့ နှစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်မယ်ဆိုရင် တရားမျှအမှုရှိပဲ
ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းလေးတစ်ခုတော့ အရှင်ဆုံး သတ်မှတ်ထား
မှပေါ့'

'တို့... အခုယှဉ်မယ်ကို ခွဲမှားစည်းကမ်းမရှိဘူး၊ တစ်ယောက်
တစ်ယောက် ဆေးအောင် သတ်ဖြတ်နိုင်ဖို့ပဲ'

ချောင်ဖုန်း ခေါင်းခါလိုက်သည်။

မယုံဝါအား စိတ်ဖောက်ပြန်သွားသူ သိုင်းသမားတစ်ဦး
ဟု ထင်လိုက်မိသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် ထိခြံသို့ ရောက်ရှိလာကစည်းက သွေးမြေခွဲ
မရည်ရွယ်ခဲ့ပေ။

မယုဝါစ ဝေးကိုထုတ်၍ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်
လိုက်၏။

ကွမ်ကျင့်ရီက သစ်ပင်ကုတ်မှုကြည့်ရှုရင်း ထိုတိုက်ပွဲအတွက်
ကျေနပ်ဂုဏ်ယူစွာ ပြုံးလိုက်မိလေတော့သည်။

သူဆင်ထားသည့် အကွက်ထဲ မယုဝါ စင်ရောက်သွားပြီ
မဟုတ်လား။

စကား ထုံးစမပြောဘဲ ငြိမ်သက်နေအော အရိပ်နှစ်ခု၏
လှုပ်ရှားမှုကို စောင့်မျှော်ကြည့်ရှုနေမိသည်။

မျက်ခြည်မပြတ် အကြည့်အားစစ်ခုန့်ယူရင်း စတင်တိုက်
ခိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

'ထန်း...ထန်း'

'ထန်း...ထန်း'

'ချလွင့်...ချလွင့်'

'ချလွင့်...ချလွင့်'

ဝေးကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်၍ ဆဲတင်းအားစုစည်း- ဖိုက်ခိုက်
လိုက်ရင်း နှစ်ယောက်သား လွှားစနဲ ခုန်ထွက်လိုက်စေမည်။

အခန်း (၂၂)

အခုစော့....

သူ့ကြောင့် အပြစ်မရှိသော အာကျုတစ်ယောက် သေဆုံး
ခဲ့ရသည့်အပြင်....

ယခု သူ့အပေါ်၌ ရန်သူကြီးစစ်ယောက်ကဲ့သို့ အသား
စာစ်ချောင်းဖာတွက် မယုဝါက စိန်ခေါ်နေသဖြင့် မည်သို့
ဆုံးဖြတ်ရမှန်း မသိအောင်ပင် ပြစ်နေမိလေတော့သည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ခင်ဗျားစိတ်တိုင်းကျ ကျုပ်ယူ
မယ်'

ခေါင်းထဲ၌ မယုဝါ နောင်တရစအောင် ပညာပေး တိုက်
ခိုက်ရန်အတွက်ဆုံး ဆုံးပြတ်ချက်ချထားလိုက်လေသည်။

လှိုင်မြန်စွာ ခုတ်ပိုင်းလိုက်သော ဓားချက်များ လေထဲ တိမ်းရှောင်သွားသည်မှာ လှပဆေသင်လွန်းလှပေစွာ

ချောင်းဖုန်းမှလည်း ညံ့ဖျင်းသော သိုင်းသမား တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း သိရှိနားလည်ပြီး ပြစ်သည်။

လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ခုတ်ပိုင်းလိုက်သော ဓားချက်များမှာ အာမန် သိုင်းသမားတစ်ယောက်သာ ဆီလျှင် တွေးဝိုးရာမလို စတော့ ချောင်ဖုန်းကိုယ်တိုင်က မယုံဝါး၏ တိုက်ခိုက်မှုကို သတိ ကြီးစွာ တားကွယ်တတ်သူတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

‘ငှစ်...ငှစ်’

‘ဝိုး...’

ဓားချက်တိုင်းက အစီအမံ အဆက်ပြတ်မသွားခဲ့ပေ။

မယုံဝါးက လေးပွခင်းရိုင်းသုံးကွက်ကိုအသုံးပြုပြီး အစီအမံ အစီအမံ သိမ်းစွန့်ငှက် အတောင်ပံရိုက်သိုင်းကွက်ဖြင့် တိုက် နှိမ်တတ်ကြောင်း နားလည်မိသည်။

‘ထန်...’

‘ခြမ်း...’

အတူတူအားအပြည့် ခုတ်ပိုင်းသော ဓားချက်တိုင်းက မျိုးကြီးပစ်ချသလို ဖြစ်သန်လှသည်။

ကိုင်းထားသော ဓားပင် လွတ်ကျသွားမတော် တုန်ခါသွား လေသည်။

မယုံဝါးက သိုင်းကျွမ်း အမျိုးမျိုးကို စာတံတျမ်းထားသူ ဖြစ်၍ နဂါးနိုင်သိုင်းရှစ်ကွက်နှင့် ပြောင်းဆဲတိုက်ခိုက်ရန် ပြင် ဆင်နေလေသည်။

ကွမ်ကျင်ရီအစ်ယောက် သူ ထင်ထားသလို ဖြစ်မလာဘဲ စာစိမ်းကသတ် အနိုင်ရသွားခြင်း မရှိဘဲ နှစ်ယောက်စလုံးမှစ သိုင်းစွမ်းရည်တူနေကြသဖြင့် ကြည့်နေရင်း အားမထိုအားမရ ဖြစ်လာမိသည်။

မယုံဝါးက ဓားကွက်တောင်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ချောင်ဖုန်းနှင့် တွေ့ရသေစေခါနီး တိုးမပေါက်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်မိလေသည်။

တိုက်ပွဲက သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ပို၍ အချိန်ကြားမြင့်သွား လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး တိုက်ခိုက်နေခြင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်သာ တွေ့လျှင် အခြေအနေက ပိုမို ရှုပ်ထွေးလာနိုင်သည်။

ကွမ်ကျင်ရီကိုယ်တိုင် စောင်ကြည့်ရှုနေရာမှ တွားခနဲထွက်၍ ဝင်ကူတိုက်ခိုက်ချက်သေစိတ်များ မပွားပွားပေါ်လာမိသည်။

ချောင်ဖုန်းက လေထဲသို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်သွားသည်။

မယုံဝါက လွှားခနဲ လိုက်ခုန်ရင်း လေထဲ၌ ခြေထောက်ကို ဆန့်ထုတ်၍ ခားကိုင်ထားသောလက်ကို ပစ်ဖန်လိုက်လေ၏။

ထိုတိုက်ဇာတ်မှာ သိမ်းစွန့်ငှက် စွန့်ကုပ်သိုင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။

သားဆောင်အပေါ် စွန့်ကုပ်လက်သည်းနှင့် လျှပ်တစ်ပြုတ် တိုက်ခိုက်နိုင်သော သိမ်းစွန့်ငှက်တစ်ကောင်ပမာ လွန်စွာ အရေးပါလှသော တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သည်။

အစ်ဖက်၌ သိုင်းကုတ်တစ်ခုတို့ အာရုံပြုထားပြီးမှ အလယ် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

‘ဃား...’

‘ဝုန်း...’

ချောင်ဖုန်းက ပါးနပ်လိမ္မာမှုအပြည့်နှင့် လေထဲ၌ပင် ရှောင်တိမ်းလိုက်ရင်း သူ၏သံမဏိဆက်ဝါးနှင့် မယုံဝါ၏မခုံးစွန်းကို ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ပုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ရှောင်တိမ်းချိန် မရလိုက်ပေ။

သံမဏိဆက်ဝါးရိုက်ချက်အား ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မထိခိုက်မိသော်လည်း ဟန်ချက်ယိမ်းယိုင်ပျက်ပြားသွားရသော အောင်ပင် အလျားခတ်၌ ရိုက်ပုတ်မိသွားသည်။

မယုံဝါ အနေအသားပျက်ပြီး ဝုန်းခနဲပြုတ်ကျသွားလေ၏။ ကွမ်ကျင့်ရီ မျက်လုံးအဝိုင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

မယုံဝါက မချေဆန်ခံလိုက်ရသဖြင့် အယ်ဘက်လက်မောင်း မျက်ခနဲ ဖြစ်နေပုံရသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်အတွက် မဖြစ်စေလောက် အနာတရ ဖြစ်သွားမှုတစ်ခုမှာ အရေးကြီးသော ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်မှု အတွက် အလွန်ပင် အရေးပါလှသည်။

မဖြစ်စေလောက် ဒဏ်ရာအလေး၏ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုကို ဆက်ပြုနေတတ်လျှင် ထိုတိုက်ပွဲ၌ ရှုံးနိမ့်ဖို့ ကျိန်းသေနေပြီ။

ထိုတိုက်ပွဲမှာ အနိုင်အရှုံး အဆုံးအဖြတ်အတွက် ပြတ်ပြစ်သားသား စိန်ခေါ် တိုက်ခိုက်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က အနိုင်မဖြတ်နိုင်လျှင် သူ့အပေါ် ချောင်ဖုန်းက အနိုင်ဖြတ်သွားပေတော့မည်။

မယုံဝါ၌ အပြင်းထန်ဆုံးသောမာန်မာနတရားက ခုန်အား တစ်ခုလုံး ရွေ့ကဦးဆောင်နေသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီကိုယ်တိုင် စိတ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်မိသည်။

ချောင်ဖုန်း၏ သိုင်းကုတ်အားလုံးက သူ့ထင်ထားအထက် ပို၍ သက်လက်စောင့်စောင့်နေသဖြင့် ထိုတိုက်ပွဲ၌ မယုံဝါ၏ ယောက် လုံးစ အနိုင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ဟုပင် လင်မိခင်သည်။

၁၃၂ * ရဲစင်းအောင်

သူ ခန့်မှန်းလျှင် လွဲခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

'ဦး...'

'ရှမ်း...'

ဒေါသအလျောက် တိုက်ခိုက်နေသော ခားချက်များက အလဟဿ ဖြစ်နေသည်။

ထိုက်ကွက်တိုင်း လွှဲအောင်မှဋ်နှင့်သဖြင့် ရှုံးနိမ့်ရန် ကျိန်းလေ နေပြီ။

'ဟား...'

ကွမ်ကျင့်ရီကိုယ်တိုင် ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်ရှုနေ၍ မရတော့ဘဲ စာရကြမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချောင့်ပုန်း အရမ်းကို အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီအား သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် မမြင်ပူးခဲ့သဖြင့် ထမယ် ဆင်ဟု မထင်ခဲ့မိဘဲ သိုင်းတုန်းကြီးအစ်ပျားဟုပင် ထင်လိုက် ပီသည်။

အဘယ်ကြောင့် သူ့အား ထိုသို့ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရသည် ကို စဉ်းစား၍ မရနိုင်လော့က်အောင်ပင် ဖြစ်နေမိသည်။

နှစ်ယောက် အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်မှုအား သတိပြု၍ အရှင်ရင်း အခဝ်းတစ်နေရာသို့ လွှားခနဲ ခုန်ဆုတ်လိုက်မိလေ သည်။

'ခင်ဗျား အယ်ချဲ့လဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို အခုလို ရန်မူ တိုက်နေရတာလဲ'

မလှမ်းမကမ်းမှ အော်ဟစ်မေးမြန်းလိုက်မိလေတော့သည်။

x x x

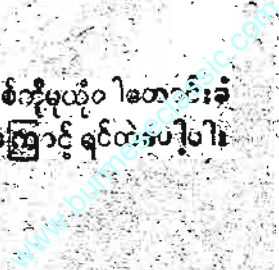
စာစုပတ်၌...

ကွမ်ယီခင်းသားလေးက သူ့ ခေါင်းထဲပေါ်လာသည့် သိုင်း ခြောက်သွယ်အား နှစ်သချာစွာ ပြောဆိုပြုရင်း ဝရဇိန်ခြောက် ဆယ်သိုင်းကျမ်းအား ဝမ်းမင်းသမီး၏လေးအား ကျေးဇူးဆပ် သည့်အနေဖြင့် ပေးအပ်လိုက်လေတော့သည်။

အဲဒီအတိုင်းပါပဲ မမ့တ်မိမယ်၊ ကျွန်အော် ဘက်မှ တာဝန်ကျေပာပြီ'

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ'

နတ်မိမယ် ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက အစ်ကို့မုယ့်ဝါတောင်းခံ လိုက်သည်သိုင်းကျမ်းကိုရရှိသွားခဲ့သောကြောင့် ရင်ထဲပေါ်ပါ သွားသလိုပင် ဖြစ်နေမိသည်။

တစ်မင်းသားကလေးကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောဆို
လိုက်မိ၏။

ထိုကျမ်းကိုသာ အစ်ကိုမယုံဝါ လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်လျှင်
ကတိပေးထားသည့်အတိုင်း အသက်ချမ်းသာခွင့်ရသွားပေစော့
မည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စာပေါ်အစ်ကိုမယုံဝါက ကျေနပ်နားလည်
မှုရှိလျှင် မေတ္တာလမ်းခရီးမှာ အနှောင့်အယှက်မရှိနိုင်ဘဲ ခြောက်
စာနား သာယာပေစော့မည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ထားလိုက်မိသည်။

သူ့စိတ်ကူးအတိုင်းသာ ဖြစ်လာခဲ့လျှင် ဘယ်လောက်
ဝမ်းသာစရာ ကောင်းမည်နည်း။

တစ်မင်းသားကလေး၏ မျက်နှာကို ဝေးကြည့်နေမိလေ၏။

အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေးတစ်ယောက်ဟုမင် ထင်နေရ
တုန်းပင်။

မင်းသားကလေးကလည်း ဤပြန်၍အကြည့် ခမ်းမင်းသမီး
ကလေး၏အကြည့် သူ့ခိုးကို လှုပ်သွားလေတော့မည်။

‘အို...’

ရှက်ဆွေးဖြန့်သော မျက်နှာကလေးနှင့် တစ်ဖက်သို့ လှည့်
ပစ်လိုက်၏။

မင်းသားကလေး ခေါင်းထဲ၌ ၀ရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်း
ကျမ်းစာား ပေးလိုက်ရသဖြင့် စိုးရိမ်မှုများ မရှိတော့၊ ရင်ရန်
အတ်မှုသာ ရှိ၏။

ချောင်ပုန်းမှာ သူ၏အသက်ကိုကယ်တော်မူသောအသက်
လခင် ကျေးဇူးရှင်အစ်ဦးပင် မဟုတ်ပါလား။

‘အစ်ကိုချောင်ပုန်း ရှုံးဘော့မှာပဲ၊ ငါ့အမြင်သွားမှ ဖြစ်
တော့မယ်’

မင်းသားလေးမှာ ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း အခန်းထဲမှ
လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

‘မင်းသား...မင်းသား...ဟင်...ခုကွယ်ပါ’

ခေမင်းသမီးကလေးက လှမ်းခေါ်လိုက်သော်လည်း မင်း
သားလေးက လုံးမ လှည့်မကြည့်နိုင်တော့၊ အဆေးကံအဖို
ပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ခွဲလိုက်ရင်း တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့်ခရုရည်
အရောက်ပြေးလာမိတော့သည်။

မင်းသားကလေးသာပါလျှင် အခြေအနေတစ်မျိုး တစ်ဖုံ
ပြောင်းလဲသွားဖွယ်ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

‘ထန်း...ထန်း’

‘ခြမ်း...’

‘မားချင်းခတ်ခိမ်းချက်များ၊ ဆိုးသွမ်းချက်များကို ချောင်
ပုန်းက အကွက်စေ့စေ့မင် ကာကွယ်နေရလေသည်။’

အခန်း (၁၁)

‘ကဲကွာ...’

‘ရွမ်း...ရွမ်း’

‘ရွမ်း...ရွမ်း...ရွမ်း’

ထိုအခိုက်...

အပြင်မှ အော်တစ်လိုက်သံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသဖြင့်
အပြင်သို့ အခန်းတွင်းမှ လှမ်းအကြည့်...
ဟင်...အစ်ကိုချောင်ပုန်းကိုစိမ်းပြီးတိုက်ခိုက်နေကြပါလား။
မင်းသားလေးမှာ ချောင်ပုန်းအား ကွမ်ကျင်ရုံနှင့် မယုံခေါ
တို့က နှစ်ယောက် ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်နေသည်ကို ရုတ်တရက်
တွေ့မြင်လိုက်သဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိလေတော့သည်။

ပျိုပေါင်းတိုက်ကွက်များဖြင့် စနစ်တကျ တိုက်ခိုက်နေခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကွက်မှားလျှင် အသက်ဆုံးရှုံးသွားနိုင် သည်။

လေထဲ လှစ်ခနဲ ဝဲပျံရွှင်ဓာတ်သည်ကို ကျွန်ကျင့်ရီ ဆီခန သဖြင့် ထိုသိုင်းကွက်အား မလိုအပ်ဘဲ မသုံးမိအောင် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားရသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးက အတူင်းအားပြင်းထန် ကောင်းမွန်သူ များပင် ဖြစ်ကြသည်။

လျှင်မြန်မှုလည်း အမြဲ ရှိနေသူများဖြစ်၍ အနေအထား လိမီးယိုင်မသွားစေရန် ကြာရှည် ထိန်းချုပ်ထားရ သည်မှာ လေ့ယုံကူလှပေ။

နှစ်ဦးစလုံးက ချောင်ပုန်းအပေါ် အသေအကြေ တိုက်ခိုက် နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အသားစီးရထားသည့်နေရာမှ လုံးဝ အရှိုန် လျော့မ သွား စေဘဲ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်နိုင်အောင် ကြိုးကြာမောင်း နှို သိုင်းကွတ်ဖြင့် ထိန်းထားနိုင်သည်။

‘ဟိုင်း...’

‘ကျား...’

‘ယား...’

ကွမ်မင်းသားကစေးမှာသိုင်းမတတ်သော်လည်း နတ်သမီး ရုပ်တုအောက်မှလွင်ပေါ်ခြေကွက်ချန်သိုင်းကွက်ကိုတစ်မြောက် ထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့် နေရာသို့ အသိကင်းမဲ့စွာ လွှားခနဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့လေသည်။

‘မင်း...သား...လေး’

‘ဟင်...’

‘ဟာ...’

မင်းသားကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အားလုံးမှာ အံ့ဩထုန်လှုပ်သွားကြသည်။

ကွမ်ကျပ်ရီမုက်နာမှာ လငပုပ်ဖမ်းသလိုပင် ညှိမည်းသွား လေအော့သည်။

အခြေအနေက ပိုမိုရုပ်ထွေးသွားမည်ကို သိလိုက်မိလေ၏။ ‘မင်း ဘာဝင်ရုပ်တာလဲ မင်းသား’

မယုံဝ က ဝေါသဏကြီးနှင့် ခြောက်လှန့်လို့သော သဘော ဖြင့် မေးမြန်းလိုက်မိသည်။

ဒီပွဲက ကြည့်မကောင်းပါဘူး၊ ချောင်ဖုန်းဆိုတာ ကြား
လူမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့အစ်ကိုပဲ၊ ဒါကြောင့် ဆက်သက်တိုက်
ခိုက်နေမယ်ဆိုရင် ကျုပ်အစ်ကိုဘက်က ပါရလိမ့်မယ် သိရဲ့လား

မင်းသားကလေးက ပြတ်ပြတ်သားသားပင် စိန်ခေါ်လိုက်
သည်။

‘ဟား... ဟား... ဟား၊ အရှူးချိုးပန်းစကားတွေ လျှောက်
ပြောမနေစမ်းနဲ့ မင်းသား၊ အသက်တစ်ချောင်းကို နှစ်မြှာရင်
ကိုယ့်နေရာကိုယ်ပြန်ပါ’

ကွမ်ကျင့်ရီက လျှောင်ပြောရယ်စီမာရင်း အမိန့်ပေးပြောဆို
လိုက်ပြန်သည်။

မင်းသားကလေးက ခေါင်းကို ခါယမ်းပစ်လိုက်ရင်း...

‘ခင်ဗျားတို့ ဆက်ပြီး တိုက်ခိုက်နေမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုချော
ဖုန်းဘက်က ကျုပ်ပါရလိမ့်မယ်’

မုယုံဝါ ခေါ်သထိန်းချုပ်မထားနိုင်တော့ပေ။

သိုင်းမတတ်သော မင်းသားတစ်ပါးက သူတို့အပေါ် ခေ
ကားနေသည်ဟု ထင်မိသဖြင့်...

‘ကိုင်းကွာ...’

‘ဥစ်... ဥစ်... ဥစ်’

ဓားသုံးချွတ်အား မင်းသားလေးက သူ့အလိုလို ရှောင်
တိမ်းမိသွက်သားဖြစ်နေသဖြင့် မုယုံဝါ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
မိသည်။

‘ဟိုင်း...’

‘ကျား...’

‘ယား...’

မုင်တက်ငေးကြောင့်နေစဉ် ချောင်ဖုန်းက အလွန်လျင်မြန်
သော လေပေ့ဓားသိုင်းတက်နှင့် နှစ်ယောက်လုံးအား တိုက်
ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

လူ့ဓာတ် ဓားချွတ်ပါ လေပေ့လှိုင်းထဲ လှင့်စေ့နေသည်ဟု
အင်လိုက်ရသဖြင့် နှစ်ဦးလုံးမှာ တိုက်ကွက် ပျက်သွားပြီး
ကစဉ်ကလျား ဖြစ်သွားတော့သည်။

ချောင်ဖုန်းကိုယ်တိုင်ကရွေ့ဆက်တိုး၍မရနိုင်လောက်အောင်
ပင် တကြမ်း တိုက်ခိုက်နေတော့သည်။

‘ဥစ်... ဥစ်’

‘ဥစ်... ဥစ်’

ဓားချက်လေတိုးသံကား အဆက်မပြတ်ဘဲရှိနေတာ့သည်။
တစ်ချိန်လုံး ခံစစ်နေရာမှ ကာကွယ်နေရသော်လည်း မမျှော်
လင့်ဘဲ ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်မိသဖြင့် တုန်လှုပ်မိသွားကြသည်။

‘ကဲ...မင်းသား ပြေးကြစို့။’

အခွင့်အလမ်းရခိုက်...

တုမ်မင်းသား၏ လက်ကိုဆွဲ၍ တစ်ချိုးစည်း လစ်ပြေးလာ
ခဲ့ရလေတော့သည်။

ထိုသို့မလုပ်၍ မဖြစ်တော့။

မင်းသားကလေးအား ဝဲညာ၍ တိုက်ခိုက်နေလျှင် သူ့
ဘက်မှ ရှုံးနိုင်သွားဖို့ကား စောချာနေပြီ မဟုတ်မပါလား။

ဝမ်မင်းသမီးကလေး စိုးရိမ်စာကြီး ပြေးထွက်လာချိန်
တုမ်မင်းသားလေးနှင့်ရှောင်ဖုန်းတို့က လုံးဝပျောက်ကွယ်သွား
လေတော့သည်။

‘နင် အသုံးကိုမကျဘူး’

မုယုံဝါက ညီမဖြစ်သူအား ဒေါသအရောင်တောက်
သော မျက်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း အပြစ်တင်ပြောဆိုလိုက်

ဝမ်မင်းသမီးအေးက...

‘ကျွန်မလဲ တားမြစ်တာပဲ။ သူ ဒီလိုအတင်းထွက်ပြေးလာ
တာက ကျွန်မအပြစ်မှ မရှိဘဲ’

‘ဖြန်း...’

မုယုံဝါက လက်ဖျားနှင့်တောင် တို့ဖို့စိတ်မကူးသော ညီမ
ဝမ်အား ခုန်းတုံ့ပြန် ပြောဆိုရလေမသားဟူ၍ ရိုက်နှက်လိုက်
မိသည်။

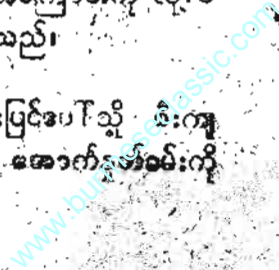
‘နင်ပါးစပ်ပိတ်ထားခမ်း၊ လူ့အစ်ယောက်လုံး လူတ်သွားရ
လေအကဲအောင် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတာ နင့်ဘက်က အထိန်းအသိမ်း
မတတ်လို့ အခုလိုဖြစ်ရတာ သိရဲလား’

လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍ စွပ်စွဲပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဝမ်မင်းသမီးကလေးမှာ နာကြည်းမိသည်။

ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကွက်ကို သူ့အား တုမ်မင်းအား
ခလုက ဝေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း အစ်ကိုဖြစ်သူ မုယုံဝါက
ကိုယ်ထိလက်ရောက် ခတ်ကားသဖြင့် ထိုအကြောင်းကို လုံးဝ
မပြောမိအောင်ပင် ထိန်းချုပ်ထားလိုက်မိသည်။

မျက်ဝန်းအိမ်မှ မျက်ရည်တို့ကို ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျ
မသားရန် ထိန်းရင်း တုန်ဟင်နေသော အောက်နှစ်ခမ်းကို
ပြစ်လှမတတ် ကိုက်ထားလိုက်သည်။

ကွမ်ကျင့်ရီက တွမ်မင်းဆားလေး လွတ်မြောက်သွားသောကြောင့် မောင်နှမနှစ်ယောက်၏ ပဋိပက္ခ အခြေအနေကိုကြည့်ရင်း မည်သို့ရွှေဆက်မည်ကို စဉ်းစားနေမိသည်။

'မင်းသားတော့ လွတ်သွားပြီ ဦးရီးတော် ကွမ်ကျင့်ရီကျယ်တို့ ရွှေဆက်ပြီး ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ'

မယုံဝါက စိုးရိမ်တကြီးပင် မေးမြန်းလိုက်မိသည်။

သူ့ခေါင်းထဲ၌ ဉာဏ်နီညွတ်နက်များ မရှိ၊ ကွမ်ကျင့်ရီဦးနှောက်ကို အသုံးပြု၍ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေရခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

ကွမ်ကျင့်ရီက လက်ကာပြလိုက်ရင်း...

'ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ ဝေဒိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကွက်ကို မရပေမယ့် သိုင်းဘုရင်ဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြားနည်းလမ်းတွေလဲ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်'

'ဗျာ... ဘယ်လို'

ကွမ်ကျင့်ရီပြောဆိုသောစကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမယုံဝါ နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိသလိုပင် ဖြစ်ရပေတော့သည်။

ဝမ်းမင်းသမီးလေးက ကွမ်ကျင့်ရီအပေါ်ယံကြည့်မှမရှိအောင် မျက်လုံးများနှင့် အကဲခတ် ပေးစိုက်ကြည့်နေသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုံဝါက သိုင်းဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်ရန် ရူးသွပ်နေသူမုန်းသိ၍ အရွေးကို တစ်စားကျေးသလို သွေးကြွလာစေရန် မြှောက်ပိုင် ပြောဆို အကြံပေးတတ်သည့် ကွမ်ကျင့်ရီမှာ မိတ်ဆွေကောင်းမဟုတ်ဘဲ မုန်းတီးစက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်ကောင်း တွသုတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ပေမယ့် ကွမ်ကျင့်ရီပြုမူပြောဆိုမှုကို မယုံဝါက ယုံစားနေဆဲ။

'ရှင်းစမ်းပါဦး ဦးရီးတော် ကွမ်ကျင့်ရီ'

'စိရူဘုရင်က သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပပြီး ဆယ်ကရွှေပွဲတစ်ခု ရှိတယ်လေ...

'အဲဒီ သိုင်းပြိုင်ပွဲဟာ မင်းအတွက် မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုပဲပေါ့...'

'မင်းတတ်ထားတဲ့ သိုင်းကျမ်းပေါင်း များစွာကို ခေါင်းစဲက ထုတ်သုံးပြီး အဲဒီပြိုင်ပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင်လို့ အနိုင်ရရှိသွားခဲ့ရင် မင်းဟာ ဘုရင့်သမက်ထစ်ယောက် ဖြစ်လာရမှာပေါ့ကွာ၊ ဟဲ... ဟဲ'

ကွမ်ကျင့်ရီ ပြောဆိုသမျှကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရင်း မယုံဝါက...

'အကယ်၍ ဒီသိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ ထင်ထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်ုပ်က အနိုင်မရဘဲ ရှုံးနိမ့်သွားမယ်ဆိုရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

ဟု မေးလိုက်မိသည်။

ထိုမေးခွန်းက မယုံဝါအတွက် မေးသင့် မေးထိုက်ပေ၏။

၁၄၆ * ရဲမင်းမောင်

မင်း ရှုံးနိမ့်မယ့် အခြေအနေ ရောက်လာရင် မင်းဘက်က
ဝါကိုယ်တိုင် ကူတိုက်ပြီး သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မယ်
မယ့်ဝါ ဒီအတွက် ဘာမှမပူနဲ့

ကွမ်ကျင့်ရီက သူ့ စကားအတွက် ပြောရာတစ်ခုကို ကြိုတင်
ပြင်ဆင်ထားသဖြင့် မယ့်ဝါ တောဝေသွားမိသည်။

ထိုကိစ္စမှာ သူ့ အတွက် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုပင် မဟုတ်ပါ
လား။

အခန်း (၁၂)

သိုင်းဘုရင်ဖြစ်လိုသူ သူ့အတွက် အခွင့်အလမ်းကိုလက်လွှဲ
ဆုံးရှုံး၍ မဖြစ်သေး။

စီရူဘုရင်ဆိုသည်မှာ ထိုနယ်၌ သြဇာအာဏာရှိလှသော
မင်းတစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။

စီရူဘုရင်၏ သမက်သာဖြစ်မည်ဆိုလျှင် သိုင်းလောကသား
များက သူ့ အပေါ်ရိုသေလေးစားစွာ ဆက်ဆံရပေစေတော့မည်။
ကွမ်ကျင့်ရီ၏စကားအပေါ် ယုံစား၍စိတ်ကူးထဲ၌ချွတ်မှင်
ပင် အကောင်အထည်ဖော်လိုက်မိလေသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီက အကြံပြု၍ ခမ်းမင်းသမီးကလေး အနီ၊ ဦး
လျှောက်လာရမ်း....

'လုံးဝမလုပ်နဲ့'

လည်မျိုစားစားနှင့်ထောက်၍ တန်ဆာခံလုပ်၍ခေါ်သွားရန် ကြံရွယ်လိုက်သည်။

'ဟင်... ညီမလေး'

တခက်အတွင်း နားမလည်နိုင်သော အပြုအမူအစစ်ခုအား မမြောမဆိုဘဲ ကွမ်ကျင့်ရီ သုံးသွားသည့်အတွက် မယုံဝံ့အဆီစိတ် ချက်ချင်း ဝင်လာသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးအား တန်ဆာခံလုပ် ခေါ်အောင်ခေါ်သော ကွမ်ကျင့်ရီဓမ္မောမာတ်ဆီ ကိုယ်ဖော့သိုင်းပညာဖြင့် ထေထဲတွင် တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်ကာ လွှားခနဲ ခုန်ချလိုက်တာ....

'ဒါက အာသဘောလဲ ကွမ်ကျင့်ရီ'

'မင်းညီမကို ခဏဖမ်းထားမလို့လေ'

မယုံဝံ့က တိုက်ခိုက်ရန် အဆင့်မြင်ဆင်လိုက်လေသည်။

'ခင်ဗျားက သစ္စာဖောက်တဲ့ သဘောလား'

မယုံဝံ့က ကပျာကယာ ပြောလိုက်လေသည်။

ဆိုအခါ ကွမ်ကျင့်ရီက....

'မင်းက ငါ့ကို အခုထိ နားမလည်နိုင်သေးဘဲကိုး၊ ဝမ်းမင်းသမီးကလေးအပေါ် တွမ်ယီမင်းသားက ဘယ်လောက် စွဲစမ်းတယ်ဆိုတာကို မင်းအသိဆုံးပဲ'

'တွမ်ယီမင်းသားလေး အခုလို ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ကိစ္စမှားမင်းညီမ ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကို ချုပ်ကိုင်ထားမှဖြစ်မယ်.....

'အရူးအမူး စွဲစမ်းနေတဲ့ တွမ်ယီဟာ ဝမ်းမင်းသမီးလေးကြောင့် တစ်နေ့ကျရင် ငါ့ထောင်ချောက်ထဲကို သေချာပေါက်ရောက်လာရမှာပဲလေ'

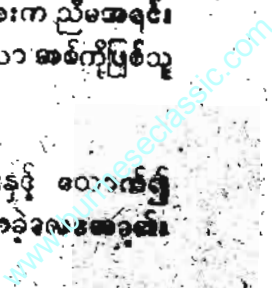
မယုံဝံ့ တောဝဲသွားမိသည်။

'စိတ်ပူမနေစမ်းပါနဲ့ကွား၊ မင်းသား သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ စိတ်ချဆက်ချ လေ့ကျင့်ထားစမ်းပါ၊ မင်းညီမအပေါ် မှဲဘစ်ပေါက်ဖွဲ့နွဲ့စေရပါသွား၊ တွမ်ယီမင်းသားကို ပမ်းမိတာနဲ့ ချစ်ချင်၊ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်မှာပါ၊ ဟဲ...ဟဲ'

မယုံဝံ့တစ်ယောက် ကွမ်ကျင့်ရီ ပြောဆိုအမှုကို လုံးဝ မငြင်းနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေမိသည်။

တန်ဆာခံဖြစ်နေရသောဝမ်းမင်းသမီးကလေးက ညီမအရင်၊ ခေါက်ခေါက်အတွက်ကားကွယ်ပေးခြင်းမရှိသော အစ်ကိုဖြစ်သူအပေါ် ရှင်နာလို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့။

ကွမ်ကျင့်ရီက ဝမ်းမင်းသမီးလေးကို ဓားနှင့် တောက်၍ အန်ဆာခံလုပ်ရင်း စောစောပင်ပင် ထွက်ပြေးလာခဲ့လားအတိုင်း

၁၅၀ * ရဲစင်းဆောင်

ဆစ်ကိုပြစ်ဆွ မယုံခါက သိုင်းဘုရင်မြစ်ဖို့အ တွက်အ
ခေါင်းထဲ ခဉ်းစားရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်အစ်ရုပ်လို ရုပ်စား
ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေး ကံကြမ္မာကိုကား ရှေ့ဆက်၍ မည်
ဖန်လာလေဦးမည်ကို လုံးဝ မသိနိုင်သေးပေ။

အခန်း (၉၃)

'ပျောက်သောသူ ရှာရင်တော့'

စာရှုတ်ပြည်မ...

တုမ်မင်းသားနှင့် ချောင်ပုန်းတို့မှာ မယုံခါလက်တုင်းမှ
လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပြေးလာကတည်းက နှစ်ယောက်မခွဲ
အတူရှိနေခဲ့ကြသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးအတွက် ခံစားနေရသော ဝေဒနာက
တုမ်မီထံ၌ လုံးဝ ဖျောက်မသွားနိုင်ပေ။

'သောက်လေကွာ...ဘာတွေ ခဉ်းစားနေတာလဲ'

ချောင်ပုန်းက မင်းတစ်ရာအောက်ကို ငွေပေးလိုက်မင်း ထွန်
မင်းသားလေးကို ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

နတ်မိမယ် ဝမ်းမင်းသမီးကလေးအကြောင်းကို စဉ်းစားနေ
မိလို့ပါ အစ်ကိုချောင်ဖုန်းရာ၊ အခုအချိန်ဆိုရင် ကျွန်တော်
ကြောင့် သူ့အစ်ကိုနဲ့ ပြဿနာဖြစ်နေမှာဗျ

ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုလိုက်သောကြောင့် ချောင်ဖုန်းက ပြုံး
လိုက်လေသည်။

သူကိုယ်တိုင်လည်း နှလုံးသား၌ ခံစားချက် မရှိပါဘူးဟု
မခံကြညာရဲသေး။

အာကျုဆိုသော မိန်းကလေးအတွက် ကြေကွဲနေရသော
ကိုစွမှာ ပုဂ္ဂဒနားနွားပင် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကို သူ့အစ်ကို မယုံဝါ ရှိနေသရွေ့
မင်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ သဘောတူနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ရင် မေ့
ပစ်လိုက်စမ်းပါကွာ

ပန်းတစ်ရာ အရက်ကို မင်းသားလေးကလည်း လည်ချောင်း
ထဲ ပူခနဲ ဖြစ်သွားအောင် မျှောချလိုက်သည်။

ပြီးမှ...

ဒီလိုစွဲက မလွယ်ဘူး အစ်ကို၊ ဝမ်းမင်းသမီးလေးနဲ့ ကျွန်
တော်ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖွင့်ဘဒပြာကြပေမယ့်
မေတ္တာရှိနေကြတာတော့ အမှန်ပဲ၊ သူဟာ ကျွန်တော် အဖက်
ကို အကြိမ်ကြိမ် ကပ်ဆင်ခဲ့ဖူးတယ်လေ

ချောင်ဖုန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

တူမမင်းသားလေးက သူ့အစ်ကိုအသက်ဝယ်ရွယ်သူဖြစ်နေ၍
အချစ်ရေးကိုစွဲ၍ ရွှေဆန်းတင်ရှာပေးလိမ့်မည်။

ခါဆိုလဲ ဝမ်းမင်းသမီးကလေး အကြောင်းကို စုံစမ်းပြီး
သူ့အစ်ကို မယုံဝါ မရှိတုန်း ခိုးပြေးကြသားပေါ့ကွာ၊ ကိုင်း...
ညဉ့်နက်လှပြီ အိပ်အတာ့

ချောင်ဖုန်းကိုယ်တိုင် စာနာမှုအစ်ချပြင် တူမမင်းသားလေး
ကိုစွအား ပြေသိမ်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

သူတို့ဘဝလမ်းခရီးက ကြမ်းတမ်းလွန်းလှသည်။

ရွှေဆက်၍ မည်သို့သောအခက်အခဲများနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့
ရဦးမည်ကို မသိနိုင်သေး။

နေရောင်က လမ်းပေါ်သို့ စူးရှစွာ ကျရောက်လာလေ၏။

တူမမင်းသားလေးနှင့် ချောင်ဖုန်းမှာ ခရီးထွက်လာရင်း
ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့အရောက်...

ဟိုမှာ ကွမ်ကျွင့်ရီနဲ့ ဝမ်းမင်းသမီးလေး

မင်းသားက လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်အား မြင်မသွားစေရန် အသေကွယ်နေ
လိုက်မိသည်။

'တစ်နေ့စော့ ထူးခြားတာ နေမှန်ပဲ'

ချောင်ပုန်းက လေးနက်စွာ စဉ်းစားရင်း မြောဆိုလိုက်၏။

'ကျွန်တော် အခြေအနေကို လိုက်ချောင်းကြည့်ပြီး စုံစမ်းရင် စောင့်မယ်'

မင်းသားလေးက စိတ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေမှန်း ချောင်ပုန်း နားလည်မိသည်။

'အေး...ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းကို သူတို့ လုံးဝ မြင်မသွားစေခဲ့နော်၊ ကွမ်ကျင့်ရီက ဉာဏ်များတယ် သိသား'

ချောင်ပုန်းက စိတ်မချနိုင်သဖြင့် မင်းသားလေးကို ဗုဒ္ဓဘေဇာရီမှာ မှာလိုက်မိသည်။

'ကျွန်တော် ယတုက် စိတ်ချပဲ၊ အစ်ကို'

မင်းသားလေးက ပြောဆိုရင်း ထခင်းဆိုင်အနားသို့ ကပ်လာပေးတော့သည်။

* * *

ထမင်းဆိုင်ထဲ၌ လူရွှင်းနေသည်။
မကျွတ်စားပူပိုင်း တစ်ခုရေ၌ ကွမ်ကျင့်ရီနှင့် မင်းသားလေးတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

မင်းသမီးကလေး မျက်နှာမှာ ရွှင်လန်းတက်ကြွမှု မရှိဘဲ ညို၊ ငယ်နေကြောင်းကို သတိထားမိသည်။

'စားလေ...စားဖြစ်နေဟင်္တေ'

'ကျွန်မ မစားချင်ဘူး'

ဝမ်မင်းသမီးကလေးက ဆန့်ကျင်ပြောဆိုလိုက်မိလေသည်။

'ဟာလဲ၊ ငါ့ကို အာခံတဲ့သဘောလား'

အစ်ကိုကလေးက လေးသိပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် မေးမြန်းပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဝမ်မင်းသမီးကလေးက တုံ့ပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေမိသည်။

မင်းသားလေးက ထိုမြင်ကွင်းကို ချောင်းကြည့်နေရာမှ ကျားမလိုအားမရဖြစ်ပြီး ရှေ့ဆက်တိုးလာသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက မမြင်မိကြပေ။

ကွမ်ကျင့်ရီက ခက်ထန်မာကျောသော မျက်နှာနှင့် ကြည့်ရင်း...

'မင်းသားကို အထိ မတွေ့သေးဘူး၊ အကယ်လိုမျိုး တွစ်မင်းသားကို မတွေ့နိုင်သောဘူးဆိုရင် မင်းကို ဝါက ပေဖော်ငယ်အဖြစ် သိမ်းပိုက်ဖို့ပဲ စောင့်မိတော့မယ်'

နှုတ်လည်း မးစာင့်ဘဲ ရိုင်းစိုင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာသော ကွမ်ကျင့်ရီ၏ စကားကြောင့် မျက်နှာပေါ်၌ ရှက်သွေးများ ပြန့်ခဲနေ တသွားမိလေသည်။

အကြပ်ကပ်စက်ယုတ်မာလှသော ကွမ်ကျင့်ရီလက်ထဲ၌ သူ့ ဘဝမှာ တစ်မင်းသားကလေးတို့သွား မတွေ့ခဲ့လျှင် ရေတီမိနစ်ရ ပေစော့မည်။

မင်းသားကလေးက ပြောဆိုနေသည့် ထိုစကားသံအား ကြားလိုက်မိသဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိသည်။

အန္တရာယ်ကြား၌ မင်းသမီးကလေး ရောက်ရှိနေသည်ကို သိရှိသော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်က သိုင်းမတတ်သဖြင့် အဖီတင်ဖို့ မလွယ်လှသေး။

အချိန်အခါမသင့်ဘဲ ကယ်တင်လျှင် ပို၍ စုက္ခရောက်သွား နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့်...

စိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရလေတော့၏။

'သူ့ထို စိဉ့်နယ်က သိုင်းပြိုင်ပွဲတို့ သွားရောက်ဖို့ ပြောနေ ကြတယ် အစ်ကိုချောင်ဖုန်း'

ထမင်းဆိုင်ထဲ နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေကြသည့် စကားကို ကြားလာသည့်အတိုင်း ပြောဆိုဖို့မိလေသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီမှာ သူ့အတွက် ကလေးစားချေရန် အဓိကထား ထော သိုင်းသမားအစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

'ဒီအတိုင်းဆိုရင် ပြဿနာ ငွှပ်ထွေးလာအောင် မင်းသမီး ကလေးကို ဇနီးဆာခံ လုပ်ထားတာပဲ မင်းသား'

ချောင်ဖုန်းက တိကျသေချာသော ထင်မြင်ချက်အစ်ခုကို ပေးလိုက်လေသည်။

'ဘယ်လိုလုပ်မလဲ အစ်ကိုချောင်ဖုန်း၊ မြေခွေးကြီးလက်ထဲ က မင်းသမီးကလေးကို ဘယ်လိုကယ်ကြမလဲ'

'ဒီအတူဘဲ ဘာမှမပူနဲ့ မင်းသား၊ မင်းသမီးကလေးကို ကယ် တင်ဖို့အတွက် စိဉ့်နယ်ကို တိုနှစ်ယောက် လိုက်သွားကြမယ်'

မင်းသားကလေးမှာ ချောင်ဖုန်း၏ စကားကြောင့် စိဉ့် ကျေနပ်မှုအစ်ခုကို ရရှိသွားလေတော့သည်။

ကျင့်ဟို ကား ခန္ဓာကိုယ် ဝေဖန်ခြင်းနှင့် ကတုံးကို ပြောပြ
အောင်တုံးထားသူ ဖြစ်သည်။

အလွန်သန့်မာလှသူဖြစ်ပြီး တော်တန်ရုံသိုင်းသမားက သူ့
အား တိုက်ခိုက်၍ မရနိုင်ပေ။

သူ၏ခေါင်းက သံမဏိလို မာကျောလှသည်။ သူနှင့် တိုက်
ခိုက်ရသူမှာ လူ့ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်နှင့် သတ်ပုတ်တိုက်ခိုက်
ရသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေမိ၏။

အခန်း (၁၄)
‘စိရုနယ်မှ သိုင်းပြိုင်ပွဲ’

စိရုနယ်မြေ...
တိပက်နယ်နှင့် နယ်နိမိတ်စည်း ပိုင်းခြားမှုရှိသော နယ်မြေ
ဖြစ်၏။
စိရုဘုရင်၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲရှိသဖြင့် စိတ်ဝင်စားသော သိုင်း
သမားများ အဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်ရှိလာကြသည်။
ခက်နေသည်က...
စိရုနယ်သို့ မဝင်ရောက်မီ နယ်နိမိတ်စည်း၌ အဟန့်အတား
ဖြစ်စေသော လူ့ဘီလူးကြီး ကျင့်ဟို ၏ အနှောင့်အယှက်
ကြောင့်ပင် ဖြစ်လာတော့သည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ သိုင်းသမားများ ရောက်ရှိလာမည်ကိုသိ၍
သူ့ကိုယ်တိုင်က နယ်နိမိတ်စည်း၌ လူ့ဘီလူး တစ်ကောင်လို
စောင့်ကြပ် စိန်ခေါ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

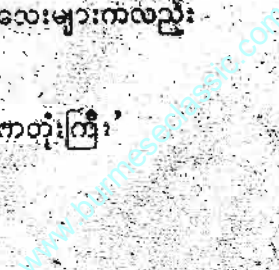
‘ဟိဟိ...ခါ အယ်လဲ’

နယ်နိမိတ်စည်းကိုကျော်လာသော သိုင်းသမားသုံးယောက်
အား အခြောက်တိုက် ဟောက်လိုက်သည်။

ပြိုင်ပွဲသို့ရောက်လာသော သိုင်းသမားကလေးများကလည်း
သွေးကြဲသလို ဖြစ်နေမိ၍...

‘ဘယ်သူ့အသွား ခပ်ဗျားအဝူမပါဘူး ကတုံးကြီး’

ရင့်သီးစွာပင် တုံ့ပြန်လိုက်၏။

'အောင်မာ... မလောက်လေး မလောက်စွာ ကောင်လေး
တွေကများ ငါ့ကို အာခံလို့၊ ဒီနယ်နိမိတ်ကို ကျော်ချင်ရင်
မင်းတို့ ငါ့ကို အနိုင်တိုက်ပြီ၊ မှ သွားရလိမ့်မယ်'

သိုင်းသမားကလေးသုံးယောက်က မကျေမချမ်း ကြည့်လိုက်ရင်း...

'ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို စိန်ခေါ်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်စွာ'

'အေး... ဟုတ်တယ်'

လူ့ဘီလူးကြီးကွင်ယိုက ပြတ်ပြတ်သားသားပင် ပြောဆို
လိုက်လေတော့သည်။

နိုင်ထတ်စီးနင်း ပြောဆိုသော လူ့ဘီလူးကြီးကို သူတို့
သုံးယောက်စလုံးက ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်
ကြ၏။

ကတိုးကြီးက သိုင်းသမားကလေးများအား လူ့ရာမသွင်း
ဆည့်သဘောနှင့် ဂရုမစိုက်သလို အမူအရာမျိုး ရှိနေလေသည်။

'က... မင်းတို့ တိုက်ချင်တိုက်တော့၊ ငါ စောင့်နေရတာ
အချိန်ကုန်တယ်'

သိုင်းသမားကလေးသုံးယောက်အား အထင်အမြင်သေးစွာ
ပြောဆိုရင်းဖြင့် ဝေါသစိတ်ကို ဆွပေးလိုက်လေတော့သည်။

'ဟား...'

'ဟိုင်း...'

'ရွမ်း...'

'ဝှစ်... ဝှစ်'

သိုင်းသမားကလေးသုံးယောက်က တစ်ပြိုင်နက် တိုက်ခိုက်
လေသည်။

သို့သော်...

ခန္ဓာကိုယ်က လေးလံမည်ဟု ထင်ရသော်လည်း လူ့ဘီလူး
ကြီးမှာ အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် သွက်လက်ပေါ့
မီးစွာဖြင့် ရှောင်တိမ်းပြုလိုက်သည်။

x x x

'ဟား... ဟား... ဟား၊ ထိုအောင်ခတ်ကြလေကွာ၊ ဟား...
ဟား... ဟား'

တိုက်ခိုက်နေသော သိုင်းသမားကလေးများအား ကျောင်
ပြောင် မှယ်မောပစ်လိုက်၏။

ရှောင်ကွက်များက ပီရိစေသပ်လွန်းလှသည် မဟုတ်ပါ
လား။

သိုင်းပြိုင်ပွဲစရောက်မီကပင် အစမ်းဆပ်ခံနေရသဖြင့် သိုင်း
သမားသုံးဦးမှာ လွန်စွာ မောဟိုက် ပင်ပန်းနေသည်။

တိုက်ခိုက်မှုအား အရှိန်မြင့်လိုက်သော်လည်း ထူးခြားမှု မရှိသလိုပင် ဖြစ်နေပုံကြုံတွေ့သည်။

'ဟိုင်း...'

'ဝိုး...'

'ဝစ်...ဝစ်'

'ဝိုး...'

'ဝိုး...'

သိုင်းကွက်များကို ကျိတ်စယ်ကစားသလိုပင် ကြည့်ရှု ရှောင် တိမ်းလိုက်ရင်း ခဲစစ်အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နေသည်။

ထို့နောက် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို စောင့်ရှုရန် ရည်ရွယ်လိုက် ကာ...

'က...ငါတိုက်ပြီ'

ပြောပြောဆိုဆိုပင်...

လူတိလူကြီးမှာ တဆားဝင် စကြည့်လိုက်ရင်း သိုင်းကွက် ကို စတင်လိုက်၏။

'ဟား...'

'ဟဟ...'

'ဝိုး...'

'ဝစ်...'

ယခု ထူ ထုတ်သုံးလိုက်သော သိုင်းကွက်မှာ အစွမ်းထက် မြက်ထုသော မုန်တိုင်းငှက် သိုင်းကွက်ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

အလွန်ပြင်းထန်သော သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြု တိုက်ခိုက် လိုက်သဖြင့် များစွာ တုန်လှုပ်သွားမိခဲ့တော့သည်။

အစွမ်းထက်သော မုန်တိုင်းငှက် သိုင်းကွက်အား မနည်း၊ ခရွှင်တိမ်းနေရသေးသည်။

'ဝုန်း...'

'ဝုန်း...'

'အင်း...'

'ဘား...'

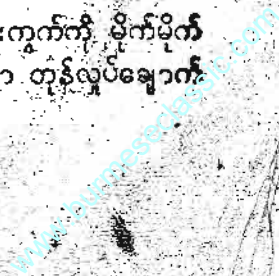
'တိုး...'

စာမိတ်ပြင်နက်အည်း တိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်နေကြသော သိုင်း သမားသုံးယောက်စလုံး အဝေးသို့ လှင့်စဉ်သွားခံစားတော့၏။

ထိုအခါ...

ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်လွန်းလှသည့် သိုင်းကွက်ကို မိုက်မိုက် ကန်းကန်း အသုံးပြုလိုက်သဖြင့် အားလုံးမှာ တုန်လှုပ်ချောက် ချားသွားကြလေတော့သည်။

'လာလေကွာ... ရှေ့တိုးခဲ့ကြသေး'

အားလုံးမှာ နယ်နိမိတ်မဲ့ပြီးကြောင်းတစ်ဖက်၌ ရှိနေသော
ကတုံးနှင့် လူ့ဘီလူးကြီးအား မျက်နှာကိုပင် စေ့စေ့မကြည့်
ရဲတဲ့ တစ်ချိုးတည်း လစ်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ဟား...ဟား...ဟား၊ သတ္တိခဲတွေပဲ၊ ခါနဲ့မျှား စီရူနိုင်
သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ဝင်ပြိုင်ဖို့ ရောက်လာကြတယ်ဆိုတော့ အံ့ပါရဲ့
ကွာ'

ထိုသို့...

လူ့ဘီလူးကြီးက သဘောကျစွာ ရယ်မောပြီး နယ်နိမိတ်
စည်းတစ်ဖက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

စီရူနယ်သို့ ရောက်ရှိလာကြသူတိုင်း လူ့ဘီလူးကြီးအား
မကျော်လွန်နိုင်ဘဲ ထိုနယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခွင့် မရနိုင်ကြတော့
ပါချေ။

လိပ်ကြူးမှာ စီရူနယ် သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ခန္ဓာကိုယ်က သိုင်းသမားစာစ်ယောက်လိုပင် တောင်တင်း
ခိုင်မာမှုရှိသည်။

ယောက်ျားပီသသော မျက်နှာဖြင့် ရွတ်တည်တည်နေတတ်သူ
စာစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က မဟုတ်မခံစိတ်ဓာတ် ရှိသည်။

တစ်ကျွမ်းထားသော အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာဖြင့် မတူဘူး
မှန်သမျှကို လိုက်လံရှင်းလင်းရင်း ဘဝသက်တမ်း သုံးပုံတစ်ပုံ
ကို ကုန်ဆုံးသွားစေခဲ့သည်။

စီရူနယ်က သိုင်းပြိုင်ပွဲကို သူ့ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်တစားရှိခဲ့
သည်။

စီရူတုရင်၏သမက် ဖြစ်ချင်လို့တော့ မဟုတ်ပေ။

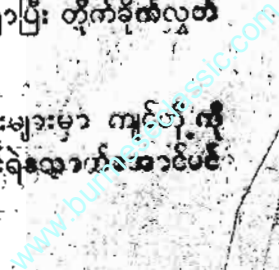
သိုင်းပညာရှင်ချင်း ပလွယ်ရင်း ရရှိလာသော အနိုင်အရှုံး
တစ်ခုက သိုင်းသမားတစ်ဦးအတွက် လုံးစ အန်ဖိုးမဖြုတ်နိုင်
သော အရာပင်ဖြစ်ကြောင်း လိပ်ကြူး သိရှိထားသည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ မည်သည့်သိုင်းသမားများအရာ၏
လာလေမလဲဟု သူ့အနေနှင့် စိတ်ဝင်တစားရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်
လေတော့သည်။

* * *

နယ်နိမိတ်စည်းပေါ်၌ လူ့ဘီလူးကြီး ကျင်ဟိုက် သိုင်း
ပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်ရှိလာသူများကို ပြဿနာရှာပြီး တိုက်ခိုက်လွှတ်
နေဆဲဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇော်တန်ရုံ သိုင်းသမားများမှာ ကျင်ဟိုက်
မကျော်လွှားနိုင်ဘဲ စီရူမြို့တွင်းသို့ မဝင်ရဲသောအခါအောင်ပင်
ဖြစ်နေမိကြသည်။

ချောင်းဖုန်းနှင့် တွပ်မင်းသားလေးကတစ်ဖက်၊ လိပ်ကြူးက
တစ်ဖက် နယ်နိမိတ်စဉ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေ၏။
လူ့ဘီလူးကြီးကျင်ဟိုက ဝန်းခန့် ရောက်ရှိလာသည်။
မင်းတို့ အယ်လဲ၊ ငါ့ကိုနိုင်အောင် တိုက်ခိုက်ပြီးမှ စိရူဗြိ
ထဲကို ဝင်လို့ရမယ်ဆိုတာ နားမလည်ဘူးလား။

ပြောင်နေသော ကတုံးကြီးကို ပုတ်သပ်ရင်း မိုက်တီခိုက်
ကန်းမင် စိန်ခေါ်လိုက်၏။

ထိုစကား ကြားလိုက်ရသဖြင့်...
ချောင်းဖုန်းက ဒေါသထွက်သလိုနှင့်...
'ဪ... အဲဒီလိုလား၊ နောင်ကြီးကို တိုက်ခိုက်ပြီးမှ သွား
ရမှာပေါ့နော်'

ဤသို့ စိချေမင် ပြောလိုက်လေရာ...
သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဒေါသရွေ့ထားလျှင် မှား
တတ်သည်ကို သဘောပေါက်မိသဖြင့် လူ့ဘီလူးကြီး ကျင်ဟို
အား အေးအေးစားစားပင် တုံ့ပြန်စေးလိုက်၏။

'ဟဟဟယ်၊ မင်းတို့ ငါ့ကို နိုင်အောင်တိုက်ပြီးရင် သွား
နိမ့်ပြီ'

ကျင်ဟိုက ပွဲတိုင်းကျော် အနိုင်ရရှိထားသူတစ်ယောက်
ဖြစ်နေ၍ လေသံကို အထက်စီးမှ ပြောဆိုနိုင်သပင် ဖြစ်သည်။
လိပ်ကြူးက ကတုံးနှင့်ကျင်ဟို ကိုကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်မိ၏။
သူ အပြောက လှောင်ပြောင်သော အပြုံးပင် ဖြစ်၏။
လွန်စွာ အမိပွယ်ရှိသော အပြုံးပင် ဖြစ်လေသည်။

'နောင်ကြီးကလဲဗျာ... မတော်စာဆယ်မိုက်မိကုန်ရင် မလွယ်
ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့က စိရူဗြေရဲ့ ယိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ရမယ့် ဘုရင့်
သမက်လောင်းကလေးတွေလေ၊ ဒီတော့ တခြား နည်းလမ်း
လေးတစ်ခုလောက် စဉ်းစားပါလားဗျာ'

ချောင်းဖုန်းက ကြောက်လန့် ထုန်လှုပ်၍ ရင်မဆိုင်ပုံဆော
လေသံဖြင့် ပြောဆိုလိုက်၏။

'တော့ကောင်... စကားမများနဲ့ သတ္တိမရှိရင် ဝါးစင်ပိတ်ပြီး
ပြန်သွားလိမ့်'

'ကိုင်း... ဒါဖြင့် တစ်ပွဲတစ်လမ်း စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့ဗျာ'

ချောင်းဖုန်းက တွပ်မင်းသားလေးအား ပွဲကြည့်ပရိသတ်
အနေဖြင့် ထားလိုက်ရင်း လူ့ဘီလူးကြီးကျင်ဟို အား လူ့ချင်း
ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်လေတော့သည်။

'ယား...'

ချောင်းဖုန်းက စက်နက်လုံးဝထုတ်သုံးဘဲသံမဏိလက်ဝါး
ရိုက်သိုင်းကွက်အား အကွက်စီတုတ်ထဲသုံး၍ စတင်တိုက်ခိုက်
လိုက်လေတော့သည်။

ကျင်ဟိုက ဝဝပြုပြုခန္ဓာကိုယ်ကြီးပေါ်သို့ သံမဏိထက်ဝါး
ဆက်ဆောက်မှု မရှိစေရန် သေသပ်စွာ ကာကွယ်နေရသည်။

'ဝန်း--'

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော လက်ဝါးရိုက်သံ ကြီးနှင့် အတူ ကမ္ဘာမိုးပြိုသိုင်းကွက်အား စတင်သုံးရန် ပြင်ဆင်လိုက်လေတော့သည်။

ဆင်ကြီးတစ်ကောင် မှန်ယိုသကဲ့သို့ပင် ကမ္ဘာမိုးပြိုလက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လိပ်ကြူး ကြည့်နေရင်း သတ္တိရှိစွာ တိုက် ခိုက် နေသော ချောင်ဖုန်း၊ ခံလိုက်မှုမှာကို စိုးရိမ်မိသဖြင့် စိတ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာမိသည်။

'ဟေ့--သတိထား၊ မြေကြီးပေါ် လှိမ့်ချလိုက် လှိမ့်ချလိုက်'

'ဝန်း--'

လိပ်ကြူးက အော်ဟစ် သတိပေးလိုက်သဖြင့် ချောင်ဖုန်း မြေကြီးပေါ်သို့ လှိမ့်အချ မဆင်မှတ်ထားသော ကမ္ဘာမိုးပြိုလက်ဝါးကြီးက ဝန်းခနဲ ဖြစ်သန်းသွားလေသည်။

ပုတ်ကာသီကာလေးပင် လှစ်မြောက်သွားလေ တော့၏။ ကျင်ဟို၏ မျက်လုံးကြီးမှာ မီးတောက်မီးခဲပမာ နီရဲလာသည်။

အော်ဟစ် ပြောဆိုလိုက်သော လိပ်ကြူးထံသို့ ရက်စိတ်ကြမ်းကြုတ်စွာ ကြည့်ရှုလိုက်ရင်း--

'ဘေးက အော်မနေနဲ့၊ စည်းဝိုင်းထဲကို သတ္တိရှိခင် မင်းပါ ဝန်လာခဲ'

'သိပ်ကြိုက်သွားပြီဗျ'

လိပ်ကြူးအနေနှင့် မည်သည့် ကြမ်းတမ်း ရက်စက်သော သိုင်းသမားကိုဖြစ်စေ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ဝန်မလေးတတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်--

ဘေးကကြည့်ရှုနေလို့ အားမရဘဲ ကိုယ်တိုင်တိုက်ခိုက်ရန် စင်ရောက်လာခဲ့သည်။

လိပ်ကြူးနှင့် ချောင်ဖုန်းက တစ်ဖက်။

ကျင်ဟို က တစ်ဖက်။

တွမ်မင်းသားလေးနှင့် ကြည့်ရှုနေသူတချို့က ပဲ့ ကြည့်ပရိသတ်ပင် ဖြစ်နေကြသည်။

သန့်မာဖျတ်လတ်မှုနှင့် သိုင်းပညာမှာ အဆင့်မြင့်မားလှသော လူ့ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်နှင့် ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်မျှပင် မမက်ဖူးခဲ့သဖြင့် သူတို့အတွက် ရင်ခွန်စရာ စွန့်စားခန်းတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

ချောင်ဖုန်းနှင့် လိပ်ကြူးကား အတူတူအကြံ နည်းသော လူဝတ်သိုင်းသမားကလေးများပင် ဖြစ်ကြသည်။

မာန်မာန်တရား ရှိထားသူများဖြစ်ကြ၍ ကျင်ဟို အပေါ်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်မိသော်လည်း လှည့်နှစ်ဦးပေါင်းစည်းညီညွတ်မှ အနိုင်ရရှိမည်ကို နားလည်ပါကြသည်။

၁၅၀ * ရဲဝင်းထောင်

သိုင်းဆမားဟူသည် ရင်ဆိုင်ရမည့်ကိစ္စအား ရှောင်လှဲသွား
ရာ အကြောင်းမရှိ၊ သူတို့နှစ်ဦး ပူးပေါင်း တိုက်ခိုက်မှု၌
အပေးအယူမျှတမှု ရှိမှသာလျှင် အနိုင်ရမည် မဟုတ်ပါလား။
အားလုံးက စိန်ခေါ်ပွဲသို့ ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ကြည့်နေမိ
ကြလေသည်။

အခန်း (၁၅)

'ဟား...'

'ခြမ်း...ခြမ်း'

'ထန်...ထန်'

လက်ခါးခိုက်သံကား ထူးထူးခြားခြားမင် အသံ ကဲ့၍
ထွက်လာလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးအားထပ်လှန်လိုက်ခြင်းမင်ဖြစ်ကြောင်းနားထောင်
လိုက်မိသည်။

နှစ်ဦးလုံးက ကမ္ဘာမီးပြိုသက်ခါးခိုက် သိုင်းကွက်ဖြင့်
တိုက်ခိုက်သည့်အခါတိုင်း ပျံ့လွှားငှက်ကလေးများလို လွှားခနဲ
တစ်ယောက်တစ်နေရာစီ ခွဲထွက်လိက်ကြပြီး...

ချွန်ချင်းပင် နှစ်ယောက်သား ပြန်လည် ဆုံမိလိုက်ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်အား ကျင်ဟိုကကြည့်ရင်း မျက်စိမနောက်လာသလိုပင် ဖြစ်မိသည်။

ချောင်ဖုန်းနှင့် လိပ်ကြူးမှာ တစ်ယောက်နှင့် နှစ်ယောက် ပြောဆိုတိုင်ပင်ချိန်မရဘဲ အညောအကြံအရပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်မှု တစ်ခုကို အပေးအယူ လုပ်ထားလေသည်။

အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ခံကောင်းလှသည့် တိုက်ကွက်ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်ပခုံးပေါ်တစ်ယောက်အတက်၍ ကျင်ဟို အား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ချေ့ သို့ တိုးလာခဲ့သည်။

ဟိုင်း.....

ပခုံးပေါ်တက်နေသော ချောင်ဖုန်းမှာ မြေပြင်သို့ ခုန်ချ၍ လှိမ်ကာ တိုက်ခိုက်ပြီး လိပ်ကြူး၏ လွှားခနဲခုန်၍ ဝဲပျံတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဖြောင်း.....

အင်.....

ပြင်းထန်လွန်းလှသော ကန်ချက်ကြောင့် ကျင်ဟို ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

ဒေါသထွက်လာသဖြင့် ကျင်ဟိုက မရမ်းပတာ တိုက်ခိုက်လေလေသည်။

ယား.....

ပုန်း.....

အား.....

အင်.....

ကတိုးပြောင်ပြောင်အား ချောင်ဖုန်းက သံမဏိလက်ဝါး ရိုက်ချက်နှင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ကျင်ဟို မူးစေသွားတော့သည်။

အခနအထား လုံးဝမမှန်တော့ဘဲ ခယိမ်းခယိုင်ဖြစ်စပြုလာသည်။

လိပ်ကြူးက အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ရတုန်းရခိုက် ရင်ခသို့ လွှားခနဲ ခုန်ကန်၍ တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်သေတော့သည်။

ကျင်ဟို လုံးဝမထနိုင်တော့။

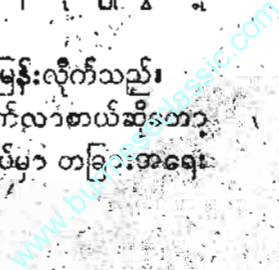
ထိုပွဲ၌ သူတို့နှစ်ယောက် ပူးပေါင်း၍ သိုင်းစွမ်းရည်ပြတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် နယ်နိမိတ်မျဉ်းကြောင်းပေါ် ဗိုလ်ကျနေသော ကျင်ဟိုမှာ နှလုံးမထနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

လိပ်ကြူးနှင့် ချောင်ဖုန်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ခပ်မင်ရင်းခိုးသော သိုင်းညီအစ်ကိုများအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ကြသည်။

အခုဆို ကျင်ဟို ဝိနည်းထဲကျလွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖြတ်သန်းနိုင်ပြီပေါ့။ ခါနဲ့ ခင်ဗျားကကော့ စီရူနယ်ကို သိုင်းပြိုင်စွဲဝင်ဖို့ ရောက်လာတာလား။

လိပ်ကြူးက ရိုသားပွင့်လင်းစွာ မေးမြန်းလိုက်သည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပနေတဲ့အချိန်မှ ရောက်လာတယ်ဆိုတာ ဖီလိုပဲ ထင်ကြမှာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မှာ တခြားအရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စလေးတွေ ရှိပါသေးတယ်.....

၁၇၄ x ရဲစမ်းအောင်

'စိရူဘုရင်ရဲ့ သိုင်းပြိုင်ပွဲကို စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ ရောက်သော
ထာအာတော့ မဟုတ်ပါဘူး'

ပွင့်လင်းမှုနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရင်း စိရူမြို့စွန်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြ
လေတော့သည်။

အခန်း (၁၆)

'စိရူဘုရင်၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲ'

ဖိတ်ကြားထားသော သိုင်းခေမာက ဆားများ စုံညီစွာ
ရောက်ရှိနေသည်။

ဘုရင့်သမက်လောင်းရွေးပွဲဖြစ်၍ အထူးပင် စိတ်ဝင်စားကြ
သည့်အပြင် သိုင်းပညာဖလှယ်ရန်အတွက် သိုင်းခေလာကသား
များ စုဝေးရာ နေရာထက်ပို၍ ဖြစ်နေပြန်သည်။

ထိုပွဲ၌ ကွမ်ကျင့်ရီနှင့် ဝမ်မင်းသမီးကလေး ရောက်ရှိနေ
လေသည်။

မယုံဝါတစ်ယောက်မှာ ကွမ်ကျင့်ရီ၏ မြှောက်ပင်ပေးမှု
ကြောင့် ဘုရင့်သမက်လောင်း ဖြစ်လာရေးအတွက် ပွဲဘိုင်း
ကျော် အနိုင်ရနေသည်။

မုယုံဝါကား သိုင်းကျမ်းအားလုံးကို ကြေညက်သူဖြစ်၍ သူ့အား ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက် အနိုင်ယူမည့်လူ မပေါ်ပေါက်ဘဲ ရှိနေပေမယ့် သိုင်းလောကသားအားလုံးက ဆိုပွဲ၌ မုယုံဝါသာ ဘုရင့်ဆမက် ဖြစ်သွားလိမ့်မည်ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်ထားကြ၏။

မုယုံဝါက သူ့အပေါ် စီဇူဘုရင်ကိုယ်တိုင် အားကိုးတကြီး ရှိနေသည်ကို စိတ်ထဲ၌ ကျေနပ်နေမိလေသည်။ သူ့လိုသိုင်းသမားမျိုး စီရိုမြို့၌ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ဘဝင်မြင် ရှေးသွပ်နေမိသည်။

ဆုပ်လည်းစူး၊ စားလည်းရှူး ဖြစ်ရသူကား ဝမ်းဓင်းသမီး လေးပစ် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ...

မုယုံဝါသာ ဘုရင့်ဆမက် ဖြစ်သွားလျှင် သိုင်းလောက အတွက် ကောင်းသော အလားအလာတစ်ခု ဖြစ်မလာနိုင်ဘဲ ဆိုးကျိုးများသာ ဆက်တိုက်ပေါ်ပေါက်လာတော့မည်ကို သိရှိ ထားသဖြင့် ပို၍ စိုးရိမ်နေရသည်။

ယခုလောလောဆယ် အခြေအနေအရ ပွဲကြည့်ပရိသတ် ထဲ၌ သူမကိုယ်တိုင်ပင် ကွမ်ကျင့်ရီ၏ တန်ဆာခံတစ်ယောက် အဖြစ် ရောက်ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော့။

ညီမတစ်ယောက်လုံး တန်ဆာခံ ဖြစ်နေရသောကိစ္စ အား ဥပေက္ခာပြုရင်း ပြိုင်ပွဲ၌ ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ရပို့အတွက်သာ အတ္တ အကြီးမားဆုံး လှုပ်ရှားနေသူ အစ်ကိုမုယုံဝါကို ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲ၌ နာကြည်းစွာ ခံစားရသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီကား...

မင်းသမီးကလေးအား သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ လူများ ရှုပ်ထွေးစွာ ရှိအတ်သောနေရာသို့ ခေါ်လာသော်လည်း တစ်စက်တစ်လေးမှ မျက်ခြည်ပြတ်မခံ အလွတ်မပေးဘဲ ထိန်းချုပ်ထားသဖြင့် အရုပ် ကလေးတစ်ရုပ်ပမာ ဖြစ်နေမိလေတော့သည်။

'ဝီပွဲမှာ မုယုံဝါ အနိုင်ရခဲ့ရင်အော့ မင်း ဝင်္ဂလည်ပြီလို့ မှတ်လိုက်စမတော့၊ မင်းအစ်ကို ရှုံးသွားရင် မင်းကိုပါ သိမ်းရ လိမ့်မယ်'

ကွမ်ကျင့်ရီက သူ့ဘက်က လုံးဝအရှုံးမရှိအောင် ကာကွယ် ထားနိုင်သူတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်မင်းသားလေးထံမှ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းကို သူ အလိုရှိနေသည်။

မင်းသားလေးက သူမအပေါ်စွဲလမ်းနေသူဖြစ်၍ ကွမ်ကျင့် ရီလတ်တွင်း သက်ဆင်းရောက်ရှိနေမှန်းသိလျှင် ဇာန်နည်းနည်း နှင့် သရောက်လာပေတော့မည်။

ထိုအချိန်အခါကိုသာ ကွမ်ကျင့်ရီ မျှော်လင့်နေမိသည်။ သူ့ လိုချင်သော ဝရဇိန်ဇက်နက်ခြောက်သွယ် သိုင်းကျမ်းကိုသာ ရရှိခဲ့လျှင် မုယုံဝါကိုပင် သစ္စာဖောက်၍ တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူရန် အထိ စဉ်းစားထားသည်။

သို့ပေမယ့်...

ပြိုင်ပွဲက အနိုင်အရှုံး အဆုံးအဖြတ်ပေး၍ မရနိုင်ပေးပါ
ချေ

အကယ်၍သာ...

မယုံဝါ အနိုင်ရရှိသွားခဲ့လျှင် ကွမ်ကျင့်ရိက သူအခါတော်
ပေး၍ ဘုရင့်သမက်ဖြစ်ရသည်ဟုဆိုရင်း ချဉ်းကပ်ဖို့ကို စဉ်းစား
ထားသည်။

သူ့အတွက်တော့ မယုံဝါနှင့် ခမ်းမင်းသမီးကလေးကလေးပေါ်
အရှုံးမရှိအောင် ကောင်းစွာ လှည့်စား အသုံးချသေတော့၏။
ပြိုင်ပွဲသို့ ချောင်ဖုန်း၊ လိပ်ကြူးနှင့် တူမိမင်းသားလေးတို့
အချိန်မီ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

x x x

များပြားလှသည့် လူများထဲ၌ ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကို ရွာ
ပွေ့ တွေ့ရှိသွားလေသည်။

ဟောဟိုမှာ မမှန်တိမိမယ်

တူမိမင်းသားလေး... အသားလေး မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်
စေနပါ။ ကွမ်ကျင့်ရိက ဉာဏ်များဘယ်၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းထိတို
လှပ...

ခါကြောင့် တူမိမင်းသားလေးကို အချိန်မတန်ဘဲ သူတို့
သွားရင် အခြေအခံက တစ်မျိုးတစ်ပုံပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်

ချောင်ဖုန်းက နားလည်သဘောပေါက်အောင် အတတ်
နိုင်ဆုံး ရှင်းပြလိုက်မိသည်။

ကွမ်ကျင့်ရိက သူတို့ကို လုံးဝ မတွေ့သေး။

စီရူဘုရင်၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု လုံးစ
ထင်ထားပုံမရပေ။

နောက်ပိုမှာ မယုံဝါနှင့် ငွေလှပုံကျင်ပေးတို့၏ ပြိုင်ပွဲဖြစ်၍
အထူးစိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

ကျွန်တော်တို့ ခမ်းမင်းသမီးကလေးကို ဘယ်လိုကမ်းထုတ်
မလဲ

အဲဒီအတွက် ကျုပ်တို့ညီပါမယ်

အကြောင်းစုံ ပြောပြထားသဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်
ထားသည့် ရှောင်လင်သိုင်းသမား လိပ်ကြူးက ကတိပေးရင်း
အစီအစဉ်ကို ပြောပြလေတော့သည်။

ချောင်ဖုန်းနှင့် တူမိမင်းသားကလေးက ရှောင်လင်သိုင်း
သမား လိပ်ကြူး ပြောပြသည့် အစီအစဉ်ကို သဘောတူ
ထောက်ခံလိုက်ကြ၏။

ကေခင်းတယ်၊ အဲဒီ အစီအစဉ်အတိုင်းသာ အံဝင်ခွင့်ကျ
လုပ်ခဆောင်နိုင်မယ်ဆိုလျှင် ကျုပ်တို့အားလုံး အဆင်ပြေသွား
မှာပဲ

သုံးယောက်စလုံးက ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ထားသည့် အစီအစဉ်
အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် အဆင့်အခါကို စောင့်နေမိကြလေတော့
သည်။

၁၈၀ x ရဲစင်းအောင်

‘ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း’
‘မြောင်း...မြောင်း’

လက်ခုပ်သံများ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်လာသော နေရာသို့
လှမ်းအကြည့် အောင်မြင်မှုပီတိ ပုံးလွမ်းလာသော မုယုံခါကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

အခန်း (၁၇)

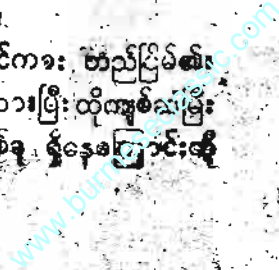
‘ဝရင်နိုးခြောက်သွယ် သိုင်းပင်လယ်’

မကြာမီ မုယုံဝါနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည့် ငွေလုံပျံကျင်ပေး စင်မြင့်
ပေါ်သို့ တက်လာလေသည်။

နစ်ဦးစလုံးမှာ ပြိုင်ပွဲတိုင်း ရှုံးပွဲမရှိ အနိုင်ရရှိထားသော
သိုင်းသမားများပင် ဖြစ်ကြသည်။

ပရိသတ်မှာ အထူးကြည့်ကောင်းမည့်ပြိုင်ပွဲဖြစ်သောကြောင့်
ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်ရှုအားပေးနေကြသည်။

ငွေလုံပျံသိုင်းသမား ကျင်ပေး၏အသွင်ကား တည်ငြိမ်၏။
ကျစ်ဆံခြီးအရွယ်ကို ပါးစပ်ပြင်ကိုက်ထားပြီး ထိုကျစ်ဆံခြီး
ထိပ်ဖျား၌ ချွန်မြှေးသာ လက်နက်ပုန်းအစ်ခု ရှိနေကြောင်းတို့
သတိပြုလိုက်မိလေသည်။

ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းအရဆိုလျှင် ကြိုက်နှစ်သက်ရာ လက်နက်ကို ကိုင်၍ လွတ်လပ်စွာ-ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခွင့်ကို ပေးထားလော့ကြောင်း အသက်စစ်ခချောင်းအတွက် စိုးရိမ်တုန်လှုပ်စွာ သတိနှင့် တိုက်ခိုက်ရပေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်၌ရှိသော သိုင်းသမား နှစ်ဦးစလုံးက အချက်ပေးမောင်းသံကို နားစွင့်၍ တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားကြပေသည်။

အချက်ပေးမောင်းသံပေါ်ထွက်အေးသည်နှင့် တွေ့ကာဆီရစ်လို့ ငြိမ်သက်စွာရှိနေရာမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာမိကြ၏။

'ဟား...
'ဝစ်... ဝစ်'
'ဝိုး...
'ဖတ်...ဖတ်'

ကျွန်ပေးက ခဆင်၍ တိုက်ခိုက်သည်။

ငွေရောင်ပြောင်လက်နေသော လှံစားရှည်ကို လေထဲဝဲကာ တိုက်ခိုက်လိုက်သည့်အပြင် ခန္ဓာကိုယ်နှောက်ကျော့ဘက်ကိုလှံမူရှိအောင် ဆံပင်ကြိုး၌ ရစ်ပတ်ထားသော လက်နက်ပုန်းဖြောင့် ဝှေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်သွားလေသည်။

မယုဝါအနေနှင့် ကျွန်ပေး၏ တိုက်ခိုက်မှုအပေါ် လှံစားတို့ ပြန်ထော့ဘဲ လှုပ်ရှားသည့် တိုက်ကွက် အနေအထားကို လေ့လာအကဲခတ်ရင်း လှံစားအောင် ရှောင်တိမ်းနေမိလေ၏။

မယုဝါဘက်မှ ခံစစ်အသွင် ရောင်တိမ်းနေသဖြင့် ပြိုင်ပွဲကြည့်ရှုရသည်မှာ အေးတံအေးတံ နိုင်သလိုပင် ဖြစ်နေသည်။

'ထန်း...
'ထန်း...'
'ခြမ်း...'
'ခြမ်း...'
'ချလမ်း...'

ငွေလှံနှင့် ခား ထိခတ်မီးပွင့်သံ စတင်ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

မယုဝါ၏ ဆင်လှံလိုက်ခြင်းဆိုကလည်း မမှားပေ။ ကွမ်ကောင်ရီက တိုက်ခိုက်နေသောအခါအတွင်း အကဲခတ်ကြည့်ရှုရင်း ထိုပွဲ၌ မယုဝါပင် အနိုင်ရရှိမည်ဟု ကျိန်းသေပေါက် တုန်ထားလိုက်သည်။

ငွေလှံပျံ ကျင်ပေးကိုသာ အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်လျှင် သိုင်းလော့ကဉ် မယုဝါအား ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ပွဲသို့ ရှိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ဘဲပေ။

'ထန်း... ထန်း...'
'ခြမ်း...'
'ခြမ်း...'

ငွေလှံပျံကျင်ပေး အသာစီးရမနေသော တိုက်ကွက်အား ချေဖျက်ပစ်လိုက်ရင်း ပြင်းထန်သော ခားချက်ကို အသုံးပြု၍ အကွက်စိတ်စိတ် တိုက်စစ်ဆင်လာသည်။

ထိုသို့...

တိုက်ခိုက်သော ဓားချက်တိုင်း၌ အတွင်းအား ပြင်းထန်စွာ ရှိနေသဖြင့် ဝေ့လှံပျံ့ခားသွားကို ထိခတ်မီးပွင့်ထွက်လာလေ၏။

ကျင်ပေးမှာ--

အားမာန်အပြည့်ရှိလှသော တိုက်ခိုက်မှုအား ခုခံကာကွယ် လိုက်ရင်း ဓားရိပ်အောက်မှ လှုပ်စွာ ရှောင်ထွက်လိုက်လေ စော့၏။

ကျစ်ဆံမြီးဆံပင် ထပ်ထားသော လက်နက်ပုန်းကို ဝေ့ ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝှံ...’
‘ဝှံ...’
‘ဝှံ...’
‘ဝှံ...’

မယုံဝါ သဘိထားပြီး ထိုလက်နက်ပုန်းနှင့် တိုက်ခိုက်မှုကို ရှောင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ထိုအခါ--

မျက်စိထဲ၌ ကျစ်ဆံမြီးဆံပင်ကို ရှုပ်ထွေးစွာ မြင်မိလေ၏။

သုလေကျင့်ထားသောသိုင်းကွက်များကို ခေါင်းထဲစဉ်းစား ရင်း တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း ကျစ်ဆံမြီးဆံပင်၌ ဖာပင် ထားသော လက်နက်ပုန်းကြောင့် ထင်သလောက် အနီးကပ်ခွင့် မရဘဲ ပြစ်နေမိသည့် အတွက် ခေါ်သဘက်နေမိသည်။

ထို့ကြောင့်--

မယုံဝါက ဟန်ချက်ညီစွာဆုတ်ခွာလာရင်း စိတ်ထဲ၌ မျက်စိ ရှုပ်မောင် လှုပ်နေသော ကျစ်ဆံမြီးဆံပင်ကြီးကို ဖြတ်တောက် ဖိရန် စိတ်ကူးမိသည်။

ထိုဆံပင်ကိုသာ ဖြတ်တောက်လိုက်မိလျှင် သူ့အဖေ၊ နှစ်ဆင့် တွဲပြန်တိုက်ခိုက်၍ ရနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

အစဉ်းနှင့်တစ်ဦး မလှမ်းမကမ်းမှ အခြေအနေကို ပြန်လည် စောင့်ကြည့်နေမိကြသည့်ပရိသတ်က သိုင်းသမားနှစ်ဦး အတွင်း အားဖြည့်ရင်း တိုက်ပွဲကို အချိန်မြင့်အော့မည်ဟု သိထားကြ သည်။

x x x

ကျင်ပေး၏ ခေါင်းထဲ၌ တိုက်ကွက်အသစ်ဆင်ဖို့ စိတ်က လှမ်းမိုးစပြုနေရှာလေပြီ။

နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ပြိုင်နက် လှုပ်ရှားလာကြလေတော့ သည်။

သူတို့တိုက်ပွဲကား စတင်ချေလေပြီ။

‘ဟိုင်း...’
‘ကျား...’
‘ယား...’
‘ဝှံ...’

မာန်တင်းသံပေးတာ--

ထိန်းချုပ်ထားသော စိတ်တို့ကို လွတ်လိုက်ရင်း မထင်မတား ဖြစ်တူ လွှားဒေ ခုန်တက်၍ အားကုန် ခုတ်ပိုင်းလိုက်ကြစေသည်။

လှုပ်အားပြုလုပ်အတွင်း မထင်မတားသော တိတ်ကုန်ကိုသုံး၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားကုန်မာန်တင်း ထိုက်ခိုက်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးပင်... စင်မြင့်ပေါ် သို့ကြောင်နှစ်ကောင်လိုတစ်ယောက်အစီအစဉ် ပြန်အေး...
x x x

ထိုအချိန်တွင်...
'ဟင်...'
'ဟာ...'
'ဟား...ဟား၊ မင်းအထွက် ရှုံးနိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ အတိတ်နိမိတ် ပဲလေ'

အသံကျယ်ကျယ်လောင်လောင် တစ်ခုကို ပြုလုပ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မယ့်ခါ၏ ဘယ်ဘက်လက်၌ ငွေလှဲပျံ့ကောင်ပေး၏ လက်နှစ်ဖျား တစ်ဆင့်ထားသော ကျွန်ဆွဲမြီး ဆံပင်ရှည်တစ်ချောင်းအား အသင်ကိုင်စွယ်မိလျက်သား ပြစ်နေလေစော့သည်။

ထို့နောက်... မခံချင်စိတ်၊ ဒေါသစိတ် ပြစ်လာအောင် ဆံပင်ရှည်တစ်ချောင်းကို ထောင်ပြုရင်း ခိုသို့သို့လုပ်ကာ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

'ကိုင်း...စိတ်ကိုလျှော့ပြီး အရှုံးပေးလိုက်စမ်းပါကွာ၊ ကျုပ်ခပ်ဗျားကို မထိခိုက်ဘူး'

ထိုအခါ...
'ခိုမှာ မယ့်ခါ၊ ကျုပ်က ရာဇဝင်မှာ အရှုံးဆိုတာ ရှုံးဝ မရှိနိုင်ဘူး'

ငွေလှဲပျံ့ ကျင်ပေးကလည်း ဒေါင်းမာမာနှင့် ဆက်လက် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။
တိုက်ပွဲက မပြီးဆုံးနိုင်သေး၊
သိုင်းသမားတစ်ယောက်အဖို့ အမြတ်တနိုးထားသော ကျွန်ဆွဲမြီး ဆံပင်အစီအချောင်းအား လှုပ်လေယ်၌ အမြတ်ခိုလိုက်ရခြင်းမှာ အလွန်ရှက်ဖွယ်ကောင်းလှသည် ကိစ္စတစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။

သိုင်းဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်လိုသည့် မုယုံဝါကိုယ်တိုင်ပင် အကယ်-
အမ်း လက်တွေ့ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ သိုင်းပါရဂူအစ်ဇော့ကလို
လေ့ကျင့်ထားသော သိုင်းကျမ်းများစွာက သိုင်းပညာများနှင့်
အဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ်မလာနိုင်မှန်း သတိထားမိသည်။

သို့ရာတွင်—

အရှုံးမပေးလိုသော စိတ်ဓာတ်က တင်းခံထား၍ နှစ်ဦး
စလုံးမှာ အနေအထားမပျက် နေသော်လည်း တိုက်ကွက်
အသစ်များ စဉ်းစားရင်း ခေါင်းထဲနောက်ကျ ချစ်ထွေးနေမိ
ကြသည်။

‘ဟိုင်း...’

‘ဟား...’

‘ဝိုး...’

ငွေလှုပ်ပျံ့ကျင်ပေးက ကြော့ရှည်စွာ ထိန်းချုပ်မထားနိုင်ဘဲ
ခန္ဓာကိုယ်အား ဝဲကတော့လိုလှည့်ရင်း စတင် တိုက်ခိုက်လေ-
တော့သည်။

ငွေလှုပ်ပျံ့စားအသွားမှာ မုယုံဝါ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား ပိုင်းဖြတ်
နိုင်တော့မည့်အလား။

အသည်းထိတ်စရာ ကောင်းလောက်ထောင်ပင် ပွတ်ကာ
လီကာလေး ဖြစ်သန်းလေသည်။

ပထမတိုက်ကွက်နှင့် ဒုတိယ တိုက်ကွက်အား ဆက်တိုက်
အနေအထားနှင့် မနားတမ်း တိုက်ခိုက်နေသည်။

ပြိုင်ပွဲ၌ အပြင်းထန်ဆုံး အခြေအနေအစစ်ပင် ဖြစ်သည်။

x x x

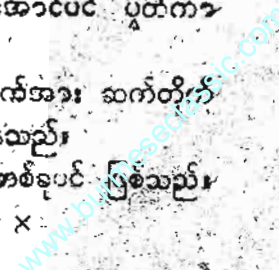
အခန်း (၁၀)

မခံချင်စိတ်နှင့် ပြောဆိုလိုက်ရသော်လည်း ငွေလှုပ်ပျံ့ကျင်ပေး
၏မျက်နှာ နီမြန်းနေသည်။

နှစ်ဦးစလုံး၏ သိုင်းစွမ်းရည်များမှာ သိပ်ကွာလှခြင်းမရှိဘဲ
အဆင့်ချင်း တူညီသလို ပရိယာယ်ကြွယ်ပပုံချင်း သိပ်မကွာ
လှပေ။

ထို့ကြောင့်—

အစ်ဇော့ကနှင့်တစ်ယောက် လျှော့တူက်ထား၍မရနိုင်မှန်း
နားလည်မိသည်။

ပရိသတ်မှာ လုံးဝ ပြိုင်သက်နေသည်။

ထူးခြားမှုတစ်ခုကို မကြာခင် အပြေးပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် စောင့်စားနေကြလေသည်။

မုယုံဝါကိုယ်တိုင်က အကုန်စေ့စေ့နှင့် ပီရီသေ သပ်စွာ ရှောင်ရင်း ခေါင်းထဲ ပျက်ခဲနဲ့ တိုက်ကွက်တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဝစ်-ဝစ်

အား...

နေ့ကြာစားသုံးချက်ဖြင့် တိုက်ကွက်ကို ဖျက်ထုတ်ကာ ကွယ်ရင်း ကျွန်ပေး၏ ညာဘက်လက်ကို ဖြတ်အောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

ကျွန်ပေး လုံးဝ ရှုံးနိမ့်သွားပြီမဟုတ်လော့၊ ပြတ်ဖောက်သွားသော လက်အား ဆန့်လှုပ်ချောက်ချားစွာ ကောက်ယူရင်း မုယုံဝါအား လုံးဝ အရှုံးပေးလိုက်ရလေတော့သည်။

မုယုံဝါကို ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့တဲ့ သိုင်းသမားများ ရှိပါသေးလား၊ စံရုတုရင်ကြီး၏ ပြိုင်ပွဲကြီးကြပ်ကျင်းပပေးသည့် မုတ်ဖိတ်ခေတ်သံတစ်ခုက ပြတ်ပြတ်သားသား အနွယ်ကျယ် လောင်လောင် ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ထိုအခါတွင် လူအုပ်ကြီးမှာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေကြလေသည်။

အပ်ကျသံပင် ကြားရမလောက်၊ အစံယောက် ဆဲလေမျှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မရှိ။

ထိုစဉ်အခိုက်တွင်-

အောင်မြင် ခန့်ညားသော အသံတစ်သံက တိတ်ဆိတ်လှစွာ အခြားနေ့ကို ငြိမ့်လိုက်လေသည်။

‘ရှိပါတယ်... ရှိပါတယ်’

လူအုပ်ကြားမှ အော်ဟစ်လိုက်သော အသံတစ်သံ၊ ထိုးထွတ်လာသကဲ့သို့ ရှောင်လည်သိုင်းသမား လိပ်ကြိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

ကုန်ကျင့်ရိုက်ယံတိုင် ရှောင်လည်ကျောင်းထွက်ဖြစ်၍ ရှောင်လည်သိုင်းသမား လိပ်ကြိုးကို ကောင်းစွာသိရှိပြီး ဖြစ်နေသည်။

ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ လက်နက်မဲ့ သိုင်းပညာချင်း တွဲပြိုင်မယ်

ထိုသို့-

စင်မြင့်ပေါ်ရောက်နေသည့် မုယုံဝါအား ကြည့်ရှုရင်း လိပ်ကြိုးက စိန်ခေါ်ချော့ဆိုလိုက်သည်။

မုယုံဝါက လက်နက်မဲ့သိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်သားထူအစ်ယောက်ဖြစ်၍ စိန်ခေါ်မှုကို ပြီးကာ လက်ခံလိုက်စေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား စိတ်တိုင်းကျ ပြိုင်နိုင်ပါတယ်’ ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းချက်အတိုင်း လိပ်ကြိုးအား ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ဂရုလုံးစေ့စိုက်တဲ့ ပြောဆိုလိုက်သည်။

ကုန်ကျင့်ရိုက်နာ ကုန်ခနဲ ပျက်သွားမိသည်။

ရှောင်လည်ကျောင်း၌ လိပ်ကြိုးကား လက်နက်မဲ့ သိုင်းပညာ၌ အတော်ဆုံး သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

၁၉၂ * ရဲခင်းစာအုပ်

ထိုပြိုင်ပွဲကို ပြစ်နိုင်လျှင် သူ့အနေနှင့် တားမြစ်လိုက်ချင်လှ-
တော့သည်။

ခက်သည်ကား သူနှင့် မယုံဝါ၏ အစီအစဉ်အား အထိခံ၍
မဖြစ်သေး။

အခန်း (၁၉)

ပြိုင်ပွဲက စလေပြီ။

တိုက်ပွဲစလျှင်ချင်း ဆိုသလိုပင်.....

လိပ်ကြူးက ရှောင်လင်ကျောင်းထွက် ပီသစွာပင် ရှောင်
လင်ဂိုဏ်း၏ အဆင့်မြင့် သိုင်းကွက်ဖြစ်သော ကြီးကြွာသိုင်း
ရှစ်ကွက်တို့ အသုံးပြုကာ မယုံဝါအား စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်
သည်။

လိပ်ကြူး၏ သိုင်းကွက်များကား....

တိုက်ကွက်တို့ အနှေးနှင့်အမြန် နှစ်မျိုးစလုံး ရောနှော
ပေါင်းစပ်ကာ တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် ခန့်မှန်းရ အလွန်ပင်ခက်လှ
သည်။

ထိုအချိန်တွင်...

ရှောင်ပုန်းနှင့် တူမိမင်းသားလေးမှာတော့ သူတို့ ကြိုဆင်
စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်းပင် ကြည့်ရှုနေကြသေး။ ပရိသတ်များ
ကြားထဲတွင် တစ်ခဲယက်အစီအစဉ် လူစုခွဲထားလိုက်ကြလေ
သည်။

ထိုအချိန်အတန်းတွင် လိပ်ကြူးက သူ၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်
တွင် အတွင်းအား စုစည်းလျက် မယုံဝါ၏အားတင်သို့ အားယူ
မှာန်သွင်းကာ အပိုင်တိုက်ဆွဲ၍ ပြတ်ရိုက်ချလိုက်လေတော့၏။

ဖြန်း...ဖြန်း...
ဝိုး...ဝိုး...
ထိုအခါ...

မယုံဝါတလည်း ဒေသသူမဟုတ်မေး ဝါရှင်သိုင်းမညာရွတ်
တစ်ယောက် ပီသစွာဖြင့်...

ရုတ်ခြည်းပင်...

လိပ်ကြူး၏ အားပေါ်အော ကြီးကြာသိုင်းကွက် လက်ဝါး
ရိုက်ချက်အား ခနောက်တစ်လှမ်းဆုတ်၍ ကိုယ်ကိုပုမိးခွဲ ရှောင်
တိမ်းလိုက်ရင်းမှ ထူ၏လေးပေလှိုင်း အတန်းအားဖြင့် လက်ဝါး
နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်၍ တန်းတန်ပစ်လိုက်လေသည်။

ခွန်း...
အန်း...

ပြင်းထန်သော အတွင်းအားပိုင်ရှင်နှစ်ဦး၏ လက်ဝါးနှစ်ခု
စိုက်တူမှုကြောင့် ပြင်းထန်သော မြည့်တည်းသံကြီးမှာ မိုးချန်း
သံအလား ထင်မှတ်ရပေသည်။

ပရိသတ်များမှာ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
စိန်ကန်ကြရသည်။

လိပ်ကြူးမိမိမူကြောင့်...

ရှောင်လစ်သိုင်းသမားကြီး လိပ်ကြူးမှာလည်း ကျင့်စက်မြင်
အတိုင်းလိုက်တော်သကဲ့သို့ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ
အနောက်ဘက်သို့ ခြေထမ်းလေးဝါးလှမ်းစာ ဆုတ်မိသွား၏။
ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်...

ပရိသတ်အားလုံးက မယုံဝါ၏ အတွင်းအား ကောင်းမွန်
ပြင်းထန်မှုအား ချော့လျော့တုန်လှုပ်မိသွားကြလေသည်။

မယုံဝါ၏ အတွင်းအား ဤမျှပြင်းထန်သည်ကို လိပ်ကြူး
ယခင်က မသိခဲ့ပေ။

လိပ်ကြူးကိုယ်တိုင်လည်း အတွင်းအား ဤမျှပြင်းထန်ခြင်း
မရှိ။

အမှန်စင်စစ်...

သိုင်းဘုရင်ဖြစ်လိုသူ အရှူးကြီး မယုံဝါက မည်မျှလေးကျင့်
ထူးသည်ဆိုသည်ကိုမူ လိပ်ကြူး အမှန်တကယ် မသိနိုင်ခဲ့ပါ။
အဘင်းအားပေါင်းစုံက ယူထံ၌ တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ရှိ
နေသော်လျှင်...

ယခုအထာ...

ရှောင်လစ်သိုင်းသမားကြီးဖြစ်သူ လိပ်ကြူးတစ်ယောက်မှာ
မယုံဝါ၏ ရှုပ်ခွဲမှုဖြင့် ဝက်ပါဆန်လှသော သိုင်းကွက်များကို
အသုံးပြုလာနေတတ်ကြောင်း သတိအားလိုက်မိလေအောင်
ထိုအချိန်တွင်...

၀၉၆ * ရဲခင်းအောင်

ရှောင်ဆင်သိုင်းသမားကြီး လိပ်ကြူးမှာ ဆော့ဝေဦးစား
နေရာမှ ဆတ်ပြန်ဝင်လာကာ ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင် လျှပ်ပြက်
ဆိုက်ဆက်သို့ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

'ဖိုတ်....'

'ယခု...'

'ဖြောင်း....'

'ဖြောင်း...စုန်း'

လိပ်ကြူးက အလစ်အငိုက် ဓာတ်ချွန် တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့်
ဆည်းကောင်း၊ ကန်ချက်မှာလည်း ပြင်းထန်လှသောကြောင့်
မယုံဝါမှာ အချိန်နှင့် လိုမီထွက်သွားလိုက်စေစော့သည်။

ဆခန်း (၂၀)

ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာကောင်းလှသော လှုပ်ရှားမှု
ကြောင့်—

သိုင်းပြိုင်ပွဲလော ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကြီးထံမှ အံ့ဩတုန်လှုပ်
သော စကားသံများ၊ စုတ်တသပ်သပ် အသံများက ရုတ်ခြည်း
ထွက်ပေါ်လာသည်။

တကယ်တမ်း ဝေဖန်သုံးဆပ်ရလျှင်...

ရှောင်ဆင်သိုင်းသမားကြီး လိပ်ကြူးထက်စာလျှင် မယုံဝါ
အား ပွဲတိုင်းကျော် သိုင်းသမားကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ်
သိုင်းလောကသား အများစုက အသိအမှတ်ပြုစားပြုမည်
မဟုတ်ပါလား။

လည်ဆကြောင်းကို ရှောင်လင်သိုင်းသမားကြီး ခိပ်ကြား
ထိုးထိုင်ကလည်း လက်ခံသဘောတူပြီ။ သားမင်း၊

ထိုကြောင်ပင် သူ့အညီ မယုံဝါအေး၊ အထူးသတိထား
ယှဉ်ပြိုင်နေခြင်းဖြစ်သလို...

အထူးလက်ဦးမှ ရရှိရန်ကိုလည်း တွေးတော စဉ်းစားရ
သလို....

လက်တွေ့ ရင်ဆိုင်ကြရာတွင်လည်း လက်ဦးမှရယူကာ လှုပ်
တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်....

သူ့တိုက်ကွက်ကား အရာမရောက် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်ကို သူ
နောက်သို့ လှည့်စဉ်ဆွားရခြင်းက သက်သေပြနေခဲ့ပြီ မဟုတ်
ပါလား။

သူကသို့ပင် အစိတ်ကွဲယှဉ်ပြိုင်သူ မယုံဝါမှာလည်း လိပ်ကြား
ခိုက်ချက်ကို ထန်ပြန်လက်ဝါးနှင့် အတွင်းအားများ စုစည်း၍
ထန်ပြန်ခဲအောင် တွန်းလှန်ခဲ့နိုင်သော်လည်း နောက်သို့ဖင်ထိုင်
လဲကျသွားရလေသည်။

ရှုတ်တရက် ထိုမြင်ကွင်းကြောင့်....

အလွန်တစ်ရာ ဉာဏ်များ၊ တေးကံကျစ်လှစေအံ့ ကွမ်းကျွန်
ပင် စိတ်ထိန်းနိုင်ဘဲ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားမိလေစေအံ့
သည်။

ကမူးရှူးထိုးပစ်ကာ သတိလက်လွတ်ဖြင့် အနီးရှိ ဓပ်
မင်းအမီးအလေးဘက်သို့ မှတ်ကရက် လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဝမ်းမင်းအမီးကလေးမျော ပြိုင်ပွဲအား စိတ်ဝင်စားမှုမရှိလှ
သဖြင့် ဝေးဝေးတော့ဝေနေဆဲ။

ကွမ်းကျွန်ရိုက် အကြည့်ကို ဝမ်းမင်းအမီးလေးထံမှ ချွတ်ချွင်း
ရုပ်သိမ်းကာ ရှောင်လင်သိုင်းသမားကြီး လိပ်ကြားကို စာစ်လှည့်၊
မယုံဝါ၏ အခြေအနေကို ထစ်လှည့် စိုးရိမ်မှုအပြည့်ဖြင့် စိုက်
ကြည့်လိုက်သည်။

ကွမ်းကျွန်၏ မှုတ်လုံးများ၏ မီးဝင်းဝင်း တောက်မျှ
စူးထက်စောက်ပနေလေသည်။

သူက ဂနာမုငြိမ် ဖြစ်နေရသည်။
ထိုအခိုက်တစ်...

မယုံဝါ၏ ဘာမှမဖြစ်သလိုပင် တန်မယုတ် ဖင်ထိုင်လဲကျ
နေရာမှ ပြန်ထလာ၏။

အမုန်တော့....
မယုံဝါမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ရှောင်လင် သိုင်းသမားကြီး၊
လိပ်ကြားအား အတင်သေးစွာ ယှဉ်ပြိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်မှန်း၊

သဘောမပေါက်သွားမိသည်။
ထိုနောက်တွင်....

မယုံဝါမှာ အတွင်းအားနှင့်ပြန်လည်တိုက်ခိုက်တတ်ကြောင်း
လိပ်ကြားက သိထားသဖြင့် မလိုအပ်ဘဲ အတွင်းအားကို မသုံး
ဘဲ ခုန်အားကို ချွေ၍သာ အသုံးပြု တိုက်ခိုက်နေသည်။

မုယုံဝါကလည်း သူကဲ့သို့ပင် တစ်ဖက်လူ၏ အခြေအနေ အကဲခတ်နေပေသည့်။

ထိုကဲ့သို့ မုယုံဝါ၏ အေးအေးစက်စက် ရင်ဆိုင်နေမှုကို ကြည့်၍ အားမလိုအားမရဖြစ်နေသူကား ကွမ်ကျင့်ရီပင်ဖြစ်၏။ သူကား အကြံအစည်ကြီးသူပင်။

တို့ အတူပင်....

လိပ်ကြူးကိုယ်တိုင်သိုင်းဝေဖာကဉ်မာနထောင်လွှားနေကာ သိုင်းဘုရင် ဖြစ်ချင်လွန်းနေသော သိုင်းလူဆိုးကြီး မုယုံဝါအား ပညာပေးလိုက်နိုင်လျှင် ကျေနပ်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ထားမိလေသည်။

အခြား သူ့ခေါင်းထဲ၌ ဘာမျှမရှိ။

၎င်းအပြင်....

ရှောင်လင်သိုင်းသမားကြီး လိပ်ကြူး၏ စိတ်ထဲတွင် စီရ ဘုရင်မင်းမြတ်က နှင်းအပ်ပေးသနားမည့် ကြင်ယာကော်ကိစ္စ သည်လည်း သူ့ ခေါင်းထဲသို့ သိုးပောက်နေရာယူနိုင်ခြင်းမရှိပေ။

အလျဉ်း မစဉ်းစားခဲ့ပေ။

သူ သိထားသည်မှာကား သိုင်းလောကသားများအား ဤ စွမ်းရည်ထက်မြက်မှု ရွေးချယ်သောမြိုင်ပွဲ၌ ပညာရည် ထက် မြတ်သည့် သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ပြုသနိုင်ရန် အတွက်ပင်။

ထို့အပြင်....

သူ့ အရည်အချင်းကို ဝေဖာကဉ် အစစ်အဆေးခံ လိုခြင်း သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ချောင်ဖုန်းနှင့်တူမိမင်းသားလေးအတွက် ဝမ်းမင်းသမီးကလေးအား ကွမ်ကျင့်ရီလက်ထဲမှ ကယ်ဆယ်နိုင်

ရန် အခွင့်အလမ်းအစစ်ခုကို ရှာဖွေပေးလိုက်ချင်သည်က တစ် ကြောင်း။

ထိုအကြောင်းအချက်များကြောင့် ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ရန် စင်မြင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မုယုံဝါကိုယ်တိုင်က သူ့အား ပြိုင်ဘက်လိုသဘောမထားဘဲ ရန်သူတစ်ယောက်လို သဘောထား၍ တိုက်ခိုက်နေသည်။

* * *

‘တိုင်း...’

‘ဟိတ်...’

‘ယား...’

မုယုံဝါက ရုတ်တရက် ညာသံပေးရင်း ပြင်းထန်လှသော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို အသုံးပြု၍ ပြန်းခနဲမြည်အောင် ခိုက်ချ လိုက်သည်။

‘ဖြန်း...’

‘ရုန်း...’

လိပ်ကြူးကလည်း ရှောင်လင်သိုင်းသမား ပီသလွန်းလှ၏။

ပါးသည်။

လျင်သည်။

သတိရှိလှသည်။

ထို့ကြောင့်....

www.burmeseclassic.com

လိပ်ကြူးက ပုတ်ကောသီကာလေး ရှောင်တိမ်းခမ်းလိုက်
သဖြင့် အရှိန်လှန်၍ ကျွတ်လာသော မုယုံဝါ၏ ခန္ဓာကိုယ်
အား အတွင်းအားဖြင့် ပစ်တုန်းခွဲလိုက်လေသည်။

မုယုံဝါ ခစ်ယောက် အရှိန်နှင့် အခင်းသို့ လှင့်စဉ်သွားစေ
တော့သည်။

မုယုံဝါ အရေးနိမ့်မည့် အခြေအနေကို မြင်မိသောအခါ
ကွမ်ကျင့်ရုံမှာ ရုတ်စာရက် ထရပ်လိုက်၏။

‘ဟေ့...ရှောင်လင် သစ္စာပောက်’

ပရိသတ်အကြားမှ ကွမ်ကျင့်ရုံ၏ ကျယ်လောင်စွာ အော်
စာစ် ပြောဆိုလိုက်သော အသံက ဖောက်ထွင်း ပေါ်ထွက်လာ
သည်။

မုယုံဝါက သူ့ ကိုယ်သူပင် အထင်ကြီးမင် ကြီးသော်ငြား
လည်း ရှောင်လင်သိုင်းသမား လိပ်ကြူး၏ အပူလှိုင်း အတွင်း
အားနှင့် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရသဖြင့် အခြေအနေ လုံးဝ မဟန်
နိုင်ဘဲ ကျိတ်မှိတ်ကာ ခံစားမင်း ဟန်မပျက်နေစေသည့်

ရှောင်လင်သိုင်းသမား လိပ်ကြူးကလည်း အနားမပေးဘဲ
တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ထို...ကြောင်လည်း...

ကွမ်ကျင့်ရုံမှာ ကတိ အတိုင်း စင်မြင့်ပေါ် တက်ရပ်စေတော့
မည်။

သူ ပြန်ပွဲစင်မြင့်ပေါ် မှတက်လျှင်လည်း မဖြစ်သည့် အခြေ
အနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပေပြီ။

အက်ယ်ကြောင့်ဟုမူ—

‘ခင်ဗျား အရှူးစာစ်ယောက်လီ စင်အောက်က အော်ဟစ်
မနေပါနဲ့၊ တကယ်တမ်း ဆတ္တိရှိရင် စင်မြင့်ပေါ်ကို တက်သွားခဲ့’
အမန်တော့—

စီစဉ်ထားသည့်အကွက်ထဲ ဝင်လာသဖြင့် ရှောင်လင်သိုင်း
သမား လိပ်ကြူးကိုယ်တိုင် ကွမ်ကျင့်ရုံကို လှုပ်အလယ် ရဲဝံ့စွာ
စိန်ခေါ် လိုက်လေတော့သည်။

ကွမ်ကျင့်ရုံ ငြင်းဆို၍ မရဘူး။

ဤကဲ့သို့ စိန်ခေါ်မှုမျိုးကို ပရိသတ် လှုပ်အလယ်၌ သူ
မည်ကဲ့သို့သော အခြေအနေတွင်မ ငြင်းဆိုသင့်မည် မဟုတ်ဟု
ဆင်ခြင်မိလိုက်သည်။

သူသည် မျက်နှာကြီး နီရဲတွတ်လာကာ သူ ဖမ်းချုပ်ထား
သည့် ဖမ်းခင်းသမီးကလေးကိုပင် သတ်မခနိုင်ပါ။

ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင်...

လိပ်ကြူးအား တိုက်ခိုက်ရန် စင်မြင့်ပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်
တက်လာခဲ့သည်။

‘ဝါလာပြီဟေ့...’

‘ယား...’

ရှောင်လင် သိုင်းသမား လိပ်ကြူးကလည်း စင်မြင့်ပေါ်
ရောက်လာသည့်ကွမ်ကျင့်ရုံအားလုံးဝ အနားမပေးဘဲ တရကြမ်း
တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

၂၀၄ x ရဲစင်းစောင်

သို့အတုတ်ကြောင့်...

ကွမ်ကျင့်ရိကလည်း လိပ်ကြူး တိုက်ကွက်မှန်သမျှကို သွက်
သက်ပေါ်ပါးစွာဖြင့် ရှောင်တိမ်းထွက်နေရလေတော့၏။

အခန်း (၂၁)

ထိုအချိန်၌—

အခွင့်အခါကောင်းကို ရောက်ရှိနေပြီမို့ လက်လွတ်မခံလို
သော တွမ်မင်းသားကလေးမှာ ဝမ်မင်းသမီးကလေး ထံသို့
အရောက်သွားလိုက်၏။

ထိုနောက်...

ဝမ်မင်းသမီးကလေးနှင့် လူချင်းထိလှမှု ဖြစ်ကပ်လိုက်၍
လျှင်...

တိုးလျှော့သော အသံလေးဖြင့်—

‘မမနတ်မယ်’

ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသော အသံဖြစ်သော်လည်း ဝမ်း
မင်းသမီး ချွက်ချင်း မှတ်မိလိုက်သဖြင့် အံ့အံ့လှလှ ခံစားလိုက်
ရသဖြင့်....

ဟင်....

ဟု အသံထွက်ကာ အသံလာရာဘက်သို့ စောင်းငဲ့ကြည့်
လိုက်မိရာ....

မျှော်လင့်မထားဘဲ မင်းသားလေးတို့ တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်
ဝမ်းမင်းသမီးကစားမှာ မိမိမြောက်မိမိသော ဖြစ်သွားမိ၏။

တစ်မင်းသားစာလေးက မိမိမင်းသမီးကလေးအား အားရှိ
စေရန် ဆက်လက်ပြောလိုက်သည်။

ပြေခွေးအကြီးရန်က မဖက် လာဇာယ်တလေ

အစပက်တွင်လည်း....

ကွမ်ကျင့်ရီကို ဝမ်းမင်းသမီးလေးနဲ့ဘေးဆီသို့ အာရုံ ရာဇာတ်
မသွားစေရန် လိပ်ကြူးက တာဝန်ယူ တိုက်ခိုက်နေသည်။

ချောင်ဖုန်းမှာ သူ့ကိုယ်စား လက်စားချေရန်အတွက် လိပ်
ကြူးက တာဝန်ယူနေသည်ဟု ဆင်မှတ်လိုက်၏။

အကယ်၍ တိုက်ခိုက်ရန် လိုအပ်လျှင် ဝင်ရောက်ကူညီနိုင်ရန်
အတွက် အသင့်ပြင်ဆင်ထားလိုက်၏။

မင်းသားကလေးက သူ့အလိုကျအတိုင်း ဝမ်းမင်းသမီး
လေးတို့ ကျွန်ကျင့်ရီလက်ထဲမှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်ဆယ်
လိုက်လေတော့သည်။

ဆိုင်းဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်သော် မုယုံဝါတစ်ယောက် လိပ်ကြူး
အား ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ မကျေနပ်မိ ဖြစ်ခဲ့
မိသည်။

အပူချိုင်း ဆကွင်းအား မရှိသလို ဖြစ်နေမိသည်။

စင်မြင်ပေါ်၌ တိုးစွဲက အပြင်းထန်ဆုံး ဆင်နဲ့နေထဲ၊
ကွမ်ကျင့်ရီကိုယ်တိုင် အေးယတကြီး စင်မြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိ
လာသော်လည်း သူ့အက် အသက်ငယ်ရွယ်သူ လိပ်ကြူးအား
ဖေ့ညှိနိုင်တဲ့ ဖြစ်နေမိသည်။

ရှောင်လင့်သိုင်းသမားကြီး လိပ်ကြူးက ရှုပ်ထွေးလှသော
ရွာဝင်လင်ကြီးကြားသိုင်းတိုက်ကို အသုံးပြုပြီး ခန္ဓာတိုက်အား
ရဟတ်ပမာ အစိတ်စိတ်လှည့်လိုက်ရင်း....

ကျား....

ဝန်း....

ပြင်းထန်သော အပူလက်ဝါးသိုင်းဖြင့် ကွမ်ကျင့်ရီ၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်ဆီသို့ ရိုက်ခတ်လိုက်သည်။

သို့သော်...

ဖက်...ဖက်

ကွမ်ကျင့်ရီကိုယ်တိုင်က လိပ်ကြူး၏ လက်ဝါးကို သူ့လက်
နှင့်ညှိ၍ ကတည်းအားကို တုံ့ပြန်လွှတ်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်မိ၏။
ဤသို့သော...

ကွမ်ကျင့်ရီအတွက် ပြင်ဆင်ခွင့် မရသော အမှားလပ်ခုန်
ဖြစ်လေတော့သည်။

ရှောင်လင့်သိုင်းသမားကြီးလိပ်ကြူး၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ မမြင်နိုင်စွမ်းသော အပူလှိုင်း အတွင်းအားများ လျှပ်စီးဆင်း နေသလို စဉ်ဆက်မပြတ် ထွက်နေလေတော့သည်။

အမှန်စင်စစ်...

အပူလှိုင်းအတွင်းအားသည် မီးကဲ့သို့ပူပြင်းလှသောစွမ်းအင် ရှိ၏။

သို့ကြောင့်...

တော်ရုံသိုင်းသမားဆိုလျှင်မူ ထိုအပူလှိုင်း အတွင်းအားကို ကြာရှည်စွာ ကြံကြံခံနိုင်ဖို့အား လွယ်ကူလှမည်တော့မဟုတ်ပေ။ သို့သော်...

ကွမ်ကျင့်ရီက မိုက်မိုက်မဲမဲပင် ကြံကြံခံရင်း လိပ်ကြူး၏ အပူလှိုင်း အတွင်းအား စူးလောင်ခြင်းစေဒနာကို ကျိတ်မှိတ် ခံစားနေသည်။

သို့သော်လည်း...

ရှောင်လင့်သိုင်းသမား လိပ်ကြူးကိုယ်တိုင်ကလည်း အပူ လှိုင်းထုတ်လွှင့်မှု အတွင်းအားကို လုံးဝ လျှော့ချပစ်လိုက်ဖို့ကို စိတ်မကူးပေ။

စဉ်ဆက်မပြတ်ပင် ထုတ်လွှတ်နေပေသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီနှင့် လိပ်ကြူးတို့ နှစ်ယောက်စလုံး၏ အတွင်း အား ပြိုင်ဆိုင်မှုမှာ အရှိန်အဟုန် အပြင်းထန်ဆုံး ဖြစ်လာ၏။

သူတို့၏ အတွင်းအားများကလည်း အဆင့်မြင့်လွန်းလှပေ သည်။

သို့ကြောင့်...

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ဇောချွေးများပြန်လာပြီး ပြိုင်ပြိုင်ကျ ဆင်းလာကြကာ ထက်ဝါးချင်း ပူးကပ်ထားသောနေရာ၌ ပူ လောင်လွန်းလှသဖြင့် အငွေ့များပင် ထွက်နေလေသည်။

ယင်းသို့သော အခြေအနေကြောင့်...

ကြည့်ရှုနေကြသောပရိသတ်ကြီးများ အသက်ရှူသံမင်မကြား ရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်နေပေသည်။

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှု အပြည့်ဖြင့်သာ...

ထိုနည်းတူပင်...

လူအုပ်အတွင်း၌ ရှိနေသော တုန်မင်းသားလေးနှင့် ဝမ် မင်းသမီးလေးတို့မှာလည်း စိုးထိတ်စွာဖြင့်...

ထိုအချိန်တွင်...

ကွမ်ကျင့်ရီ ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်လာသော အတွင်းအားများ ကို လိပ်ကြူး၏ အပူလှိုင်းအတွင်းအားက စုပ်ယူဖျက်ဆီးလိုက် အည်။

ထိုအခါတွင်တော့...

ကွမ်ကျင့်ရီမျှာ ရှောင်လင့်သိုင်းသမား လိပ်ကြူး၏ အပူ လှိုင်းအတွင်းအားမှထုတ်လွှတ်သော အပူလှိုင်းဒဏ်၏ ပူလောင် ခြင်းဝေဒနာကို ကွမ်ကျင့်ရီ ကျိတ်မှိတ် ခံစားနေရဆဲ။

* * *

သူ၏မျက်နှာပြင် တစ်ခုလုံးကလည်း စာဖြည်းဖြည်း ရှုံးမဲ့ လာသည်။

တကယ်တော့...

၂၁၀ x ရဲခင်းတောင်

ကွမ်ကျင့်ရီမှာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ ခြစ်ခြစ်စောက်
ပူးလောင်လွန်းနေသည့်ခဏကို ကြာရှည်စွာ ခံစားနိုင်ခြင်း မရှိ
တော့။

အား...

ဖူး...ဟူး...ဟူး

ရုန်း...

အင်...

လူ့စာပိုကြီးမှာ မီးကို ရှေ့နှင့် ဖျန်းထားသည့်အလား တိတ်
ဆိတ်လွန်းမက တိတ်ဆိတ်နေသည်။

အခန်း (၂၂)

နောက်ဆုံး...

အဆွင်းအားကို လျှော့ချလိုက်သဖြင့် ကွမ်ကျင့်ရီ၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ တစ်လံအကွာသို့ လွင့်စဉ်အားလေတော့သည်။

လိပ်ကြူပင် အနည်းငယ် ယိမ်းယိုင်သွားသလို ပြစ်သွား
မိသည်။

ကွမ်ကျင့်ရီ လုံးဝ ရှုံးနိမ့်သွားပြီ ဟုတ်ပါလား။

အားယူရန်ပင် ခုန်အားမရှိတော့ လွန်စွာ ခောဟိုက်ပင်ပန်း
နေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ရှိသမျှ အတွင်းအားများ ခန့်ခြောက်
သွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

ကွမ်ကျင့်ရီကိုယ်တိုင်ပင် ခေါင်းမဖော်နိုင် လောက် အောက်
နောင်တကြီးစွာ ရမိသည်။

ငါ့မှားပြီ၊ ငါ့ကို ဘုရားက ဒဏ်ခတ်လိုက်တာပဲ။ ဘုရား
အလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ဝရဲစိန်ခြောက်ဆယ်သိင်းကျမ်းကိုရဖို့အတွက်
လောဘစာစက်ပြီး လူတွေအားလုံးကို လှည့်စားမိခဲ့တယ်....

အခုတော့ ငါတွေ့အားလုံးဟာ ငါ့အတွက် အာဇာနည်ခဲ
အကျိုးမခံစားရလောက်အောင် အမှားကြီး မှားယွင်းခဲ့ပြီပဲ။

လိပ်ကြူးဟိုယ်တိုင် ကွမ်ကျင့်ရီကိုကြည့်ရင်း သံဝေဂတရား
ရမိလေတော့သည်။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး သိုင်းပညာစာတ်ကျမ်းသော ကွမ်
ကျင့်ရီအား ရှောင်လင်ကျောင်းမှ လုံးဝ လက်ခံစော့မည်
မဟုတ်ပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

သူက မိုးဒဂါးကျောင်းကို မီးရှို့ပြီး ဝရဲစိန်ခြောက်ဆယ်
သိင်းကျမ်းကိုရယူရန် ကြိုးစားကြံစည်ခဲ့သည့်ကွမ်ကျင့်ရီအတွက်
ရှောင်လင်ကျောင်းတော်ကြီးမှ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွင့်လွှတ်
နိုင်စရာအကြောင်း ရှိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

ယခုတော့—

သူကိုယ်တိုင်ပင် သူပြုလုပ်ကျူးလွန်ခဲ့သည့်အကုသိုလ်အလုပ်
အိုကို လုပ်ကိုင်မိသူ ရှောင်လင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၊ အခုနှင့်
အာပတ်ပြေရန်သာ ရှိတော့သည်။

ယို အမြင်—

အစွမ်းဆက်မြက်သည့် ဝရဲစိန်ခြောက်ဆယ် သိင်းကျမ်းကို
မည်သည့် ကွမ်ကျင့်ရီအနေနှင့် ဘယ်တော့မှ ရနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်
တော့။

အမှန်စင်စစ်—

သူကျူးလွန်ခဲ့သည့် အမှားကား ခွင့်လွှတ်နိုင်သော အမှား
မဟုတ်ပေ။

ရှောင်လင်သိုင်းသမား လိပ်ကြူးက စင်မြင့်ပေါ်တွင် ကွမ်
ကျင့်ရီကို ထားခဲ့ရင်း စင်မြင့်အောက်သို့ ဓာတ်လှမ်းချင်း တစ်
လှမ်းချင်း အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ဆင်းသက်လာခဲ့စေတော့
မည်။

စောဘဏ်၍ ပျက်စီးရသည့်။

၂၅၄ . x ရဲခင်းဆောင်

လောဘဖက်၍ ပျက်စီးရသည်၊

ဒေါသဖက်၍ ပျက်စီးရသည်၊

မာန်မာနဖက်၍ ရှုံးနိမ့်ရသည်၊

မကောင်းကြံ၍ ရှုံးနိမ့်ရသည်၊

မထရားလောဘစောထိုက်၍ မကောင်းကြံစည်လေ့ရှိသူ၏ စိတ်ယုတ်က ဗ္ဗ.အား ခက်ခတ်လိုက်ပေပြီ။

မောဟစရားကြောင့် လူလုံးလေ့ အစောစံ့သို့ ရောက်ရှိ ရသည်။

ဒေါသစိတ်ကြောင့်ပင် ပြင်ဆင်မရသော အမှားများ မှားခဲ့ ရသည်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနထရားတို့ကား သိုင်း သမားတောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်လေ့ရှိ မြင်နိုင်သော ပျက်စီး ခြင်း အကြောင်းတရားများပင် မဟုတ်ပါလား။

ရဲခင်းခြေအောက်သွယ်သိုင်းပင်လယ် . x ၂၅၅

နှစ်ပေါင်းများစွာ တစ်လျှောက်လုံး သိုင်းဘုရင် တစ်ဆူ ဖြစ်လာနိုင်ရေးအတွက် ကြံစည်ကြိုးစား လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသော သိုင်းဘုရင်ရှုံး မယုံဝါတစ်ယောက်မှာ ဒေသင်မြင်မှုအတွက် လက်ထစ်ကမ်းအလိုမျှပင် ချမှောင်လင့်ထားသော အရာတစ်ခု နှင့် အသေကချွာ လွဲချော်သွားခဲ့ရလေပြီ။

ယခုတော့...

စီရူဘုရင်ကြီးတို့၏တိုင်က ရွှောင်လင်သိုင်းသမားကြီး လိပ် ကြူးအား အုနှင့် ထိုက်တန်သည့် ဆုလာဘ်ရအနားနှင့် ထုထူး ကို ခမ်းမြောက်ခမ်းသာ အပ်နှင်း ပေးအပ်လိုက်လေတော့ သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဗရိသတ်ကြီး အားပေးသည့် ဩဇာလက်ခုပ် သံများက တဖန်ဖြောင်းဖြောင်းနှင့် သောသောညီညီ ဆူပွက်သွား လေသည်။

'ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း'

'ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း'

'လိပ်ကြူးက...'

'ရွှောင်လင်သိုင်းသမားက...'

www.burmeseclassic.com

၂၁၆ x ရဲဝင်းအောင်

မုယုံဝါကိုယ်တိုင်မည် ထိုမြင်ကွင်းအား ကြည့်ရှုရင်း ရင်ထဲ
တွင် နစ်မွန်းကျပ်လာသည်။

သူ၏ရင်ထဲ၌ကား မနာလိုဝန်တိုမှုများ၊ မရွံ့သိတ်မှုများက
တစ်စုံတစ်ခုမျှား အလိုလိုပင် ပြည့်ကျပ်လာခဲ့လေတော့၏။

အခန်း (၂၃)

‘ဟား...ဟား...ဟား’

‘သိုင်းဘုရင်က ဘယ်မှာလဲ’

‘သိုင်းဘုရင်က ဘယ်မှာလဲကွ’

ရုတ်တရက် အသံနက်ကြီးဖြင့် ထအော်လိုက်သည်။

သူ၏ အော်သံကြီးကြောင့် ပရိသတ်များမှာ တုန်လှုပ်
ချောက်ချားစွာ ကြည့်နေမိကြသည်။

ထိုအချိန်၌—

၂၁၈ x ရဲဝင်းအောင်

'ဟား...ဟား...ဟား'

'ဟီး...ဟီး...ဟီး'

'သိုင်းဘုရင်က ငါ့ကို'

'သိုင်းဘုရင်က ငါ့ကွ၊ ဟား...ဟား...ဟား'

ထိုနေ့က...

ရုတ်တရက် ခြောက်ကုန်းပုံ ရယ်မောရင်း မုန့်ထောင့်နီကြီးနှင့် ဖမ်းခလိုင် လျှောက်သွားနေသော သိုင်းဘုရင်ရူး မုယုံဝါအား မည်သို့မျှ နားမလည်နိုင်စွာ ပြစ်ဒေကြာရုံစေတော့တည်း

လူများက ငေးကြောင်ကြည့်နေကြစဉ်

'ဘာကြည့်နေကြတာလဲ၊ သိုင်းဘုရင်ကို မမြီးဖူးကြဘူးလား၊ ဝါဟာ သိုင်းဘုရင်လေး ဝိမာဝေကာ သိုင်းဘုရင်၊ ဟီး...ဟီး'

အမုန့်ခင်စစ်... ဟာ...

မုယုံဝါက ရှုံးနိမ့်ခြင်းဆိုသော လေ့စဉ် ခံစားရ၏ ရိုက်နှက်မှုစက်ကို မခံနိုင်နိုင်ဖြစ်မိသောကြောင့် စိတ်မထိန်းနိုင်ဖြစ်ကာ ဟောက်ပြန်ပြောနေသည်။

ဝရစိန်ခြောက်သွယ်သိုင်းမင်လယ် x ၂၁၉

ထိုဖြစ်ရပ်ကို လှမ်းမြင်ရသဖြင့် ...

'မမနတ်မယ်၊ ဟို...ဟို ဝမ်းမင်းသမီးလေး... ဟိုမှာ မမရဲ့ အစ်ကို မုယုံဝါတစ်ယောက် ဘာဖြစ်သွားလဲ မသိဘူး၊ ကြည့်ပါဦး'

ကုန်မင်းသားလေးက အထိတ်တလန့်ဖြင့် လက်ညှိုးဆိုးပြကာ ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် စိတ်မပျက်ပြန်သာ ခေါ်ဝင်စေလျှင် အစ်ကိုဖြစ်သူမုယုံဝါအတွက် ဝမ်းမင်းသမီးလေး ထိတ်ခန့်ဖြစ်သွားမိသည်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင်...

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက ကုန်မင်းသားလေးက ခေါ်၍ လူရွာပွဲကြားမှ အစ်ကိုမုယုံဝါထံသို့ ကပျာကဟာ ဖြတ်သန်းလာခဲ့လေသည်။

လူရွာပွဲကြီးကလည်း လူတို့နှစ်ယောက်အတွက် လမ်းဖယ်ပေးကြလေသည်။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးမှာလည်း အစ်ကိုဖြစ်သူအတွက် စိုးရိမ်မှုကြီးလာ အတင်းတိုးဝေ့နေသဖြင့်...

နောက်မှ တန်းသန်းကြီး လိုက်နေရသော ကုန်မင်းသား...

'မမနတ်မယ်၊ အတိထားပါ'

ထိအချိန်တွင်...

'ငါဘုရင်ဖြစ်ပြီ၊ လာကြစမ်း...လာကြစမ်း'

မယုံဝါ ဇာစ်ယောက်မှာစော့...

ပရိသတ်ထဲသို့ဝင်ရောက်ရင်း စိတ်ဖောက်ပြန်သောင်းကျန်း
ခနခလတော့သည်။

'အမယ်လေး...လုပ်ကြပါဦး၊ သိုင်းဘုရင်ရှေးကြီး ဝင်လာ
နေပြီတဲ့'

ပရိသတ်များအားလုံး ရှုမိရုတ်သံသံ ဖြစ်ကုန်ကြလေ၏။

ကောင်မလေးများက ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်
ရင်း မပြေးလွှားကုန်ကြလေ့၊ ကလေးသူငယ်များမှာလည်း
အော်ဟစ်ငိုယိုကုန်ကြလေသည်။

'လာစမ်း၊ ဝေါလိုသိုင်းဘုရင်ကို အာခံချင်တဲ့ ကောင်မတော့'

ထိုသို့ အော်ဟစ်ရင်း...

မယုံဝါက နီးစပ်ရာ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်အား လည်
မင်းမှ ကိုင်ညှစ်၍ လိမ်ချိုသစ်ပြုတ်ရှန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

'ဟေ့...ဟေ့ မလုပ်နဲ့'

အနီးရှိ လူကြီးတစ်ယောက် အတင်းကြုံးအော်ကာ ထ
စားလိုက်သည်။

ကျန်လူများကလည်း ဝိုင်းအုံ့အော်ဟစ်ဟန်စားသည်။

'အရှူးကို ဝိုင်းဆွဲထားစမ်း'

'မယုံဝါကို ဆွဲထားလိုက်ကြပါ'

'ကောင်မလေးတော့စော့ နုကွဲရောက်တော့မှာပဲ'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းအုံ့အော်ဟစ်သံများကား င
မူက်သည့်အလား ဆူညံခနခပေသည်။

ထိုစဉ်တွင်...

လူသန်ကြီးဆုံးယောက်က လူတုပ်ကြားမှ အတင်းတိုးထွက်
လာကာ....

မယုံဝါအား အနီးရှိလူများက ဝိုင်းဆွဲ၍ အတင်းပမ်းချုပ်
လိုက်လေတော့သည်။

မယုံဝါကလည်း အတင်းရှုန်းကန် ပမ်းရွားနေပြီး ပါးစပ်
ကလည်း ပရမ်းပတာ အော်ဟစ်နေဆဲပင်။

ငါက သိုင်းဘုရင်ကွ၊ မင်းတို့ မစော်ကားနဲ့၊

မယုံဝါကတော့ ရှမ်းရင်းတန်ခင်း၊ အော်ရင်းဟစ်ရင်း ရှိနေဆဲပင်၊

'စီရူဘုရင်မင်းမြတ်ကတောင့် ငါ့ကို သိုင်းဘုရင်ဘွဲ့ထူး အပ်နှင်းထားတာကွ၊ မင်းတို့က ငါ့ကို ဘာမှတ်လို့ ဖမ်းချုပ်နေကြရတာလဲ'

မယုံဝါကိုယ်တိုင် မူလစိတ်ကို ပြန်လည်မဆောက်ရုံနိုင်သဖြင့် အော်ဟစ် ရှမ်းကန်နေသည်။

ထိုအခိုက်—

လူအုပ်ကြီးသား အတမ်းတိုးဝေ့ ရှောင်တိမ်းကာ မောကြီးပန်းကြီးဖြင့် ရောက်ရှိလာသော ဝမ်မင်းသမီးကလေးမှာ အစ်ကိုဖြစ်သူ မယုံဝါ၏ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရာ မျက်ရည်ဖြိုးဖြိုင် ကျဆင်းလာသည်။

နောက်မ အားစွမ်းကာ အစ်ကိုဖြစ်သူဖား၊ လှမ်းအော်သတိပေးလိုက်သည်။

အခန်း (၂၄)

'အစ်ကို—အစ်ကို'

သူ့ထံသို့ ပြေးလာသော ဝမ်မင်းသမီးကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ချစ်ချမ်းပင် အသိစိတ်က ပြန်လည်လာကာ သူ့အား ဖမ်းချုပ်ထားသော လူမျှားကို ဖမ်းလှည့်၊ ညှိမဖြစ်သူကို ဖမ်းလှည့် ကြောင်ဘမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်ခနမ်းလေသည်။

သည်တော့...

သိုင်းဘုရင်ဖြစ်လိုမှကြောင့် ရူးသွပ်သွားသည့် မယုံဝါကို ကြည့်ရင်း ဝမ်မင်းသမီးကလေးမှာ မျက်ရည်များ ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျလာသည်။

တုတ်မင်းသားကလေးမှာတော့ ဝမ်းမင်း သမီး ကလေး ကို ကရုဏာသက်စွာ ကြည့်နေမိသည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ အစ်ကိုရယ်၊ စိတ်ကို ထိန်းထားဦးမှ ပေါ့၊ လူဆိုတာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ အရာရာတိုင်း နှစ်စေခါတွေ ပန်ဆင်းသလို ဘယ်ဖြစ်လာနိုင်ပါ့မလဲ။'

'ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ အရာတွေကို ဒေါသဖြန်ပြီး တွေးမနေပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်'

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးက တရားသဘောဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြေသိမ်ပျောင်းပျနေမိသည်။

'ဒါဆိုရင် ခုံအိမ်တော်ရောက်တာနဲ့ သိုင်းကျမ်းတွေအကုန် လုံး မီးရှို့ပစ်လိုက်မယ်'

မယုံဝါက သူ့ကိုယ်သူ့ ရှက်မိသဖြင့် ညီမဖြစ်သူ ဝမ်းမင်း သမီးကလေးအား နာကြည်းစွာဖြင့် ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကလည်း သူ့အစ်ကို စိတ် မကောင်းဖြစ်နေသဖြင့် အစ်ကိုဖြစ်သူအား ပြန်လည်နှစ်သိမ့် ပေးလိုက်မိသည်။

'အို... မဟုတ်အာပဲ၊ သိုင်းကျမ်းဆိုတာ လူမျိုးနွယ်တွေ အထုတ်အမြတ်ထားတဲ့အရာပဲ၊ အစ်ကိုဟာ သိုင်းဘုရင် တစ်နေ့ ဖြစ်လာနိုင်မိတယ်။'

'ကိုယ့်တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးတွေအပေါ်မှာ ဆန္ဒမှာ အောင် ရှောက်စာတ်တဲ့ သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ ဖို့သာ ကြိုးစားပါ အစ်ကိုရယ်။'

'လွဲမှားမဲ့စိတ်နဲ့ ဖြတ်လမ်းနည်းတွေကိုသုံးပြီး သိုင်းဘုရင် ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားရင်တော့ ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့တတ်တာပဲလေ'

ထိုသို့ ညီမဖြစ်သူက ဖျောင်းပျောင်းဖျဖျ ပြောဆိုလိုက် မှစင်။

မယုံဝါက စိတ်ကို အတည်ငြိမ်ဆုံးဖြစ်စေရန် ထိန်းချုပ် လိုက်သည်။

သူ့အနေနှင့် အခုလို ဖြစ်ပျက်ရမည် ကိစ္စများမှာ ဝရဇိန် ခြောက်သွယ်သိုင်းကျမ်းကိုရလိမ့်နှင့်တစ်တည်းရှိဆိုသော မတရား လောကဇာတက်သည် သိုင်းသမားကြီးအား ပေါင်းမိသော ကြောင့်ပင်ဖြစ်မှန်း နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်တေးတော့လိုက်မိသည်။

ယခုကတော့လည်း ညီမဖြစ်သူ ဝမ်းမင်းသမီးလေးက သူ့ထက် အတေးအခေါ် ပိုမို မြင့်မားလာသဖြင့် လေးစားရမည်။

'အစ်ကို နားလည်ပါပြီ ညီမလေးရယ်၊ အစ်ကိုအများ လုပ်ရပ်ကြောင့် ညီမသေးပါ တောင်ကျမ်းနွယ်စာတ်တဲ့ ကျွန်ုပ် ကျင့်ရိလက်ထဲမှာ ကံကောင်းလို့ ရေထိုင်မနေစွဲရတာပဲ။'

၂၂၆ x ရဲစင်းခေအောင်

တကယ်တော့ သိုင်းခေအောင်ကြီးထဲမှာ ရှိသမျှ ပညာရပ်
တွေအားလုံးဟာ လေ့လာလိုက်စားလို့ မကုန်နိုင်တဲ့ ပင်လယ်
ပြင်ကျယ်ကြီးတစ်ခုလို ကျယ်ဝန်းလှတယ်ဆိုတာ နားလည်ပါ
ပြီလေ'

မယုံဝါက စကားကို ရည်လျားစွာ ပြောဆိုနေရာမှ ခေတ္တ
စကားကို ရပ်နားလိုက်သည်။

နောက်မှ စကားကို ဆက်လိုက်သည်။

'သိုင်းကျမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာကို မဆိုသေးခဲ့ ဝရဇိန်
ခြောက်သွယ်ဆိုတဲ့ သိုင်းခြောက်ကွက်ကိုတောင် ကိုယ်နဲ့မတိုက်
ရင် မရနိုင်ပါဘူး၊ အစ်ကို စိတ်လျှော့လိုက်ပါပြီ ညီမလေး ခမ်း
ရယ်'

တုခမ်းသားကလေးကလေး မည်သည့်စကားမျှ ဝင်ရောက်
ပြောဆိုခြင်း မရှိချေ။

ဝမ်းမင်းသမီးကလေးကိုသာ ကြင်နာသနားစွာ ဝေးကြည့်
နေသည်။

တေးအားတူပင်—

လူကားလုံးလည်း ဆူညံအမင်အနှစ်အယာက်၏အဖြစ်ကို
ကြည့်ရင်းမှ စိတ်မကောင်းခြင်းဖြစ်စွာ ကရုဏာမျက်လုံးများ
ဖြင့် ကြည့်နေမိကြသည်။

မယုံဝါကိုယ်တိုင် သိုင်းပညာရပ်တစ်ခု၏ နှစ်ရွှိမ်းကျယ်စန်း
မှ အတိုင်းအတာကို သိရှိသွားခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

တကယ်တော့ ဝရဇိန်ခြောက်သွယ် သိုင်းကျမ်းမှာ လည်း
ပင်လယ်ပြင်ကြီးတစ်ခုလို ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် ဝရဇိန်ခြောက်
သွယ် သိုင်းပင်လယ်ဟု အာညီနာမတစ်ခုအဖြစ် အသိအမှတ်ပြု
ရမလို့ပင် ပြစ်နေမိကြလေသည်။

'ဝါဏ ချီတန်ပြည်ကို ပြန်မယ်'

သူ့ရှင်အစ်ကို သူ ပုတ်ပြကာ ပြောဆိုလိုက်ပြီး နောက်မှ ရှောင်လင်သိုင်းသမားကြီး၏ ပခုံးကိုပက်ကမှ ဆက်လက်ပြော လိုက်သည်။

'လိပ်ကြူးက ရှောင်လင်ကျောင်းအော်ကို ပြန်စော့ပုမစ် မဟုတ်လား'

ဆူက ဇနီးကိုဆုံးအောင် မပြောသေးဘဲ တစ်မင်းအစား လေး၏ ပခုံးကိုပု ဖက်ကာ--

'မင်းက တာလီပြည်ကိုပြန်ပြီး ဘုရင်လုပ်မေ့'

လမ်းပခွဲမီ တစ်ယောက်တစ်နေရာထိ သွားကြရန် ပြောဆို လိုက်သည်။

ထိုအခါ တစ်မင်းသားသေးကလည်း ချောင့်ခန်း၏ ဝါးကို သိုင်းဖက်ကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အစ်ကိုချောင့်ဖုန်းရဲ့ ချီတန်ပြည်ကို ခဏလိုက်လှည့်ချင်သေး အယ်ဗျာ၊ ဘာလီပြည်ကို ချက်ချင်းပြန်ရမှာ ပျင်းစရာကြီး'

ထိုနည်းတူပင် လိပ်ကြူးကလည်းမတော့တူညီသောလေသံ ပြင်--

အခန်း (၂၅)

အခုအချိန်တွင်မူ--

ပရိသတ်အားလုံးမှာ ကိစ္စများ ရှင်းလင်းသွားခဲ့ပြီမို့ ကိုယ့် အရပ် ကိုယ်ဝေလအသီးသီးသို့ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

သို့ဖြင့် ချောင်ဖုန်း၊ တွမ်မင်းသားလေးနှင့် ရှောင်လင်သိုင်း အမား လိပ်ကြူးတို့ သုံးယောက်သား ခရီးထွက်လာကြရင်း--

ချောင့်ဖုန်းက ရုတ်တရက် ကော့ကံကာင်တော့ စကားဆို လာသည်မှာ--

၂၃၀ * ရဲဝင်းဆောင်

တုတ်တမ်း၊ ကျွန်တော်လဲ ရှောင်လင်ရွာင်းကို ချက်ချင်း
မပြန်သေးဘူး၊ အစ်ကိုချောင်ပုန်းနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ဦးမယ်'

မရွှေ့ရင်လင်က အမ်းနဲ့ရဲဝင်းဆိုသောကြောင့် သံယောဇဉ်
အမျှင်အနီးကထေးကား သူတို့ သုံးယောက်အကြား ရစ်ပတ်
ယက်နှုတ်လျက်ပင် ရှိနေသေးသည်။

လိပ်ကျားနှင့် တစ်မင်းသားက ချီအန်ပြည့် လိုက်လည်ဖို့
ပြောဆိုလိုက်သည်။

သူတို့၏ ဆန္ဒကို မလွန်အန်လိုသော ချောင်ပုန်းကလည်း
အစိတ်စိတ်ဆင့် ဆင်တော်တို့လိုက်သည်။

'ခါဆိုလဲ လိုက်ခဲ့စေ'

တိုင်းနိုင်ငံချင်းက နယ်နိမိတ်များဖြင့် ပိုင်းခြား ဆက်မှန်
ထားသော်ငြားလည်း စစ်နေရာနှင့်စစ်နေရာသိပ်မခေးလှပေး

အမှန်တော့...

ချီအန်ပြည်မှာ သူတို့ မရောက်ဖူးသည့် နေရာပင် မဟုတ်ပဲ
လား။

ထို့ကြောင့်...

ချောင်ပုန်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း လိုလိုလားလားပင် သူတို့
နှစ်ယောက်အား အလည်အပတ်လိုက်ရန် ဖိတ်ခေါ်လာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြင့် သူတို့သုံးယောက်အားလျှောက်လာကြရာ ချီအန်
ပြည်အဝင်သို့ ရောက်လာကြသည်။

www.burmeseclassic.com

'အစ်ကိုတို့ ထထင်မှားနေပြီ၊ ကျွန်တော်ဟာ ချီဘန်ပြည်
သားပါ။ သစ္စာပောက်မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် မှာ ဘယ်လိုမှ
စာပြစ်မရှိနိုင်ဘူး'

လက်နက်များနှင့် သူ့အားထားဆီးထားသူအား ရှမ်းလင်း
ပြောဆိုလိုက်၏။

'တို့...မင်း ဘာမှ ထာပြီရှမ်းပြုမနေနဲ့၊ သစ္စာပောက်ကို
ပမ်းကြစမ်း'

အကြီးအကဲဟု ထင်ရသော အစောင့်လူကြီးက အမိန့်ခံမေး
လိုက်သည်။

အခြေအနေက သူတို့ ထင်ထားသလိုမဟုတ်ဘဲ ဆိုးဆိုး
ရွာရွား ပောက်ပြန်ပြောင်းလဲလာသည်။

'အားလုံး လွတ်အောင် ပြေးကြ'
ချောင်ပုန်းအ အော်ဟစ် သတိပေးလိုက်ရသည်။

လက်နက်ကိမ်းစီပြင် ချီဘန်ပြည်မှ ဘုရင်၏ တပ်များက
အရှေ့ကမ်း ထွက်လိုက်လာကြသဖြင့် သုံးယောက်သားမှာ လူတို
ရာလွတ်ကြောင်း ခြေကုန်သုတ် ထွက်ပြေးရလေအော့၏။

သူတို့နှောက်သို့ လိုက်လာသော ချီဘန်တပ်သားများအား
သူတို့၏ နယ်နိမိတ်ကို လျှော့လှန်၍ အခြားနယ်နိမိတ်အစိတ်
သို့ စင်မလိုက်လာစေဘူး။

အခန်း (၂၆)

မြို့စင်တံခါးပေါက်တောင်စော့—
'ဟေ့ကောင် သစ္စာပောက် ချောင်ပုန်း၊ မင်း မြို့ထဲကို လုံးဝ
မဝင်နဲ့'
'မင်း ဒီက မြန်လှည့်သွားပါ'
ရုတ်တရက် ထိုအသံကြောင့်—
'ဗျာ—
ချောင်ပုန်း၏နှုတ်မှ 'ဗျာ' ဟူသော အသံနှင့်အတူ...
သုံးယောက်လုံး ခြေလှမ်းများ တန်ခနဲ ပြစ်သွားမိလေ၏။
နောက်မှ ချောင်ပုန်းက အေးဆေးဆေးဆေးသံဖြင့် ရှမ်းမြို့
ဆည်။

ထိုအခါအဖွဲ့ပင်...

သူတို့သုံးယောက်သည် ယခင်းကောင်၌ မောပန်းဆွဲ၍ အနားယူရင်း...

'စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ အစ်ကိုချောင်ဖုန်းရာ၊ ချီတန်တုရင်အဖထင်အမြင် လွဲမှားပြီး လက်မခံတာ့ ဘာဖြစ်သေးသလဲ၊ တာလီပြည်ကို လိုက်ခဲ့ပေါ့'

ထိုနေရာကျမှ စိတ်ဓာတ်ကျနေသော ချောင်ဖုန်းအား...

တစ်မင်းသားလေးက အကျိုးအကြောင်းထို သေချာစွာ ပြောဆိုခွင့်ပြုလျက် တာလီပြည်သို့လိုက်ရန် ဖိတ်ခေါ်ထိုက်၏။

'ဟုတ်သားပဲ အစ်ကိုချောင်ဖုန်းရာ၊ ဘုရင်ကြီး စိတ်မပြေစင်မှာ တာလီပြည်မှာ ခဏသောက် သွားခိုလှုံနေလိုက်ရင်လဲ ပြီးစာပဲ'

ထကယ်တော့ ချောင်ဖုန်းအတွက် ဆုံးဖြတ်ရခက်လှပါ၏။

ဤလောင်ဆောင်သော စောင်းတစ်ကောင်လို ဖြစ်နေမိသည့် သူ့ဘဝအား ထယ်လိုမှ ရှင်းပြလို နားလည်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

တစ်မင်းသားလေးက ချောင်ဖုန်းအား ထပ်မံ ပြောထိုက်သည်။

'ယမင်းအတောင်ကြားကို ကျော်လိုက်ရင် တာလီပြည်ကို ရောက်ပြီပဲ၊ မခဲေးထော့ပါဘူး၊ အစ်ကိုရာ၊ ခဏပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်ခဲ့ပါ'

နောက်ဆုံး—

သူတို့ ပြောဆိုသည့်အတိုင်း၊ ချီတန်ပြည်က အထင်အမြင် လွဲမှား၍ လက်သင့်မခံ ဖြစ်နေသဖြင့် တာလီပြည်သို့လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပြည်က လက်မခံဘူးဆိုတာ အင်မတန် ရှိပါ့ပျစော်ကားတဲ့ အပြုအမူသာ ဖြစ်တယ်။ သူ့ကို ဘာကြောင့် လက်မခံတာလဲ

ခက်ချေပြီး

တုမ်မင်းသားကလေးနှင့် ပါလာသည့်တိုင်အောင် စာလီ ဆခင်က ချောင်ပုန်းအပေါ် လက်မခံနိုင်ဟု ငြင်းဆိုနေစေ သည်။

‘ချီစာန်ပြည်သား သူလျှိုတော့ကို တိုင်းရေးပြည်ရေး အခြေ အနေ မငြိမ်သက်မှုကြောင့် လက်မခံရဘူးလို့ ဘုရင်ကြီးကိုယ် တိုင် အမိန့်ထုတ်ထားလိမ့်ပါ။ ဘုရင်အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ခွင့်မရှိ ပါဘူး အဆင်မင်းသား’

တုမ်မင်းသားလေး ဘယ်လိုမှ မစာတ်နိုင်စော့။

ချောင်ပုန်းဘဏ်က ရပ်တည်ချင်သော်လည်း ဘုရင့်အာဏာ ကို ဆန့်ကျင်ဖိဆန်ရာကျမှ စိုးသဖြင့် တာလီပြည် အပ်မျှ အမိန့်အတိုင်း ချောက်ဆုတ်လိုက်ရစေခံစားသည်။

x x x

အခန်း (၂၇)

စာလီပြည်သို့အဝင်....

‘အဆင်မင်းသားနဲ့ ပါလာတဲ့ ချီစာန်ပြည်သားကို လုံးဝ လက်မခံပါဘူး’

‘ဘယ်လို...လက်မခံဘူး ဟုတ်လား။ သူ့ဟာ ကျွန်တော် သူ့ဖမ်းချင်းပါ။ ညီအစ်ကိုလိုနေထာထဲ လူအစီယောက်ကို စာလီ

သုံးယောက်စလုံးမှာ လမ်းခုလတ်၌ရှိသော ယမင်းတောင်
ခြေသို့ စိတ်ဓာတ်ကျစွာ ပြန်လည် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေတော့
သည်။

ချီတန်ဘုရင်ကလည်း အဆင်မပြေပဲ။

တာလီပြည်ကလည်း အဝင်မခံသောကြောင့် ချောင်ဖုန်း၊
ဘဝမှာ လမ်း၌ နေထိုင်ရလေပင် ဖြစ်နေမိသည်။

လိပ်ကြားနှင့် မင်းသားဘဝမှာ အေးအေးတည်ငြိမ်စွာ ဖြစ်
နေသော်လည်း ညီအစ်ကိုရင်းပမာ သိယောဇဉ်တူယိစ္ဆာန်သို့
ချောင်ဖုန်းအထက် ကြေကွဲစွာ ခံစားနေရသည်။

မင်းတို့မှာ အချိန်ကုန်ရင် ပြန်စရာနေရာ ရှိမိသေးတယ်
ကွာ၊ ငါ့မှာတော့ တာလီပြည်မကလဲ ထက်ခေး၊ ချီတန်ဘုရင်
လဲ သစ္စာပောက်လို့ စွပ်စွဲနေတော့ ငါ့ဘဝဟာ ခမ်းပေါ်မှာပဲ
ရွေဆက်နေရတော့မှာလား။

အားလုံးက စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိကြသည်။

သူများဘဝအား ပြဿနာအားလုံး ပြေလည်အောင် ဖြေ
ရှင်းပေးနိုင်သော်လည်း ကိုယ့်ဘဝအတွက် ဖြေရှင်းပို့ပင် မဖြစ်
နိုင်တော့။

အကယ်၍အား တွမ်မင်းသားကလေးက ထိုပြဿနာကို
ချောင်ဖုန်းအား ကျေးဇူးသိအစစ်သောအားဖြင့် ဖြေရှင်းပေး
လျှင် တာလီပြည်၌ ကွန်းခိုရမည် မဟုတ်ပါလား။

ခုတော့လည်း ဗမာမင်းတောင်ကြား၌ သုံးယောက်အား
လျှောက်နေကြလေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။

ရဲဝင်းအောင်

